

SHIPFJET NDAJ TË VËRTETAVE ISLAME

Senad Maku

Titulli:

Shpifjet ndaj të vërtetave Islame

Autori:

Ma.sci. Senad Maku

Kontakt, E-Mail:

senad_maku@yahoo.com

senadmaku@gmail.com

Mob.: +382 69 649 664

www.bibladhekurani.com

Recensent:

Prof.Dr. Zija Abdullahu

Ma.sci. Mirsad Asllani

Redaktor gjubësorë:

Feriz Gashi

Botues:

Senad Maku

Botimi i dytë i plotësuar

Tirazhi: 3000

Ulqin, 2020

ISBN 978-9940-9991-2-4

© Ribotimi dhe shumëzimi pa lejen e autorit nuk lejohet.

Të gjitha të drejtat e rezervuara.

*“Me emrin e Allahut, Bëmirësit të
përgjithshëm, Mëshiruesit të posaçëm”*

PARATHËNIE

Falënderimi i takon Allahut të Madhërishëm, Krijuesit të kësaj gjithësie, ndërsa paqa, mëshira e Allahut qofshin mbi Pejgamberin, Muhamedin s.a.v.s.,¹ mbi familjen e tij, shokët e tij dhe mbi pasuesit e tij të ndershëm deri në përfundim të jetës së kësaj bote.

“O Zoti ynë, na jep mëshirë dhe na udhëzo në rrugë të drejtë”.

Sa e njëjtë është e sotmja me të djeshmen!

Historia ripërsëritet!

Si në të kaluarën, ashtu edhe sot sulmet ndaj fesë Islame nuk kanë të pushuar. Në përgjithësi, për Islamin është folur shumë herë vetëm në kontekstin negativ, duke shpifur e trilluar gjëra nga më të këqijat për të. Për islamin është shkruar mjaft dhe vazhdohet të shkruhet edhe sot nëpër mediat elektronike, gazeta e revista të ndryshme, të botuara qoftë nga individët, qoftë nga grupe individesh, të cilët kanë shprehur mendime nga më të ndryshmet; disa e kanë vlerësuar si fe të një kulture e civilizimi të prapambetur, si fe e dhunes dhe e

¹ Shkurtesa: **s.a.v.s.**, lexohet: “sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem” (Mëshira, shpëtimi dhe paqja e All-llahut qofshin mbi te)

fanatizmit, që pengon modernizimin e jetës, lirinë e të menduarit dhe të shprehurit; fe afriko-aziatike e, madje disa e kanë quajtur fe të Lindjes. Por, të shkretët sikur harruakan se edhe fetë e tjera, si: Krishterimi apo Hebraizmi e kanë zanafillen po nga Lindja.

Kështu, sipas tyre, Islami na qenka fe e pasioneve të dobëta, e cila nëpër botë është përhapur me shpatë. Trillime e etiketime të këtij lloji vazhdojnë të thuhën edhe sot për Islamin. Asnjë fe në botë s'është interpetuar në mënyrë kaq tendecioze; asnjë feje në botë nuk i janë adresuar aq shumë fyerje e urrejtje sa fesë Islame. Në këtë mënyrë shpifësit dhe trilluesit, mundohen që t'ia mohojnë Islamit dhe Kur'anit të Madhërishëm burimin Hyjnor, Muhamedit s.a.v.s., pejgamberinë, kurse muslimanët t'i paraqesin si idhujtarë dhe heretikë. Po, megjithëkëtë emri i Muhamedit s.a.v.s. vazhdoi dhe vazhdon të përmendet më shumë se emri i cilësdo krijesë tjetër, kurse udhëzimi dhe drita Hyjnore që ai solli, edhe sot e kësaj dite vazhdon të ndriçojë zemrat e pastra dhe fisnike të miliona e miliarda njerëzve për 14 shekuj.

Shtrembërimet që iu bënë Islamit e Kur'anit nga shpifësit, kishin dhe kanë për qëllim zhvlerësimin e realitetit të Kur'anit si libër Hyjnor dhe Muhamedin s.a.v.s., si i dërguari i Zotit, duke i paraqitur në mënyrë jo objektive dhe të pandershme.

Në lidhje më këtë shkencëtari dhe profesori i Universitetit të Parisit dhe anëtar i Akademisë së Shkencave të Francës, Dr. Maurice Bucaille, thotë:

“Sikur shumica e njerëzve në Perëndim, edhe unë kam mundur t'i ruaj të njëjtat ide të gabuara dhe aq shumë të përhapura për Islamin deri

në ditët tona. Kështu, pra, e pranoj se isha një injorant i madh para se të krijoja për islamin pikepamje çfarë i kam sot, të drejta dhe objektive. Nëse kam pasur pak ndikim apo kam beqituar lidhur me Kur'anin, atëherë ka qenë ajo çka më kishte mësuar në rininë time; Kurrë nuk më flisnin për muslimanët, por vetëm për muhamedanët, duke e theksuar posaçërisht atë se është fjala për religjionin të cilin e ka themeluar një njeri, dhe i cili nuk ka kurrfarë vlere karsbi Zotit.... Unë përsëris konstatimin tim se në Kur'an nuk është futur dora e njeriut, por ai tekst është shpallje Hyjnore, dhe për këtë s'ka dyshim".²

Rreth imazheve të pavërteta që u serviren amerikanëve edhe sot e kësaj dite për Islamin, Paul Findley³, anëtar i Kongresit amerikan që 22 vjet, thotë:

Imazhet e rreme për Islamin që nga vegjëlia vazhduan të ruben kaq gjatë në mendjen time, sa që sot nuk më bën përshtypje kur njihem me amerikanë të tjerë që kanë botëkuptime të ngjashme. Është për t'u habitur kur mendon për numrin tejet të madh të stereotipeve dezinformuese që kanë vazhduar për islamin, të pacënuara vit pas viti, gjatë orëve të mesimit të së dielës në të gjithë Amerikën. Miliona të rinj mund t'i kenë pranuar informacionet e rreme si të vërteta dhe gjatë viteve ua kanë kaluar të papërmirësuar miliona njerëzve të tjerë".⁴

² Dr. Maurice Bucaille, "Bibla, Kur'ani dhe Shkenca", Gjakovë, fq. 6.

³ Është i njohur për për-pjekjet e tij për mbrojtjen e të drejtave themelore të njeriut dhe për zhdukjen e diskriminimeve raciale apo fetare. Ka marrë shumë çmime për punën e tij të palodhshme kundër diskriminimit. Është bartës i pesë titujve doktor nderi të dhëna nga Universitetet në SHBA dhe një nga Universiteti i San'as.

⁴ Paul Findley, "Mjaft me beshtje", Shqipëri 2004, fq. 22.

Dokumenti i Vatikanit, i vitit 1970 *“Orientimi për dialog në mes të të krishterëve dhe muslimanëve”*, i lëshuar pas Koncilit të Dytë të Vatikanit, dëshmoi ndryshimin thelbësor të opinionit për muslimanët. Ky dokument, në formë të rezolutës, e mori përgjegjësinë e pranimit të padrejtësisë që i është bërë islamit në të kaluarën, duke dhënë një mesazh të qartë; *“Të lirohemi nga paragjykimet ndaj islamit”*.⁵

Duke pasur parasysh etiketimet dhe trillimet e shumta që po i bëhen Islamit në përgjithësi, si dhe shpifjet e shumta që po i adresohen kësaj feje, punimin e kemi ndarë në tre kapituj dhe kemi trajtuar dy nga çështjet më të rëndësishme që kanë të bëjnë me Kur’anin Famëlartë dhe më të dërguarin e Zotit, Muhamedin s.a.v.s..

Në kapitullin e parë kemi folur për shpifjet dhe trillimet që i bëhen Kur’anit Famëlartë rreth burimit të tij; kemi dhënë kritika dhe kundërpërgjigje ndaj këtyre shpifjeve, kurse në kapitullin e dytë kemi folur për shpifjet që i adresohen Muhamedit s.a.v.s. rreth martesave të tij me shumë gra, duke e etiketuar si njeri i dhënë pas epsheve dhe dëshirave seksuale.

Në kapitullin e tretë kemi veçuar disa nga thëniet objektive të mendimtarëve me famë botërore rreth Islamit, Kur’anit dhe Muhamedit s.a.v.s.

Këtë punim e kam ilustruar me citate Kur’anore dhe me pjesë nga jeta e tradita e të dërguarit të Zotit, Muhamedit s.a.v.s. Poashtu kam përdorur edhe citate nga Bibla, komente, sqarime dhe mendime të ndryshme të personaliteteve të

⁵ Dr. Maurice Bucaille, *vep. e cit.*, fq. 10.

shquara, qofshin ata muslimanë apo jomuslimanë, që përmbajtja e tekstit të jetë sa më e qartë dhe punimi të jetë sa më shkencor .

Shpresoj se lexuesi i ndershëm do ta kuptojë se e vërteta që kemi thënë ne për Islamin qëndron më lart dhe më fuqishëm nga ç'qëndrojnë gënjeshtrat dhe shpifjet që janë thënë për të nga misionarë e njerëz që islamin nuk e shohin dot.

Urrejtja e thellë që i ka kapluar zemrat e shpifësve, ua ka verbuar sytë dhe nuk shohin të vërtetën e ndritshme. Allahu xh.sh. thotë: **“Por Ne e godasim të pavërtetën, me të vërtetën, e cila e shkatërron atë dhe ajo zhduket. Dhe, mjerë për ju, për atë që i vishni (*Allahu!*)”** (Kur'an; Sure: El Enbija, Ajeti: 18)⁶

⁶ Citimet e Kur'anit në gjuhën shqipe janë marrur nga Kur'ani-Përkthim me komentim i H. Sherif Ahmetit, dhe, Kurani i Madhërishëm, kuptimi i tij në gjuhën shqipe, nga Hasan I. Nahi. Libri i shenjtë i fundit, i zbritur prej Zotit të Madhëruar, është Kur'ani, i shpallur për tërë njerëzimin. Kur'an do të thotë “i lexueshëm”, që në kuptimin etimologjik rrjedh nga fjala *Kare'e* që do të thotë lexim. Kur'ani është fjalë e pakonkurrencë e Allahut xh. sh. Ai, nëpërmjet të besueshmit Xhibril, i është shpallur vulës së pejgamberëve (Muhamedit s.a.v.s.), është shkruar në Mus-hafe, i transmetuar në mënyrë më të besueshme (tevaturin) deri te ne; leximi i tij është ibadet, fillon me suren “El-Fatiha” dhe përfundon me suren “En-Nas”. (*Kur'ani- Përkthim dhe komentim*” i H. Sherif Ahmetit, fq. 10)

Në këtë punim kam dhënë vetëm disa nga argumentet që flasin të vertetën për Islamin dhe hedhin poshtë të gjitha trillimet e poshtërimet që i bëhen atij nga njerëz të pandërgjegjshëm .

Në fund, lus Allahun xh.sh.,⁷ ta pranojë këtë punim modest e të thjeshtë dhe të na shpërblejë me të mirat e Tij si në këtë botë, ashtu edhe në botën tjetër. Nësë në punimin tim ka ndonjë të metë në të, atëherë, kjo vjen nga dija ime e kufizuar dhe njerëzore.

Po ashtu falënderim të veçantë i shpreh të gjithë donatorëve që kanë mundësuar ribotimin e kësaj vepre, duke e lutur Allahun e Plotfuqishëm që ti shpërblejë me mirësitë e Tij në të dy botët. Amin!

Ma.sci. Senad Maku

Ulqin, 2020

⁷ Shkurtesa: **xh.sh.**, lexohet: **xhel-le sha'nuhu** (I Lartësuar dhe i Madhëruar është Ai (All-llahu))

KAPITULLI
I PARÈ

FENOMENI I SHPIFJEVE NDAJ KUR'ANIT FAMËLARTË

HYRJJE

Kur'ani dhe prejardhja e tij janë çështjet kryesore, për të cilat kundërshtarët e tij kanë shprehur më së shumti dyshime. Disa persona të caktuar, me një mendjengushtësi dhe gjykim jo të kthjellët, mundohen që të mbjellin farën e dyshimit mbi autenticitetin (vërtetësinë) e tij si Libër Hyjnor.

Shumë libra dhe revista e paraqesin Kur'anin si një vepër të mendjes njerëzore, krijuar prej një “mashtuesi” të Pejgamberisë. Shpifje dhe keqinterpretime të tilla ndaj fesë Islame hasim edhe në literaturën shqipe, p.sh. tek “Çeta e profetëve” e Pjetër Bogdanit. Kohët e fundit edhe shtëpia botuese “Tenda” në Prishtinë, e cila luan rrolin e tutorit, e udhëhequr nga një grup njerëzish antiislamë, ka botuar një seri librash përplot shpifje e të pavërteta rreth Kur'anit dhe parimeve të fesë Islame në përgjithësi⁸. Një luftë e pande-

⁸ Ndër librat e botuara kundër Islamit nga kjo shtëpi botuese veçojmë: a) A është Kurani fjalë e Perëndisë; b) Bibla dhe Kurani -

rshme kulturore-antiislame kohët e fundit po bëhet edhe nëpërmjet masmediave të ndryshme. Përpjekjet e tyre të jashtzakonshme dhe puna e madhe që kanë kryer, ka patur një objektiv të qartë: atë të çoroditjes së njerëzve të thjeshtë e të pafajshëm nën maskën e punimeve shkencore. Shpeshherë qëllimet dhe idetë e tyre janë mbështetur e përkrahur edhe nga emra muslimanë. Në këtë mënyrë ata kinse provojnë se idetë e tyre, të krijuara me kaq mund, përqafohen edhe prej muslimanëve ”të zhvilluar e me horizont”.⁹

Disa nga njerëzit, megjithëse veten e konsiderojnë si muslimanë, kanë shpërfillur parimet bazë të fesë islame, qoftë për qëllime politike, qoftë për qëllime financiare. Disa të tjerë shprehin dyshimin se Muhamedi s.a.v.s., është autori i vetëm i këtij libri. Por, shpifjeve dhe trillimeve të tilla Allahu xh.sh. u është përgjigjur në këtë mënyrë në Kur'anin Famëlartë:

“Ky Kuran nuk është i tillë që të mund të bëhej prej dikujt tjetër veç Allahut. Përkundrazi, ai është vërtetues i shpalljeve të mëparshme dhe shpjegues i Ligjit (për njerëzit) dhe, pa dyshim, është zbritur nga Zoti i botëve!

Nëse ata thonë: “Ai (Muhamedi) e ka trilluar atë (Kuranin)”, thuaju: “Atëherë, sillni një sure të ngjashme me të dhe thirrni (në ndihmë) kë të mundni, përveç Allahut, nëse thoni të vërtetën!”

një krahasim historik; c) Muhamedi- A është profet; d) Embrionologjia e Kuranit; e) Mbi Kurani; f) Perënditë paraislame të arabëve; g) Veli i grisur; h) Perëndia të do, miku im mysliman; i) Përballimi i Islamit; j) Përballo myslimanët me krishtin; etj.

⁹ Hamza Mustafa Nijazi, “Burimet e Kur’anit”, Mitrovicë 1996, fq. 1.

Por ata e mohojnë atë që nuk e njohin plotësisht (Kur'anin), ndërkohë që nuk u ka ardhur ende përmbushja e (premtimeve të) tij. Kështu kanë mohuar edhe popujt që ishin para tyre; prandaj shiko si kanë përfunduar keqbërësit.

Disa prej tyre besojnë në atë (Kur'an) e disa nuk besojnë. Zoti yt i njeh më së miri ngatërrestarët". (Junus, 37-40.)

"Atij nuk mund t'i afrohet gënjeshtria nga asnjëra anë. Kjo është shpallje prej një të Urti që meriton të gjitha lavdet". (Fussilet, 42.)

"Por Ne e godasim të pavërtetën, me të vërtetën, e cila e shkatërron atë dhe ajo zhduket. Dhe, mjerë për ju, për atë që i vishni (Allahut!)". (*El Enbija, 18.*)

A ËSHTË MUHAMEDI AUTORË I KUR'ANIT

Teoria më e përhapur midis jomuslimanëve është ajo se "*Muhamedi është autor i Kur'anit*". Për ta kuptuar pozicionin e tyre është e rëndësishme të kemi parasysh se çfarë thotë Kur'ani për burimin (origjinën) e tij. Allahu në Kur'anin Famëlartë thotë:

"Se me të vërtetë ai është Kur'an i famshëm".

"Është i zbritur prej Zotit të botëve". (El Vakia, 77,80.)

“Nuk ka dyshim se ky (Kur'an) është shpallje (zbritje) e Zotit të botëve. Atë e zbriti Shpirti besnik (i besueshëm) (Xhebraili)”. (Esh Shuara, 192-193.)

Mënyra se si thuhet kjo, të jep përshtypjen se këto janë fjalë të Krijuesit drejtuar krijesave të tij. Të gjithë kapitujt përveç kapitullit të 9-të fillojnë me formulën:

“Me emrin e Allahut, Bëmirësit të përgjithshëm, Mëshiruesit të posaçëm”.

Pretendimi se Muhamedi s.a.v.s., ka shkruar Kur'anin nuk është i sotëm; ai daton që nga koha e Pejgamberit. Një pretendim të tillë e kishte shprehur madje edhe vetë populli i tij.

Për të hedhur poshtë këto pretendime, Allahu Fuqiptotë i kërkoi pejgamberit, Muhamedit s.a.v.s., t'i drejtohet popullit me fjalët:

“E, kur u lexohen shpalljet Tona të qarta, atëherë ata që nuk shpresojnë se do të dalin, para Nesh thonë: “Na sill ndonjë Kuran tjetër ose ndërroje atë!” Thuaj (o Muhamed): “Është e pamundur ta ndërroj unë atë nga ana ime. Unë shkoj vetëm pas asaj që më është shpallur. Unë druaj, nëse e kundërshtoj Zotin tim, dënimin e Ditës së Madhe.

Thuaj: “Sikur të kishte dashur Allahu, unë nuk do t'jua kisha lexuar dhe as që do të bënte Ai që ta mësoni ju atë. Unë kam jetuar një kohë (të gjatë) në mesin tuaj para profetësisë (as nuk kam ditur shkrim as nuk kam lexuar), a nuk po mendoni?” (Junus, 15-16.)

Dihet se Muhamedi s.a.v.s., ishte një njeri që nuk dinte shkrim e lexim. Ai jetoi mes popullit të tij dyzet vjet pa treguar as edhe njëherë ndonjë shenjë të madhe të dijes. Prandaj, si mund të shpjegohet që ai arriti të shkruante Kur'anin, madhështia e të cilit është e pakrahasueshme? Besojmë se ky është një argument i fuqishëm që hedh poshtë pretendimet e atyre që thonë se Kur'ani është libër i Muhamedit s.a.v.s.

Thomas Carlyle¹⁰ në lidhje me arsimimin e Muhamedit s.a.v.s. ka thënë: *“Nuk dubet të harrojmë edhe një rrethanë: se ai nuk ka vijuar shkollën; atë që ne e quajmë shkollim, ai kurrë nuk e ka bërë”*.¹¹ Poashtu Inxhinieri dhe studiuesi me origjinë çifute, Dr. A. N. Sousa¹², në lidhje me këtë thotë: *“Zoti i Madhëruar, mrekullinë e Kur'anit dhe analfabetizmin e Muhamedit, i ka bërë argument për vërtetësinë e peygamberisë së tij dhe për vërtetësinë Hyjnore të Kur'anit”*.¹³

Se peygamberi, Muhamedi s.a.v.s., nuk dinte shkrim e lexim, këtë e dëshmon edhe Allahu në Kur'anin Famëlartë:

“Ti (Muhammed) nuk ishe që lexojshë ndonjë libër para këtij (Kuranit), e as që shkruajshë atë me dorën tënde të

¹⁰ Thomas Carlyle (1795-1881) ishte një shkrimtar skocez, historian dhe reformator shoqëror.

¹¹ Ahmed Deedat, *“Kur'ani- Mrekullia e mrekullive”*, Podujevë, fq. 13.

¹² Inxhinier dhe studiues nga Iraku, me origjinë çifute. Në studimin dhe ndikimin e Kur'anit, pranon fenë islame. Ka shkruar shumë studime, ka shkruar edhe kundër pretendimeve sioniste botërore nga aspekti historik.

¹³ Ajni Sinani, *“Të tjerët për Islamin”*, Prishtinë 2005, fq.108.

djathtë, përndryshe, do të dyshonin ata të prishurit". (El-Ankebutë, 48.)

Atëherë si mund të jetë e arsyeshme dhe a mund të pranojë logjika që një njeri që nuk dinte shkrim-lexim të jetë autor i një libri kaq madhështor, plotë dituri e përkushtim dhe sfidues i gjithësisë si Kur'ani?

Një njeri i paarsimuar, pa parë derën e shkollës, të sjellë e të predikojë një sistem individual, familjar, shoqëroro-ekonomik dhe juridik, pa të meta, kjo bie në kundërshtim me aparencën mendore e logjike, sidomos po të jetë ky sistem aq i shkëlqyer, sa të zbatohet për shekuj të tërë nga një sërë kombesh miq e armiq midis tyre e të ruajë gjer më sot freskin e vet!¹⁴

Si dje, ashtu edhe sot është po ai Person i pa shkrim e i palexim që vazhdon t'i sfidojë të gjitha ç'janë shkruar e thënë nga dijetarët dhe letrarët më të mëdhenj të të gjitha kohëve. Sot, kur në përgjithësi pranohet se shkencat kanë arritur një zhvillim të madh, ai sikur u thotë fizikantëve, kimistëve, astronomëve, mjekëve, sociologëve, poetëve e shkrimtarëve, të gjithëve: "*Bëhuni bashkë e sillni jo shumë, por vetëm një pjesë, sa një sure*¹⁵ *e Kur'anit!*"¹⁶ Në Kur'anin Famëlartë Allahu xh.sh. i kërkon Muhamedit s.a.v.s., që tu drejtohet atyre që pretendojnë se Kur'ani është vepër e njeriut, me fjalët:

¹⁴ F.G., "*Lëkundjet që sollë shënkulli*", Tiranë 1998, fq. 93.

¹⁵ Sure (arab.) – Kapitull i Kuranit. Kapitulli përbëhet prej një numri të caktuar ajetesh (citatesh). Gjithsej në Kuran ka 114 kapituj.

¹⁶ F.G., "*Nen hijen e Besimit- 2*", Tiranë 2004, fq. 129-130.

Thuaj: “Sikur të tuboheshin të gjithë njerëzit dhe xhindet për të hartuar një Kuran të tillë, ata nuk do të mund të hartonin një të ngjashëm me të, madje, edhe sikur ta ndihmonin njëri - tjetrin”. (El Isra, 88.)

“Nëse ata thonë: “Ai (Mubamedi) e ka trilluar atë (Kurandin)!” Thuaju (o Mubamed!): “Sillni dhjetë sure të ngjashme (në bukuri dhe elokucencë) të trilluara (siç thoni ju) dhe thirrni në ndihmë kë të mundni, përveç Allahut, nëse thoni të vërtetën!” (Hudë, 13.)

“Nëse ju dyshoni në atë që ia kemi zbritur robit tonë (Mubamedit a.s.), atëherë hartoni një sure të ngjashme me atë që ia kemi shpallur atij! Thirrni në ndihmë edhe dëshmitarët tuaj (që i adhuroni) në vend të Allahut, nëse jeni të sigurtë (në thëniet tuaja se Kur’ani nuk është prej Zotit)”. (El Bekare, 23.)

“Nëse ata thonë: “Ai (Mubamedi) e ka trilluar atë (Kurandin)”, thuaju: “Atëherë, sillni një sure të ngjashme me të dhe thirrni (në ndihmë) kë të mundni, përveç Allahut, nëse thoni të vërtetën!”. (Junus, 38.) Që do të thotë, thirrni në ndihmë xhinnët, melaiiket dhe të gjithë gjenitë e mendimit njerëzor dhe përpiloni së paku një kaptinë të ngjajshme. Kjo thirrje akoma është aktuale. Mirëpo, ende askush asnjëherë nuk arriti të bëjë asgjë.¹⁷

Ndryshimi ndërmjet mënyrës së shprehjes së Kur’anit dhe mënyrës së shprehjes së pejgamberit Muhamed s.a.v.s., dallohen mjaft lehtë. Ndërmjet stilit gjuhësor e letrar të

¹⁷ Mustafa Mahmud, “*Rruga për njohjen e Zotit*”, Shkup, 2011, fq. 99.

Kur'anit dhe stilit gjuhësor e letrar të hadithëve (porosive) të Pejgamberit s.a.v.s., ka një ndryshim shumë të madhë. Gjuha e hadithëve të pejgamberit ishte shumë më e kuptueshme, karshi shprehjeve Kur'anore, nga të cilat habiteshin dhe mahniteshin edhe vetë arabët. Duke lexuar porosinë e Pejgamberit s.a.v.s., kuptohet qartë se aty pervijohet imazhi i një njeriu që mendon e bisedon i përlur nga frika e Allahut xh.sh., kurse në zërin e Kur'anit ndihet një guxim i lartë, një vizion tronditës e një tingëllim madhështore. Logjikisht, nuk është as e mundur dhe as e pranueshme që në shprehjen e një njeriu të sendërtohen aty për aty dy stile aq të ndryshme nga njëra-tjetra.¹⁸ Këtu shihet se Muhamedi s.a.v.s., është një njeri si të tjerët, me dallimin e vetëm se atij i shpallet, relevantë (shpallje) nga Zoti xh.sh., gjë të cilën e pohon vetë Kur'ani:

“Thuaj: Unë jam vetëm njeri, sikurse ju, mua më shpallet se vetëm një Zot është Zoti juaj, e kush është që e shpreson takimin e Zotit të vet, le të bëjë vepër të mirë, e në adhurimin ndaj Zotit të tij të mos përziejë askë”. (El Kef, 110.)

Dhe, në fund, përse askush dhe asnjëherë nuk e dëgjoj Muhamedin s.a.v.s., të pranonte apo të theksonte se ai vetë ishte autor i Kur'anit?

¹⁸ “Lëkundjet që sollti shekulli”, fq. 93.

PASURIA SI MOTIV?

Shpifja tjetër që i adresohet Muhamedit s.a.v.s., është “përfitimi material si motiv. Ndoshta *Muhamedi s.a.v.s., ishte dhënë pas pasurisë, ndaj ia atriboi Kur'anin Allahut xh.sh. me qëllim që të përfitonte më tepër*”. Megjithatë kjo hipotezë nuk përputhet me faktet historike.

Për ata që e njohin mënyren e të jetuarit të Muhamedit s.a.v.s., vetëm aludimi në përfitim material është një ofendim i rëndë. Në dokumentet historike është përshkruar në detaje mënyra e tij e të jetuarit, si para peygamberisë, ashtu edhe gjatë peygamberisë e deri në vdekjen e tij. Nuk ka dyshim, Muhamedi s.a.v.s. ishte i pasur edhe para se të shpallej Peygamber; ai ishte martuar me Hatixhen r.a.,¹⁹ e cila ishte mjaft e pasur.²⁰

Pra pozita financiare e Muhamedit s.a.v.s. ishte shumë më e mirë përpara sesa gjatë Peygamberisë së tij. Në moshën 25 vjeçare (15 vjet para se ai të shpallej Peygamber) u martua dhe pati jetë të rehatshme me Hatixhen r.a., e cila ishte një tregtare e pasur. Gjatë Peygamberisë së tij, standarti i jetës dhe gjendja e tij financiare nuk ishin për t'u patur zili.

¹⁹ Shkurtesa: **r.a.**, lexohet: **Radija'll-llahu anhu/a** (Allahu qoftë i kënaqur me të)

²⁰ Edukata Islame, nr. 24, fq. 12; Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, “*Kush e shkroi Kur'anin*”, Prishtinë 2006, fq. 13.

Transmetohet shpeshherë që ushqimi i tij i vetëm ditor ishin ca hurma. Një nga gratë e Pejgamberit s.a.v.s. tregonte se zjarri në shtëpinë e tyre ndodhte të mos ndizej një deri në dy muaj, ngaqë nuk kishin asgjë për të gatuar. I vetmi ushqim për të jetuar ishin hurmat dhe uji. Nganjëherë këtij ushqimi i shtohet edhe qumështi i dhisë, të cilin ia dhuronte populli i Medinës.

Omeri r.a. tregon: *“Vërtet e kam parë të dërguarin e Allahut s.a.v.s., gjatë tërë ditës, me barkun e ngjitur nga uria; nuk kishte as hurma të këqija që ta mbushte barkun e tij”*.²¹

Martin Lingsi²² në librin e tij: *”Muhamedi a.s., Jeta e tij, bazuar mbi burimet më të hershme”*, thotë: *“Pejgamberi dhe familja e tij jetonin një jetë plot kursime. Aisha tregon se përpara pushtimit të Kaiberit ajo nuk kishte ngrënë kurrë hurma, sa të ngopej. “Varfëria e këtyre njerëzve ishte e tillë, sa që gratë e Pejgamberit nuk i kërkuan kurrë atij ndonjë gjë, përveç atyre gjërave më të nevojshme për të jetuar”*.²³

Enesi r.a., thotë: *“Nuk e di ndonjëherë Resulullahu s.a.v.s., në jetën e vet të ketë parë në shtëpinë e vet pogaçe të butë dhe taze, samun apo dele të tërë të pjekur”*.

²¹ Imam Neveviu, *“Rijadus-Salihin”*, Prishtinë 1997, hadithi nr. 477 (shiko dhe hadithet 474-478).

²² **Martin Lings** (24 janar 1909 - 12 maj 2005), ishte një shkrimtar, studiues dhe filozof anglez. Ai njihet më së shumti si autori i librit: *“Muhamedi: Jeta e tij bazuar në burimet më të hershme”*, botuar për herë të parë në 1983.

²³ Hamza Mustafa Nijazi, *Vep. e cit.*, fq. 16.

Ajshja r.a., ka thënë: “Në *shtëpinë e Resulullabut s.a.v.s. rrallëherë ndizej zjarri, ndoshta, dy-tri herë në dy muaj*”. Urvetja e kishte pyetur: “*E me çka ju ushqente?*” Ajshja i ishte përgjigjur: “*Me hurma dhe me ujë*”.²⁴

“Shumë herë Pejgamberi s.a.v.s., dhe familja e tij flinin krejtësisht të uritur dhe mbulonin trupin e tyre me rrobe të arnuara”.²⁵

Omeri r.a., e përshkruan dhomën e Muhamedit s.a.v.s., si një kthinë skajshmërisht të varfër, me tri lëkura të thara bagëtie për shtrirje dhe një grusht elb për ushqim diku në qoshe. Duke parë gjendjen e rëndë në të cilën jetonte Pejgamberi, sytë e Omerit ishin mbushur me lotë. Muhamedi s.a.v.s. i kishte thënë: “Përse po qan?” Omeri i ishte përgjigjur: “O Pejgamber i Allahut! E si të mos qaj kur shoh se në ç’gjendje ndodhesh. O Pejgamberi i Allahut! Lutu që Allahu të na japë ushqim të mjaftueshëm. Si ka mundësi që Persianët dhe Bizantinët, të cilët nuk kanë fe të vërtetë dhe nuk adhurojnë Allahun, por mbretërit e tyre, Kaizerin dhe Kohesrohen, të jetojnë në kopshte të lulëzuara e buzë shadërvanëve të pastër, ndërsa Pejgamberi i zgjedhur dhe robi i nënshtruar i Allahut të jetojë në varfëri të plotë! Pejgamberi i ishte përgjigjur: “O Omer akoma vazhdon të dyshosh për këtë gjë? *Qetësia dhe rehatia në botën e përtejme janë shumë më të mira se qetësia*”

²⁴ Saffijjurr Rahman El-Mubarekkfuri, “*Nektari i vulosur i xhenetit*”, Prishtinë 2001, fq. 559.

²⁵ Edukata Islame, nr. 24, fq. 13.

*dhe rehatia në këtë jetë. Të pafetë po shijojnë shumë të mira në këtë botë, ndërsa për ne të gjitha këto të mira janë rezervuar në jetën tjetër”.*²⁶

Kur Muhamedi s.a.v.s., filloi të thërriste arabët tek Zoti i vetëm i vërtetë, ata i premtuan gjithçka, vetëm të hiqte dorë nga ky mision. I premtuan pasuri të pafundme, gratë më të bukura, pozitën më të lartë, por ja çfarë ishte përgjigja e Pejgamberit, Muhamed s.a.v.s.: “*Sikur të më jepni hënën në krabun e majtë dhe diellin në krabun e djathtë, unë nuk do të heq dorë nga thirrja e Allahut*”.²⁷ Çfarë nënshtrimi prekës!

Muhamedi s.a.v.s., sa herë që merrte ndonjë dhuratë, (si në rastin kur kryetari i Fidakut i dhuroi 4 deve të ngarkuara me mall) ai ua shpërndante të varfërve dhe s’pranonte të merrte asgjë për vete. Kur Muhamedi s.a.v.s. vdiq, nuk kishte kurrfarë parash. Pasuria e vetme e tij ishin 7 dinarë, të cilat ai ua shpërndau të varfërve disa ditë përpara se të vdiste, duke patur frikë se mos i linte prapa.²⁸

Ka gjithashtu edhe mjaft raste të tjera, të cilat tregojnë se jeta e Muhamedit s.a.v.s., nga fillimi i Pejgamberisë së tij e deri në vdekje, ishte një jetë e një njeriu që kurseu shumë, dhe ia privoi vetes shumë gjëra. Ideja se qëllimi i tij ishte përfitimi material, nuk përputhet me faktet historike. Kjo vërehet fare mirë edhe tek Enciklopedia e Re Katolike, vol I, fq. 1001:

²⁶ Hamza Mustafa Nijazi, *Vep. e cit.*, fq. 18; Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *Vep. e cit.*, fq. 14.

²⁷ Për më tepër lexo te, Saffijjurr Rahman El-Mubarekfuri, “*Nektari i Vulosur i Xhennetit*”, fq. 114; Edukata Islame, nr. 24, fq. 12; Halil Ibrahim, “*Islami dhe Krishterimi*”, fq. 44.

²⁸ Hamza Mustafa Nijazi, “*Burimet e Kur’anit*”, fq. 18.

*“Thubet se frymëzimi kryesor që e shtyu Muhamedin për të kryer revolucionin e tij fetar, ishte thjeshtë përfitimi ekonomik. Kjo hipotezë nuk u përshtatet fakteve që ne njohim”.*²⁹

DËSHIRA PËR PUSHTET DHE LAVDI?

Shpifja tjetër është se “Dëshira për pushtet dhe lavdi e shtyu Muhamedin s.a.v.s. të përpilonte Kur’anin”. Poashtu edhe kjo hipotezë nuk përputhet me faktet historike. Ai për vite të tëra përjetoj fyerje nga arabët, megjithëse mund të ishte prijës i tyre, sepse një gjë të tillë ia kishin afruar vetë arabët. Edhe kur u bë udhëheqësi i tërë muslimanëve, mbeti po i njëjti. Karakteri i tij tregon qartë se ai nuk ishte i etur për pushtet e as për lavdi personale.

Muhamedi s.a.v.s., ishte një shembull i mahnitshëm modestie. Me gjithë rangun shoqëror, si peygamber që ishte dhe me gjithë përgjegjësinë e madhe, si burrë shteti, Muhamedi s.a.v.s. angazhohej edhe në punët e shtëpisë. Ai kujdesej për veshjet, riparonte këpucët dhe milte dhinë e tij.

Erdhi një kohë kur muslimanët, në shenjë respekti, filluan të çohen në këmbë sa herë që ndodheshin para tij, por Pejgamberi s.a.v.s. ua ndaloi një gjë të tillë. Poashtu Pejgamberi s.a.v.s. punonte bashkë me shokët e tij, edhe pse ata nuk dëshironin ta lejonin të punonte krah me ta. Po, në të tilla

²⁹ Po aty, fq. 19.

raste Muhamedi s.a.v.s., u përgjigjej: *“E di që doni të më bëni një nder, por nuk do të doja”*.

Pasuesit e tij ishin gjithmonë të gatshëm t'i bindeshin, por ai gjithmonë ngulte këmbë se bindja duhej treguar ndaj Allahut xh.sh. e jo ndaj tij personalisht. Njëherë atij iu afrua një i huaj, i cili pothuajse dridhej nga nderimi që kishte për të dhe Muhamedi s.a.v.s., ngrohtësisht, ia hodhi dorën në qafë, duke i thënë: *“Qetësohu vëlla, unë jam vetëm biri i një gruaje e cila e hante bukën thatë”*.³⁰

Muhamedi s.a.v.s., kishte urdhëruar që varri dhe personaliteti i tij të mos ktheheshin në idhull pas vdekjes së tij. *“Mos e ktheni varrin tim në një vend adhurimi”, “Mos më lëvdoni mua ashtu siç lëvdonë krishterët Isain, birin e Merjemes, por thoni: Ai ishte rob i Allahut dhe lajmëtar i Tij”*.

Ata që thonë se Muhamedi s.a.v.s., e shkroi vet Kur'anin me qëllim që ti kënaqte ambicjet e tij për pushtet dhe lavdi, mund t'u them: Muhamedi s.a.v.s. natyrisht që do ti kishte hequr nga Kur'ani ato ajete të cilat mund të binin ndesh me ambicjet e tij. Por ai nuk e bëri këtë. E përse duhej të shkruante ai një libër i cili e detyronte t'i thoshte popullit se ai ishte i pafuqishëm dhe nuk dinte asgjë mbi forcat e mistershme, se ai nuk kishte sjellë asnjë doktrinë (parim) të re; se nuk di të shkruante dhe të lexonte dhe se ky libër nuk ishte fjalë e tij? (shih ajetet: Araf 188, Huxhurat 6, Kasas 86, Kehf 110, En'am 50 etj.). Po të jetë se Muhamedi s.a.v.s. pati për motiv, gjatë shkrimit të Kur'anit, dëshirën e marrë për

³⁰ Po aty, fq. 21.

pushtet, atëher është mjaft e vështirë të shpjegohet ekzistenca e këtyre ajeteve.³¹

BASHKIMI DHE ÇLIRIMI I ARABËVE?

Teoria se “*Muhamedi s.a.v.s., e përpiloi Kur'anin me qëllim që t'i bashkonte dhe çlironte arabët*”, është e vështirë të mbrohet, sepse bashkimi i arabëve nuk ishte qëllimi i tij. Ideja që qëndron në thelb të Kur'anit, është një bashkim i njerëzve nën ombrellën e ligjit të Allahut, pa dallim ngjyre, race apo kombi. Po të jetë se uniteti i arabëve ishte ëndërra e përhershme e Muhamedit s.a.v.s., atëherë ai do ta kishte pranuar mjaft mirë ofertën për t'u bërë mbret i Arabisë dhe në këtë mënyrë do ta përdorte pushtetin dhe influencën e tij për të ndërtuar një Arabi të bashkuar. Por, Muhamedi s.a.v.s. e refuzoi një ofertë të tillë.

Kështu, të pohosh se Muhamedi s.a.v.s., kishte për qëllim arritjen e pushtetit, lavdisë, apo bashkimin e arabëve nëpërmjet të të shkruarit të Kur'anit dhe atribujmës së tij Allahut, është një naivitet i paskrupull.

Henri De Kastro, kur flet për Muhamedin s.a.v.s., ndër të tjera thotë: “*Nuk qe i dhënë pas stolive të kësaj bote dhe nuk ishte koprac. Ishte i përmbajtur dhe derisa u largua nga kjo botë, asnjëherë nuk u ngop me bukë elbi. Iu shmang ambicieve të kota, megjithatë arriti*

³¹ Po aty, fq. 23.

dhe ia doli të zërë vendin më të lartë në vendet arabe. Por, ai nuk u dha pas totalitarizmit. Nuk pati fron, ministri dhe as gradë".³²

Faktet e tjera që hedhin poshtë tezën se Muhamedi s.a.v.s., është autor i Kur'anit, është se vetë Muhamedi s.a.v.s., korrigjohet nga Kur'ani për veprimet e tij. Për këtë mjafton të përmendet rasti kur Hamza r.a., axha i Pejgamberit s.a.v.s., u vra në betejën e Uhudit. Nxitur nga Hindi, gruaja e Ebu Sufjanit, trupi i tij u masakrua keq. Kur Pejgamberi s.a.v.s., erdhi dhe pa çfarë kishte ngjarë, tha: *"Kurrë nuk kam ndjerë në shpirt zemërim si ky që po provoj në këto çaste dhe, kur Allahu të më ndihmojë herën tjetër që të fitoj mbi Kurejshët, betohem se do të masakroj, dërmoj tridhjetë nga të vdekurit e tyre*". Por menjëherë pas kësaj atij i erdhi ajeti Hyjnor, i cili ia tërhiqte vërejtjen:

"Nëse ndëshkoni, ndëshkoni aq sa jeni ndëshkuar, por, nëse duroni, kjo është më e mira (rrugë) për të durueshmit". (*En Nabl, 126.*)

Dhe është e vërtet se ai nuk e përmbushi kërcënimin e tij, përkundrazi ai e ndaloi përgjithmonë masakrimin e kufomave pas betejës.³³

Në mënyrë të ngjajshme, kur Pejgamberi s.a.v.s., u plagos në luftën e Uhudit, ai i mallkoi armiqtë duke thënë: *"Si mund të begatojë ai popull që plagosë të Dërguarin e Allabut!"*. Si përgjigje

³² Ajni Sinani, *Vep. e cit.*, fq. 147.

³³ Martin Lings, "MUHAMMAD, his life based on the earliest sources", Australia 1983, fq. 191.

ndaj këtij mallkimi, zbritën ajetet për t'ia tërhequr vëmendjen Pejgamberit s.a.v.s. (shih: Ali Imran, 128-129.)³⁴

Njëherë kishin ardhur te Pejgamberi s.a.v.s., disa mushrikë të Mekës për ta pyetur (provokuar) rreth disa ndodhive të padëguara në Hixhaz. Në këtë mënyrë ata donin të provonin nëse Pejgamberi kishte ndonjë burim të të dhënave për gjërat e fshehta dhe të papara. Pejgamberi s.a.v.s., u ishte përgjigjur: **“Nesër do tua them”** por ai nuk tha **“Po të dojë Allahu”**. Kur u kthyen ditën tjetër, Pejgamberi nuk pati ndonjë përgjigje për ta, dhe kjo gjë vazhdoi 15 ditë më radhë; Atij nuk i erdh asnjë lajm nga Allahu xh.sh.. Por, pastaj Allahu xh.sh. ia zbriti nëpërmjet Xhibrilit një ajet në formë qortimi:

“Dhe mos thuaj kurrsesi për ndonjë çështje: “Unë do të bëj këtë nesër!” Vetëm (nëse i shton): “Në dashtë Allahu!” E kur të harrosh, përmende Zotin tënd dhe thuaj: “Shpresohet se Zoti im do të më japë udhëzim edhe më të afërt prej këtij (të as-habi kehfî)”. (El Keft, 23-24.)³⁵

Martin Lings, te vepra e cituar, fq. 77, duke trajtuar domethënien e kësaj pritjeje pak a shumë të gjatë, shprehet: *“Vonesa e përgjigjes Hyjnore, ndonëse e dhimbshme për Pejgamberin dhe pasuesit e tij, ishte më të vërtetë një forcë më e madhe për të. Armiqtë e mohuan domethënien e kësaj vonese, por për ata Kurejsh, që ishin akoma të pavendosur, ky fakt ishte një pobim i qartë i asaj se Fjala e Shenjtë i vinte Muhamedit nga Qielli dhe ai as nuk kishte gisht e as nuk mund*

³⁴ Hamza Mustafa Nijazi, *Vep. e cit.*, fq. 32.

³⁵ Martin Lings, *“MUHAMMAD, his life based on the earliest sources”*, fq. 77.

ta kontrollonte atë. Është e kuptueshme se, nëse Muhamedi do të kishte trilluar të gjitha ato çfarë kishte thënë më parë, nuk do të ishte vonuar kaq gjatë për këtë trillim të ri, veçanërisht në një çast të tillë ku rreziku qe mjaft i madh”³⁶

Në Kur'an, më se 50 herë, Pejgamberit s.a.v.s, i thuhet **“Të pyesin ty për...”** dhe i jepen përgjigje që fillojnë me urdhërin **“Thuaj”**. Është krejt e qartë se Allahu xh.sh., është ai që u jep përgjigje pyetjeve për çështjet e kaluara e të padëguara, për haramet dhe hallallet, për format e adhurimit e të shpirtit, për Dhulkarnejnin etj., çështje të cilat tejkalojnë aftësitë dhe mundësitë e mendjes njerëzore. Kur i bënin pyetje, ndodhte që Pejgamberi të heshte duke pritur ajetin Kur'anor, që t'i zbriste si përgjigje. Ndodhte që kalonin ditë të tëra dhe atij nuk i vinte lajmëtari i qiellit, kështu që disa filluan të talleshin me të, duke i thënë: *“Të la Zoti ty... Hoqi dorë prej teje, etj., derisa zbriti ajeti:*

“Zoti yt nuk të ka braktisur, as nuk të ka përbuzur (o Muhamed)”. (Ed-Duba, 3.)³⁷

Nëse meditojmë pak për ajetet që lexuam më sipër dhe që do t'i lexojmë në vazhdim, si dhe për fjalën **“Thuaj”** e cila në Kur'an përsëritet 332 herë, bëhet e qartë se kjo fjalë u jepet njerëzve për të bërë një deklaratë të caktuar. Në pjesët e tjera të Kur'anit Pejgamberi urdhërohet: **“Shpall”, “Lëvdëro Zotin tënd”, “Gjunjëzohu”,** etj., prandaj me të drejtë

³⁶ Po aty, fq. 77.

³⁷ “Nen hijen e Besimit- 2”, fq. 146; Muhamed Sytari, “Përpyekje të dështuara”, Shkodër 2003, fq. 40.

pyesim: *A është kjo mënyra se si një njeri i flet vetes apo shkruan një libër?*³⁸

Cili autor e kërcënon veten në veprën e vet, qoftë edhe në emër të dikujt tjetër ose me gojën e dikujt tjetër? Për më tepër, ndërsa pretendonte se fliste në emër të Allahut, a mund të bënte ndonjë deklaratë që do t'i sillte dëm pretendimit të vet? Gjithashtu, a fuste në librin e vet shprehje akuzuese ndaj vetes? Në Kur'an thuhet:

“Sikur ai (Muhamedi), në mënyrë të rreme, të Na kishte veshur ndonjë fjalë! Ne do ta kapnim atë me fuqinë Tonë. E pastaj do t’ia këputnim atij arterien e zemrës (damarin e qafës)”. (El Hakka, 44-46.)

Në Kur'an Muhamedit s.a.v.s., i tërhiqet vërejtja për mospjesmarrësit e fushatës së Tebukut: *“Pse u dbe leje atyre?”*³⁹

Në Kur'an tregohet për martesën me Zejneben, e cila para divorcit ishte gruaja e Zejdit. Pejgamberi s.a.v.s. nuk kishte dëshirë të martohej me të, por urdhëri që i tillë. Që t'i tregonte se Zejdi nuk ishte djali i Muhamedit a.s., Pejgamberi i thoshte “bir” libertetit të vet, Zejdit, por Allahu xh.sh., me anë të një ajeti, e hoqi birësimin:

“Allahu nuk i ka dhënë asnjë njeriu dy zemra në kraharor. Ai nuk i konsideron gratë, që ju i ndani si nënat tuaja⁴⁰ e as fëmijët tuaj të birësuar nuk i

³⁸ Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *Vep. e cit.*, fq. 10.

³⁹ Shiko sureja Teube, ajeti 43; *“Nen hijen e Besimit- 2”*, fq. 140.

⁴⁰ Vargu aludon për shprehjen “Më je bërë si shpina e nënës sime”, të cilën arabët paganë e përdornin si deklaratë divorci.

konsideron si bij të vërtetë. Këto janë vetëm fjalë që dalin prej gojës suaj, kurse Allahu thotë të vërtetën dhe udhëzon në rrugë të drejtë". (El Abzabë, 4.)

Pejgamberi s.a.v.s., do të qëndronte për t'ia falur namazin e të vdekurit kreut të hipokritëve, Abdullah ibën Selulit, meqë e njihte për musliman, por e la, sepse e paralajmëroi Allahu i Gjithdijshëm:

“Askujt prej hipokritëve, kur të vdesin, mos ia fal xhenazen, as mos rri afër varrit të hipokritit, sepse ata e kanë mohuar Allahun dhe të Dërguarin e Tij dhe qëndruan të pabindur deri në vdekje". (Et Tevbe, 84.)⁴¹

Këta urdhëra apo ndalime të ngjajshme tregojnë se ai kurrë nuk vreponte me kokën e vet, sepse ai ishte një përfaqësues që vetëm zbatonte urdhërat e Allahut xh.sh. edhe sjelljet nuk i ndryshonte sipas vetes, por vetëm pasi Allahu e paralajmëronte ose i tërhiqte vërejtjen. Allahu xh.sh. për Muhamedin s.a.v.s., thoshte:

“Dhe ai nuk flet nga mendja (dëshira) e tij. Ai (Kur'ani) nuk është tjetër pos Shpallje hyjnore që i shpallet atij". (En Nexhm, 3-4.)

Studiuesi anglez Lightner, i cili ka doktoruar në legjislaturë, filozofi dhe teologji, thotë: “Nga ajo që di unë për dy fetë, për Krishterizmin dhe Hebraizmin, them se ajo, që ka predikuar Muhamedi, nuk është plagjiat, por relevatë, që i është shpallur atij. Për këtë, nuk duhet të dyshohet, përderisa besojmë se, edhe më parë, ka ardhur shpallja nga i Gjithfuqishmi dhe i Gjithdituri Zot... Një herë,

⁴¹ Po aty, fq. 147.

Zoti e qortoi në mënyrë të rreptë, përmes shpalljes që ia zbriti, sepse ai e largoi fëtyrën e tij nga një njeri i verbër varfanjak, në kohën kur ishte duke biseduar me parinë e pasur. Muhamedi a.s., këtë gjë (këtë rast), ua komunikoj njerëzve. Sikur të ishte mashtrues, ashtu siç pretendojnë të krishterët, ai në të vërtetë, nuk do ta komunikonte një gjë të tillë.⁴²

Unë them, me zërin tim të lartë, dhe shpresoj se do të vijë dita, kur të krishterët, do të shprehin, në mënyrë të madhërishtme respektin e tyre, ndaj Isait, duke nderuar Muhamedin. Ska dyshim, se çdo i krishterë, i cili e pranon misionin e Muhamedit dhe beson atë që solli ai, do të jetë i krishterë i vërtetë”⁴³.

A JANË ARABËT AUTORË TË KUR'ANIT?

Disa nga shpifësit e Islamit pretendojnë se “arabët janë autorë dhe përpiluesit e vërtet të Kur'anit”. Në periudhën kur zbriti Kur'ani, poezia kishte marrë një zhvillim të jashtzakonshëm. Njerëzit e përdornin të folurit poetik pothuajse edhe në bisedat e zakonshme dhe grindjet. Çdo vit organizoheshin konkurse poetike dhe poe zia fituese shkruhej mbi një copë me shkronja të arta dhe varej në muret e Qabesë për të qëndruar aty gjer në konkursin e vitit të ardhshëm. Me fjalët e poetëve, të cilët konsideroheshin si heronj kombëtarë, fiset hynin në luftë ose bënin paqe. Meqë Muhamedi s.a.v.s., ishte

⁴² Shiko suren: Abese.

⁴³ Ajni Sinani, *Vep.e cit.*, fq. 168-170.

rritur në mesin e tyre, të gjithë Mekasit e dinin fort mirë se ai s'ishte marrë kurrë as me poezi, as me prozë poetike, as me ligjëratë prozaike. Ndërkaq, shprehjet enigmatike dhe të mrekullueshme të Kur'anit nuk u ngjanin as shprehjeve të tij, as të të tjerëve, ato nuk hynin as në fushën e poezisë dhe as të prozës së zakonshme dhe asaj poetike, por, me origjinalitetin e tyre të posaçëm, i mrekullonin dhe i magjepsnin të gjithë! Prandaj, parësia e politeistëve, të cilët kërkonin t'i largonin njerëzit nga Kur'ani, përpiqeshin t'i kundërviheshin me këto fjalë: *"Po të themi se është poezi- s'është, po të themi se është prozë poetike - s'është, po të themi se është fjalë orakulli-s'është; as si vepër e një të çmenduri- s'ngjan; po u themi njerëzve se është magji, prandaj t'i mbyllin veshët se, ndryshe, i zë magjia!"*. Por, ndërsa mblidheshin, diskutonin e vendosnin së bashku kështu, kur vinte nata, nuk rrinin dot pa shkuar fshehurazi nga njeri-tjetri për të ndëgjuar Kur'an, kur Pejgamberi s.a.v.s. lexonte duke u falur natën.⁴⁴

Njerëz që e donin të vërtetën, si poetët e njohur Hansa dhe Lebid, pasi u bënë muslimanë, e lanë poezinë dhe, kur u kërkohet të shkruanin poezi, shkruanin një sure nga Kur'ani dhe ua dërgonin kërkuesve, duke ua theksuar këto fjalë: *"Pas këndimit të Kur'anit, unë kam turp të shkruaj poezi"*.⁴⁵

E kemi të qartë faktin se çdo Pejgamber që dërguar të sfidonte popullin e tij në çështjen më të përhapur ndër ta. P.sh.: Musai a.s. u dërgua në mesin e një populli ku magjia

⁴⁴ Saffijurrahman El-Mubarekfuri, *Vep. e cit.*, fq. 95-96; Taxhedin Bislimi, *"Hyrye në shkencën e Usuli Fikhut"*, Shkup 2003, fq. 51-52; Ajni Sinani, *Vep. e cit.*, fq. 131-132

⁴⁵ Po aty, fq. 132

ishite shumë e përhapur por ai i sfidoi dhe i mahniti ata me mrekullitë e Zotit Fuqiptotë. Këtë e tregon Kur'ani i Madhërishtëm:

“Musai lëshoi shkopin e vet dhe ai u bë gjarpër i madh”.

“Hidhni ju!” – u përgjigj ai. Kur magjistarët hodhën shkopinjtë e tyre, i magjepsën sytë e njerëzve, i frikësuan ata dhe shfaqën një magji të madhe. Atëherë Ne i kumtuam Musait: **“Hidhe shkopin tënd!”** dhe ai filloi të gëlltiste gjithçka që trilluan ata. Në këtë mënyrë, doli në shesh e vërteta dhe dështoi ajo që kishin bërë ata. Kështu, Faraoni dhe njerëzit e tij u mundën dhe u kthyen të poshtëruar, kurse magjistarët u pëkulën në sexhde, duke thënë: **“Ne besojmë në Zotin e botëve - Zotin e Musait dhe të Harunit”.** (*El A'rafë, 107, 116-122.*)⁴⁶

Ndërsa Isai a.s. u dërgua në mesin e një populli që e njihje mjekësinë dhe shërimin e sëmundjeve. Mrekullitë e tij sfidonin pikërisht njerëzit e kësaj fushe. Ja si e tregon Kur'ani Famëlartë këtë fakt:

“Dhe do ta caktojë atë të Dërguar te bijtë e Izraelit (të cilëve do t'u thotë): “Ju kam sjellë prova nga Zoti juaj (që vërtetojnë Profecinë time): bëj për ju diçka prej balte në formë shpendi, fryj në të e me urdhrin e Allahut ajo bëhet shpend i gjallë; shëroj të verbrit e lindur dhe të lebrosurit dhe i ngjall të vdekurit me lejen e Allahut; ju tregoj çfarë

⁴⁶ Muhamed Sytari, *“Hap pas hapi me “Udhën Islame”*, Shkodër 2004, fq. 51.

hani dhe çfarë ruani në shtëpitë tuaja. Sigurisht që te të gjitha këto ka prova për ju, nëse jeni besimtarë të vërtetë”. (Ali Imran, 49.)⁴⁷

Ndërsa Kur’ani erdhi si një mrekulli në mesin e një populli që krenoheshin me letërsinë dhe ligjërimin, duke i sfiduar ata me mënyrat e tij të jashtzakonshme e të shkëlqyera, qoftë në të shprehur, qoftë në ligjërim! Velid Ibnul Mugire, një jomusliman i parisë së Mekes, pasi e dëgjoi Kur’anin, ndër të tjera tha: “Kur’ani ka një ëmbëlsi, qëndron në një lartësi... dhe mbi të gjitha nuk është fjalë njeriu”. Ndërsa prof. Sadik er Rafii, dijetar i letërsisë arabe të shekullit të kaluar, në librin e tij “Mrekullia e Kur’anit”, fq. 218, thotë: “Pas daljes në pah të Kur’anit, arabëve s’u mbetët më emër në listën e letërsisë, pasi këjo mrekulli i sfidoi...”.⁴⁸ E si mund të mendojmë pastaj se Kur’ani është krijim i arabëve?!

Shumë jomuslimanë e kanë konfirmuar elokuencën e pashoqe të Kur’anit. Sir Hamilton A. R. Gibbi⁴⁹, arabolog i njohur i universitetit të Oksfordit, ka thënë: “... *Mekasit megjithatë kërkonin nga ai një mrekulli, e Muhamedi me një guxim dhe vetëbesim të jashtzakonshëm i referoi te vetë Kur’ani, si konfirmim suprem i misionit të tij. Si të gjithë arabët, ata ishin njohës të gjuhës dhe të retorikës. Pra, nëse Kur’ani ishte kompozim i tij, njerëzit e tjerë do të mund ta sfidonin atë. Le t’i kompenzojnë dhjetë vargje të tilla. Nëse nuk*

⁴⁷ Po aty, fq. 51.

⁴⁸ Po aty, fq. 52.

⁴⁹ Ka jetuar nga viti 1895 deri më 1967. Konsiderohet prijës i orientalistëve anglezë. Ka qenë profesor i gjuhës arabe, në Universitetin e Londrës, më 1930 dhe profesor në Universitetin e Oksfordit, që nga viti 1937.

*munden (dhe është e qartë se nuk munden), atëherë le ta pranojnë Kur'anin si një mrekulli të dalluar qartë”.*⁵⁰

Alfred Guillaume⁵¹ ka shkruar: “Kur’ani është njëra ndër letërsitë klasike botërore që nuk mund të përkthehet pa humbje të mëdha. Ka ritëm të një bukuri të veçantë dhe një kadençë që magjeps veshin. Shumë arabë të krishterë flasin për stilin e tij me një admirim të ngrohtë dhe shumica e arabologëve e pranojnë persosmërinë e tij. Kur lexohet me zë apo recitohet, ka pothuajse një efekt hipnotik që e bën dëgjuesin indiferent ndaj sintaksës herë-herë të çuditshme të tij si dhe përmbajtjes që nganjëherë na duket e pakëndshme. Është pikërisht kejo veçori e Kur’anit, që e ka shuar kritikën me tingullin e ëmbël të gjuhës së saj dhe që lindi besimin e paimitueshmërisë së tij. Vërtetë mund të arrihet në përfundim se brenda letërsisë arabe, e cila është e gjërë dhe e begatë si me poezi, ashtu edhe me prozë të avancuar, nuk ekziston diçka që mund të krahasohet me të”.

Është mrekulli në vete se si, pas më tepër se 1400 vitesh, ftesa, për ta sfiduar Kur’anin, ka mbetur pa përgjigje akoma sot e kësaj dite, me gjithë tentativat e shumta.

⁵⁰ H.A.R. Gibb, “Islam- A Historical Survey”, 1980, Oxford University Press, fq. 28, sipas Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *Vep. e cit.*, fq. 34-35.

⁵¹ **Alfred Guillaume** (8 nëntor 1888 - 30 nëntor 1965) ishte me origjinë nga Britania, studiues i Islamit dhe i Biblës/Testamentit të Vjetër Hebraik. Ai mësoi gjuhën arabe pasi studioi teologjinë dhe gjuhët orientale në Kolegjin Wadham, Oksford.

⁵² Alfred Guillaume, “Islam”, 1990 (Reprinted), Penguin Books, fq. 73-74, sipas Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *Vep. e cit.*, fq. 35.

A JANË XHINËT AUTORË TË KUR'ANIT?

Shtrohet pyetja: “*A janë xhindët apo djalli autorë të Kur’anit*”?

Duke lexuar ajetet e Kur’anit në vijim, do ta shohim se edhe ky mendim nuk qëndron:

Thuaj (o Muhamed): “Mua më është shpallur se disa prej xhindeve kanë dëgjuar (Kur’anin) dhe kanë thënë: “Me të vërtetë, kemi dëgjuar një Kuran të mrekullueshëm, i cili udhëzon në rrugën e drejtë dhe kemi besuar në të, prandaj kurrsesi më nuk do t’i shoqërojmë askënd Zotit tonë (në adhurim)!” (El Xhinn, 1-2.)

Shtrohet pyetja: A është e mundur që ata vetë ta kenë shkruar këtë libër e njëkohësisht të mahniten prej veprës së vet dhe pastaj të shkojnë te populli i tyre dhe t’i bëjnë thirrje të besojnë në Allahun, që është Një dhe i vetëm? Në Kur’an thuhet se ky grup, pasi kishte dëgjuar Kur’anin, i ishte drejtuar popullit të vet në këtë mënyrë:

“Ata thanë: “O populli ynë! Ne dëgjuam një Libër të shpallur pas Musait, i cili vërteton shpalljet para tij, udhëzon nga e vërteta dhe tregon rrugën e drejtë.”

O populli ynë, përgjigjuni thirrësit të Allahut dhe besojini Atij! Ai do t’ju falë gjynahet tuaja dhe do t’ju shpëtojë prej dënimit të dhembshëm”. (El Ahkaf, 30-31.)

Po të ishin xhindët autorë të Kur’anit, pse nuk thanë: “*Ja libri që shkruam dhe e vetëshpallem!*”, por thanë: “*Ne dëgjuam një*

libër të shpallur”. Dallim i madh në mes dy shprehjeve, për ata që mendojnë dhe logjikojnë drejt?!⁵³

Disa studiues mendojnë se ndoshta autorë i Kur'anit është Djalli. Dobësia e kësaj hipoteze duket në faktin se Kur'ani, jo vetëm që e mallkon djallin dhe e deklaron atë armikun më të madh të njerëzve, por urdhëron që, para leximit të Kur'anit, njeriu duhet së pari të kërkojë ndihmën e Allahut xh.sh. për t'u mbrojtur nga Djalli.

“Kur dëshiron të lexosh Kuranin, kërko mbrojtjen e Allahut kundër djallit të mallkuar”. (*En Nabl, 98.*)⁵⁴

Gjithashtu, sapo ta hapësh Kur'anin, do të lexosh: *“Me ndihmën e Allahut mbrohem prej dëmit të djallit të mallkuar”*.⁵⁵ Në goftëse djalli është autor i këtij libri, këtu ai e ka demaskuar vetveten.

⁵³ Muhamed Sytari, *“Përpyetje të dështuara”*, fq. 43-44.

⁵⁴ Hamza Mustafa Nijazi, *“Burimet e Kur'anit”*, fq. 97.

⁵⁵ Kur'ani – Përkthim me komentim i H. Sherif Ahmetit, fq. 23.

A ËSHTË KUR'ANI KOPJE E BURIMEVE HEBREQ-KRISHTERE?

Ndër shpifjet tjera që bëhen ndaj Kur'anit dhe Muhamedit s.a.v.s., janë edhe këto: *“Muhamedi nuk ishte autor i këtij libri, por thjesht e kopjoi atë nga autorë dhe burime tjera”*, pra, sipas tyre, *“Kur'ani është kopje e burimeve hebreo-kristiane”*.

Faktikisht kjo akuzë është ripërtëritje e pohimeve të vjetra pagane të kohës së Pejgamberit Muhamed s.a.v.s., por në një formë tjetër:

Dhe ata thonë: “Këto janë përralla të popujve të lashtë; të cilat i ka vënë t’i shkruhen e t’i lexohen atij në mëngjes e mbrëmje”. (El Furkan, 5.)

Sipas logjikës së kësaj akuze, duke qenë se Kur'ani flet për shumë ngjarje të cilat përmenden gjithashtu edhe në Bibël, ky u dashka të jetë një kopje e saj. Mirëpo, kjo akuzë është fare e paargumentuar. Pikë së pari, ngjajshmëria nuk do të thotë medoemos kopjim. Allahu xh.sh. e bëri të qartë në Kur'an se mesazhi që ai po shpallte nëpërmjet Muhamedit s.a.v.s., nuk ishte diçka e re, por ishte vetëm një vazhdim i zinxhirit të mëhershëm të porosive dhënë nga Zoti nëpërmjet Pejgamberëve.

“Ne të frymëzuar ty me shpallje sikurse e patëm frymëzuar Nuhun dhe pejgamberët pas tij; e patëm frymë-

zuar Ibrahimin, Ismajlin, Is-hakun, Jakubin dhe pasardhësit e tij, Isain, Ejubin, Junusin, Harunin, Sulejmanin, e Davudit i patëm dhënë Zeburin”. (En Nisa, 163.)

“Eh, sa pejgamber u dërguam Ne breznive të mëparshme?!” (Ez Zubruf, 6.)

“Çdo popull ka pasur të dërguar. Dhe, kur atyre t’u vijë i dërguari (Ditën e Gjykimit), do të gjykohet midis tyre me të drejtë dhe nuk do t’u bëhet asnjë padrejtësi”. (Junus, 47.)

Është e natyrshme që mesazhi i këtyre Pejgamberëve ishte i njëjtë, duke qenë se ata vinin nga Zoti i njëjtë dhe tash, meqë në Bibël kanë mbetur gjurmë të mesazhit të vërtetë, të përcjellë nga Pejgamberët, nuk është aspak e çuditshme nëse edhe në Kur’an gjejmë paralelizma me ngjarje të caktuara. Akuza se Kur’ani është kopje e biblës vetëm sepse të dy librat flasin për disa ngjarje të njëjta, është shumë naive.⁵⁶

E metë tjetër e kësaj akuze është fakti se kurrë nuk është gjetur se cili ishte ai person misterioz nga i cili Muhamedi s.a.v.s. mësoi biblën apo mësimet hebreo-kristiane, për t’i futur pastaj ato në Kur’an. Ai apo ata njerëz nuk u gjetën kurrë për një arsye të thjeshtë: ata nuk ekzistonin. Muhamedi s.a.v.s. gjatë tërë jetës së tij nuk mësoi shkrimin e leximin, dhe kjo është një tjetër pengesë e rëndësishme që hedh poshtë akuzat e sipërpërmendura.

⁵⁶ Halil Ibrahim, *Vep. e cit.*, fq. 45-46.

Ishte e pamundur që ai të mblidhte tërë ato materiale nga çifutët, krishterët apo nga burimet e tjera pagane⁵⁷, me qëllim që këtë material ta përpunonte dhe ta recitonte më pas për 23 vjet në gjuhën e madhërishtme të Kur'anit, pa ndihmën e një pende. Kur'ani thotë:

“Para këtij (Kur’anit), ti (Muhamed) nuk kishe lexuar kurrfarë libri e as që kishe shkruar gjë me dorën tënde; përndryshe, ndjekësit e së pavërtetës do të dyshonin”. (El Ankebutë, 48.)

“Po të mos ishte që nuk dinte shkrim lexim, siç thuhet në Kur'an, a nuk do të ishte e lehtë që kjo gjë të vërtetohej gjatë jetës së tij nga armiqtë e vet, të cilët ishin të etur ta diskreditonin atë? Ky fakt tregon se të gjithë kishin njohuri se ai me të vërtetë nuk dinte shkrim-lexim dhe askush nuk dyshonte për këtë”.⁵⁸

Me të drejtë mund të pyesim: Cili mësues mund ti mësonte Muhamedit s.a.v.s. një besim të plotë e koherent që ktheu faqen e historisë? Përse ai apo ata nuk u ngriten (në qoftëse ka patur ndonjë) kundër të ashtuquajturit nxënës i cili vazhdonte t'i mësonte dhe t'i injoronte ata në të njëjtën kohë duke shpallur se mësimet a tij vinin nga një burim Hyjnor, siç është vetë Allahu xh.sh.? E si mundet që disa nga

⁵⁷ PAGAN/IZËM-MI. Besimi në shumë hyjni a perëndi, formë e lashtë e feve, (por edhe e tashme S.M.) para kalimit në monoteizëm. (Fj. i gj. së sotne shqipe, fq. 1324; shiko më gjërësisht Dr. Ekrem Murteza, “Fjalori i feve”, Prishtinë 2000, fq. 337; poashtu tek: Dr. Ivan Cvitković, “Rječnik religijske pojmove”, Sarajevo 2005, fq. 333).

⁵⁸ Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *Vep. e cit.*, fq. 23.

bashkëkohësit e tij të krishterë dhe çifutë u kthyen në muslimanë dhe besuan në vërtetësinë e tij, në qoftëse e dinin se ai po kopjonte shkrimet e tyre të shenjta apo po mësonte nga rabinjtë ose priftërinjtë e tyre?⁵⁹

Pretendimeve se dikush e mësonte Muhamedin s.a.v.s., Kur'ani u përgjigjet duke ua tërhequr vërejtjen se gjuha arabe, e përdorur në Kur'an, ishte e pastër, kurse gjuha e tyre ishte e paqartë.

“Ne dimë shumë mirë se ata thonë: “Atë (Muhamedin) është kah e mëson një njeri!” Mirpo, gjuha e atij nga i cili anojnë (supozojnë) ata është jo arabe (e paqartë), e kjo (e Kur'anit) është gjuhë arabe e stilit të lartë e të qartë”. (En Nabl, 103.)

Në kohën e Muhamedit s.a.v.s., nuk ekzistonte Bibla në gjuhën arabe. Verzioni më i ri i Dhjatës së Vjetër, e sollti, apo i dedikohet priftit Sa'adiah Gaoni⁶⁰, në vitin 900 të erës sonë (pas krishtit), më shumë se 250 vite pas vdekjes së Muhamedit s.a.v.s., dhe verzioni më i vjetër i Dhjatës së Re në gjuhën

⁵⁹ Hamza Mustafa Nijazi, *Vep. e cit.*, fq. 61.

⁶⁰ **Sa'adiah ben Yosef Gaon, (882 - 942)** një rabin i shquar, filozof çifut, i cili ishte aktiv në kalifatin Abasid të asaj kohe. Figurë e rëndësishme e rabinëve që shkroi gjerësisht në gjuhën arabe, sepse ai konsiderohet themeluesi i letërsisë Judeo-Arabe.

arabe e shkruajti Thomas Erpenius⁶¹ në vitin 1616, që dmth. rreth rreth 1000 vjet pasi Muhamedi s.a.v.s., na kishte lënë.⁶²

Thomas Patrick Hughes⁶³ thotë: "Nuk kemi asnjë provë se Muhamedi pati mundësi t'i njihje shkrimet e shenjta. Dubet gjithashtu të kemi parasysh se nuk kemi asnjë gjurmë për ekzistencën e teksteve arabisht të Dhjatës së Vjetër përpara ardhjes së Muhamedit".⁶⁴

Sidney Griffith⁶⁵, pas një studimi të mirëfilltë, arriti në përfundim se: "E tërë ajo që mund të thuhet për mundësinë e ekzistimit të një versioni të krishterë të ungjillit në arabisht, para ardhjes së Islamit,

⁶¹ **Thomas van Erpe** (i njohur si **Thomas Erpenius**), (11 shtator 1584 – 13 nëntor 1624), orientalist nga Holanda, dhe evropiani i parë që botoi një libër të saktë të gramatikës arabe.

⁶² Dr.Zakir Naik, "Ko je autor Kur'ana? Da li je Poslanik Muhammed napisao Kur'an ili je u pitanju Božiji govor? (Kush është autor i Kuranit? A është Muhamedi autor i Kuranit apo është në pyetje të folurit të Zotit?)" Më shumë rreth kësaj shih: <https://www.pozivistine.com/ko-je-autor-kurana-da-li-je-posla-nik-muhammed-napisao-kuran-ili-je-u-pitanju-boziji-govor/>

⁶³ **Thomas Patrick Hughes**, (26 mars 1838 - 8 gusht 1911) ishte një misionar britanik anglikan, i cili shërbeu nën kujdesin e Shoqërisë së Misionit të Kishës (CMS) në Peshawar në Indinë Britanike (tani Pakistan) për 20 vjet.

⁶⁴ Hamza Mustafa Nijazi, *Vep. e cit.*, fq. 62.

⁶⁵ **Sidney H. Griffith** (i lindur më 1938) është profesor i Studimeve të Hershme të Krishtera në Universitetin Katolik të Amerikës. Fushat e tij kryesore të interesit janë, krishterimi arab, takimet mesjetare të krishterë-muslimanë dhe dialogu ekumenik dhe ndërfaqetare.

*është se ende nuk është shfaqur ndonjë dëshmi e sigurt për ta vërtetuar... ”.*⁶⁶

Ernst Vurthwein⁶⁷, në librin e tij “Teksti i Dhjatës së Vjetër”, shkruan: “*Me fitoren e Islamit, përdorimi i arabishtës u përhap gjerësisht, duke u bërë gjuhë e përditshme për hebrenjtë dhe të krishterët e vendeve të pushtuara. Kjo i dha shkas nevojës për paraqitjen e versioneve të Biblës në arabishte... ”.*⁶⁸ Pra, është e qartë se gjatë jetës së Muhamedit s.a.v.s., nuk ekzistonte asnjë përkthim i Biblës apo i Apokrifëve në gjuhën arabe.

Edhe pse Kur’ani në disa raste flet për ngjarje të njëjta sikur edhe Bibla, ato në asnjë mënyrë, nuk janë identike, por ndërrojnë thelbësisht, prandaj mendojmë se edhe kjo është një tjetër akuzë e palogjikshme.

Misioni themelor i Muhamedit s.a.v.s., ishte përmirësimi i imazhit të Zotit, të cilin deri atëherë e kishin korruptuar. Ideja se Kur’ani ka huazuar nga bibla nuk qëndron, për shkak të dallimeve themelore që ekzistojnë në besim në dy tekstet.⁶⁹

⁶⁶ The Gospel in Arabic: “*An Enquiry Into Its Appearance in The First Abbasid Century*”, Oriens Christianus, vëll. 69, fq. 166, sipas Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *Vep. e cit.*, fq. 23.

⁶⁷ **Ernst Würthwein** (lindur më 1909 në Tübingen; vdiq më 1996), ishte një Teolog Protestant Gjerman. Ai ishte një profesor i Testamentit të Vjetër në Universitetin e Marburg-ut.

⁶⁸ “*The text of the Old Testament*”, 1988, William B. Eerdmans Publishing Company, Grand Rapids, Michigan, fq. 104, sipas Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, “*Kush e shkroi Kur’anin*”, fq. 23.

⁶⁹ Citatet e theksuara më poshtë janë marrë nga Bibla – Diodati i Ri përkthim 1991-94, në gjuhën shqipe.

Këto dallime janë: P.sh.: në konceptin e Zotit, Bibla Zotin e tregon si një Zot që lodhet (Ekzodi 31:17- Zanafilla 2:2); një Zot që harron (Psalmi 13:1- Vajtimet 5:20); i pafuqishëm (Zanafilla 32:28); një Zot që fle (Psalmi 44:23- 78:65); i pamëshirshëm (Psalmi 77:7-9); dituria e mangët e Zotit (Zanafilla 3:8); Zoti përshkruhet në formën njerëzore (Zanafilla 1:26- 9:6); një Zot që ka familje (Ekzodi 4:22- Ligji i përtërirë 32:19- Ezekieli 16:3-32- Hebrenjve 5:5- Psalmi 2:7), e shumë gjëra të tjera që janë në kundërshtim me qenien e Zotit xh.sh., po ajetet e Kur'anit i hedhin poshtë dhe u kundërvihen këtyre civateve biblike: Kaf 38, Taha 52, Haxh 74, Bekare 255, Zumer 53, Bekare 115, Shuara 11, Nahl 74, Ihlas 1-4, Maide 18, e shumë civate tjera.⁷⁰

Poashtu edhe në konceptin e Pejgamberëve ka dallime. Bibla i quan profetët si mëkatarë, gënjeshtarë, tradhtarë, e shumë epitete të tjera, që kryejnë vepra të shëmtuara dhe të ndyra etj. P.sh. Luti a.s. bëri zina me dy bijat e tij (Zanafilla 19:30-38); Haruni a.s. si njeri i cili e konstruktoi viçin që ta adhuronin Izraelitët (Ekzodi 32:1-20); Sulejmani, i cili u martua me 700 gra dhe 300 konkubina dhe u kthye në idhujtar (1 Mbretërve 11:3-7) etj., kurse Kur'ani Pejgamberët i ngre në pedestalin më të lartë dhe i bën shëmbëlltyrë për ne.⁷¹

⁷⁰ Për më tepër shih tek Dituria Islame, viti IX, nr.178, Maj 2005, Prishtinë, *“Koncepti i Zotit në Bibël dhe në Kur’an”*, Senad Makoviq.

⁷¹ Për më tepër shih tek Dituria Islame, viti IX, nr.180-181, Korrik - Gusht 2005, Prishtinë, *“Koncepti Pejgamberik në Bibël dhe në Kur’an”*, Senad Makoviq.

Dallime thelbësore gjejmë edhe sa i përket besimit në jetën e tanishme dhe të përtejme, në konceptin e shpëtimit dhe të drejtimit në jetë. Kur'ani dhe Bibla gjithashtu nuk përputhen edhe sa u përket të dhënave për personazhet historikë, Ademin a.s. e Havën, Ibrahimin a.s., Isamilin a.s., Ishakun a.s., Lutin a.s., Musain a.s., Isain a.s. etj. Pra, ideja se Kur'ani ka huazuar të dhëna nga bibla, është padyshim e gabuar.

Keneth Kreg thotë se: *“Muhamedi nuk pati asnjë kontakt personal me shkrimet e shenjta paraardhëse... Kemi pothuajse një mundësi absolute të asaj që mund të qubej citim i drejtpërdrejtë nga secila Dhjatë”*.⁷²

Në Enciklopedinë e Re Katolike lidhur me kohën e Muhamedit s.a.v.s., thuhet: *“Hixhazi (Gadishulli Arab) nuk është prekur nga predikimet e krishtera. Kështu që organizimi i kishës së krishterë as nuk është pritur të ndodhë e as nuk është gjetur atje”*.⁷³

KUR'ANI – FJALA E PËRJETSHME E ZOTIT DREJTUAR NJERËZIMIT

Dallimi më i madh midis Kur'anit dhe cilitdo libër tjetër të shenjtë, i çfarëdo besimi qoftë, qëndron në faktin se Kur'ani vazhdimisht e pohon origjinën e tij hyjnore nga Zoti i gjithësisë. Në Kur'an ekzistojnë një mori shembujsh të tillë:

⁷² Hamza Mustafa Nijazi, *Vep. e cit.*, fq. 68.

⁷³ New Catholic Encyclopedia, vëll. I, fq. 721-722, sipas Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *“Kush e shkroi Kur'anin”*, fq. 24.

“Allahu u ka dhënë besimtarëve dhuratë të madhe, kur u sollli një të dërguar nga gjiri i tyre, i cili ua lexon shpalljet e Tij, i pastron nga gjynahet dhe u mëson Librin (Kuranin) e urtësinë (diturinë e thellë fetare), edhe pse më parë, me të vërtetë, ata ishin në rrugë krejt të gabuar”. (Ali Imran, 164.)

“A nuk përsiatin ata për Kuranin! Sikur ai të mos ishte prej Allahut, do të gjenin në të shumë kundërthënie”. (En Nisa, 82.)

“O njerëz, ju ka ardhur këshillë (Kurani) nga Zoti juaj, shërim për zemrat tuaja, udhëzim dhe mëshirë për besimtarët”. (Junus, 57.)

“Ne ta kemi zbritur ty Librin, vetëm që ti t’u sqarosh atyre çështjet, për të cilat ata nuk pajtoheshin, si dhe që të jetë udhërrëfyes e mëshirë për njerëzit që besojnë”. (En Nabl, 64.)

Ajete të tilla ka shumë. Pothuajse çdo sure e Kur’anit e përmban pohimin dhe vulën e autorësisë së Allahut xh.sh. Ai jo vetëm që e shpalli Kur’anin, por edhe premtoj se mesazhi dhe forma e tij do të mbeten të pandryshuara përgjithmonë.

“Sigurisht, Ne e kemi shpallur Kuranin dhe, sigurisht, Ne do ta ruajmë atë” (El Hixhr, 9.)⁷⁴

Çdo fjalë e Kur’anit dhe e jetës së Muhamedit s.a.v.s., e dëshmojnë prejardhjen e Tij Hyjnore. Karakteri i sinqertë i Muhamedit s.a.v.s., dhe sinqeriteti me të cilin pohonte se Kur’ani është fjalë e Allahut xh.sh., nuk lë asnjë fije dyshimi

⁷⁴ Halil Ibrahim, *“Islami dhe Krishterimi”*, fq. 48-49.

për të menduar të kundërtën. Ai, edhe para se të shpallej Pejgamber, kishte qenë i njohur si *“i besueshmi, i sigurti”*. Edhe armiqtë e tij më të mëdhenj e pranonin çiltërsinë e personalitetit të tij. Aq shumë e kishte fituar Muhamedi s.a.v.s., besimin e arabëve politeistë, saqë edhe armiku i tij më i pamëshirshëm, Ebu Xhehli, i pati thënë një ditë: *“O Muhamed, unë nuk po të them se je gënjeshtar, por këtë fe që ke sjellë, s’e dua...”*.⁷⁵ Edhe armiqtë e tij më të tërbuar e pranonin se Muhamedi s.a.v.s., ishte Pejgamberi i vërtetë, por e kundërshtonin për shkak të egoizmit që kishin ndaj tij! Kur’ani thotë kështu:

“Ne dimë se ty të brengos ajo që thonë ata, e ata nuk të gënjejnë ty, por ata mizorë (keqbërësit) mohojnë shpalljen e All-llahut”. (El En’Am, 33.)

Perandori Bizantin, Herakliusi, mori një letër nga pejgamberi Muhamed s.a.v.s., me të cilën e ftonte në Islam. Herakliu, në vend që të zemërohej nga përmbajtja e letres, ai shfaqti interesim për të dhe, duke dashur të mësonte se për çfarë bëhej fjalë, dha urdhër t’i sillnin pranë tij disa prej bashkëvendasve të letërdërguesit. Në mesin e tyre, në Siri, në krye të një karvani tregtarësh nga Meka ndodhej njëri prej armiqve më të tërbuar të Muhamedit s.a.v.s., Ebu Sufjani. Njerëzit e perandorit e gjetën Ebu Sufjanin dhe e nxorën para tij.

⁷⁵ Osman Nuri Topbash, *“Frymera meshire nga Muhamedi”*, Stamboll 2004, fq. 54.

Perandori e priti Ebu Sufjanin me shokët e vet në prani të parësisë. Herakliusi i pyeti ata me anë të përkthyesit: “Cili prej jush është më i afërt në fis me këtë person që thotë se është Profet?”. “Më i afërti jam unë!”, iu përgjigj Ebu Sufjani. Herakliusi iu drejtua përkthyesit: “Thuaju këtyre se do ta pyes këtë njeri për disa gjëra. Po të gënjejë, shokët të thonë se gënjen!”. Ebu Sufjani tha: “Vallahi, po të mos harroja, se shokët do të thoshin se kam gënjyer, do ta kisha gënjyer për të!” Dhe vazhdon: “Pyetja e parë që më bëri Herakliusi, qe kjo: “Ç‘vend zë prejardhja e tij mes jush?” “Prejardhja e tij është e fisme!” “A pati më parë ndër ju ndonjë që të ketë pretenduar si ky”-më pyeti Herakliusi. “Jo”- i thashë unë. “A pati sundimtarë mes të parëve të tij?” “Jo”- i thashë. “Ata që e ndjekin atë, a janë parësia, apo shtresa e ulët?” “Shtresa e ulët”- i thashë unë. “Ata që e ndjekin shtohen apo pakësohen?” “Shtohen”- iu përgjigja unë. “A ka mes tyre që, pasi ta kenë pranuar fenë e tij, të kenë ndërruar mendje?” “Jo” i thashë unë. “Para se të dilte me këtë pretendim, a pati ndodhur ndonjëherë ta keni akuzuar për gënjeshtëri?” “Jo”- iu përgjigja unë. “A pati ndodhur ndonjëher të mos e ketë mbajtur fjalën?” “Jo” i thashë. “A keni luftuar me të?”- vazhdoi të më pyeste Herakliusi. ”Po” iu përgjigja unë. “Si përfunduan këto luftëra?” “Disa herë na mundi ai, disa herë e mundëm ne!” “Mirë, po ç‘kërkon prej jush?” “Na thotë: “Faljuni vetëm Allahut, mos i bëni asnjë shok Atij dhe braktisni idhujt të cilëve u janë lutur etërit tuaj! Pastaj na porosit të falim namaz, të jemi të drejtë e të ndershëm dhe të kujdesemi për prindërit dhe të afërmit”.

Pas kësaj, Herakliusi i tha përkthyesit: “Thuaji atij: “Të pyeta për prejardhjen e tij dhe më the që është shumë e fisme. Të tillë janë profetët; ata zgjidhën mes fisnikëve të fisit.

Të pyeta nëse pati para tij ndonjë që të ketë dalë me këtë pretendim dhe më the jo. Po të kishte pasur, do të thosha se e merr si shembull atë.

Të pyeta nëse ka mes të parëve të tij sundimtarë dhe mu përgjigje jo. Po të kishte, do të thosha se përpiqet ta rifusë në dorë sundimin e të parëve të vet.

Të pyeta nëse pati ndodhur më parë ta shihnit nëse po gënjenje dhe më the jo. Unë e di se njeriu që nuk thotë gënjeshtër për njerëzit, nuk thotë gënjeshtër as për Allahun!

Të pyeta nëse ata që e ndjekin, janë prej parisë apo shtresës së ulët, më the se janë të shtresës së ulët. Kështu ndodh në fillim me profetët; ata që e ndjekin janë njerëz të shtresës së ulët.

Të pyeta nëse ata që e ndjekin shtohen apo pakësohen dhe më the se shtohen. E veçanta e feve të vërteta është se gjer në plotësimin e kumtesës numri i ndjekësve vjen gjithmonë duke u shtuar.

Të pyeta nëse pati ndodhur të mos e ketë mbajtur fjalën dhe më the jo. Të tillë janë profetët, nuk e kthejnë fjalën!

Të pyeta se ç’kërkon prej jush dhe më the se ju kërkon të adhuronit vetëm Allahun duke mos barazuar asgjë tjetër me Të; të largoheni prej idhujve, të falni namaz të jeni të drejtë e të ndershëm. Po që se këto që the janë të vërteta, ai njeri do të

sundojë shumë shpejt në këtë vend ku më shkel këmba. Unë e kam ditur se do të dalë një profet, por nuk e parashikoja se do të ishte prej jush. Po ta dija se mund të takohesha me të, do të merrja parasysh të gjitha vështirësitë dhe, po t'i ndodhesha pranë, do t'ia laja këmbët".⁷⁶

Kemi shumë shembuj nga jeta e pejgamberit Muhamed s.a.v.s., të cilët tregojnë se Muhamedi s.a.v.s., ishte rob dhe i dërguar i Zotit dhe se Kur'ani nuk është vepër e tij por fjalë e Allahut të Plotfuqishëm që ia dërgoi robit të vet Muhamedit s.a.v.s. Megjithëse fjala e Allahut xh.sh. është dëshmia më e fortë që konfirmon origjinën hyjnore të Kur'anit dhe karakterin e dëlirë e të sigurtë të pejgamberit Muhamedit s.a.v.s., përmes të cilit na e dërgoi Kur'anin, ne do të përmendim edhe disa fakte tjera të cilat e bëjnë të besueshëm faktin se Kur'ani është libër i Zotit.

Sa u përket njoftimeve, kushtuar së shkuarës dhe së ardhmes, Kur'ani jep të dhëna të sakta të cilat në asnjë mënyrë s'mund të jenë pjellë e mendjes njerëzore. Sot, zbulimet e reja kanë nxjerrë në shesh mënyrën e të jetuarit të popujve të kaluar, fundin e tyre të mirë apo të keq, ashtu siç kishte njoftuar fjalë për fjalë Kur'ani i Madhërisëm shekuj më parë.

Ai tregon për Pejgamberët, Nuhin, Salihun, Lutin, Ibrahimin, Musain, Isanë (Paqa e Zotit qoftë mbi ta) etj., të cilët bartnin me vete nga një dëshmi të shpalosur për t'u

⁷⁶ Po aty, fq. 54-57.

marrë shembull; tregon për popujt dhe vendbanimet e tyre.⁷⁷
Kur'ani na tregon:

“Vallë, a nuk udhëtojnë nëpër botë e të shohin se si kanë përfunduar popujt e mëparshëm? Ata kanë qenë më të fortë se këta dhe tokën e kanë shfrytëzuar dhe punuar më mirë se sa e punojnë këta, e të dërguarit e tyre u kanë sjellë prova të qarta. Nuk ishte Allahu që u bëri atyre padrejtësi, por ata i bënë vetvetes padrejtësi”.
(Er Rrum, 9.)

“A nuk e kanë marrë vesh ata se sa e sa brezni Ne i kemi zhdukur para atyre, aty ku ecin nëpër vendet e tyre sot? Me të vërtetë, në këtë ka tregues për njerëzit e mençur”. (Ta Ha, 128.)

“Ne të gjithë i dënuam për gjynahun e vet: disave u dërguam furtunë, disa syresh i goditi një zë i tmerrshëm, disa prej tyre i gëlltiti toka dhe të tjerët i përmbysi ujë”.
Allahu nuk u bëri atyre padrejtësi, por ata i bënë padrejtësi vetvetes”. (El Ankebutë 40)

Allahu në librin e tij, kur flet për popujt dhe peygamberët, i kërkon Muhamedit s.a.v.s. t’u tregojë njerëzve se ai nuk kishte marrë pjesë në ato ngjarje dhe as që dinte për to gjer atëherë.

⁷⁷“Lëkundjet që solli shekulli”, fq. 94; shiko librin “Popujt e zhdukur”, Harun Jahja, Stamboll 2002, mbi popujt e mëparshëm dhe përfundimi i tyre.

⁷⁸ Banorët e Sodomës u shkatërruan nga një ciklon, fisi Themud u godit nga një zë i tmerrshëm, Karuni u gëlltiti nga toka, ndërsa populli i Nuhut dhe njerëzit e Faraonit u mbytën në ujë.

“Këto janë nga lajmet e fshehta (të bershme) që po t’i shpallim ty (o Muhamed). Ti nuk ishe i pranishëm ndër ta kur i hidhnin shortet se kush prej tyre do të bëhej kujdestar i Mejremes, nuk ishe pranë tyre as kur ata ziheshin mes vete (diskutonin)”. (Ali Imran, 44.)

“E ti nuk ishe në anën perëndimore (të vendit ku Allahu i foli Musait) kur Ne Musait ia besuam shpalljen (e bëmë pejgamber dhe dërguam te faraoni), e ti as nuk ishe dëshmitar i kësaj ngjarjeje”. (El Kasas, 44.)

“Këto janë disa rrëfimet e panjohura (për ty), që po t’i shpallim ty, e që para këtij (Kur’anit) nuk i ke ditur as ti as populli yt. Pra të jesh i durueshëm se përfundimi (i lavdishëm) është për të devotshmit”. (Hud, 49.)

Një njeri që s’dinte të shkruante as të lexonte, që s’kishte prekur libër me dorë (Kur’an: Ankebut 48) dhe që s’kishte marrë pjesë në ngjarjet e së kaluarës; që s’kishte dëgjuar e mësuar gjë nga të tjerët, të japë të dhëna kaq të sakta dhe të prera të cilat shkenca dhe teknologjia i ka zbuluar kohët e fundit; a nuk mjafton kjo për të kuptuar se ai person ishte i dërguari dhe përfaqësuesi i Allahut, njohësit të së fshehtës?

Aq sa janë kategorike dhe të drejta njoftimet e Kur’anit kushtuar së shkuarës, po aq të sakta janë edhe njoftimet për të ardhmen. A s’është kjo një mrekulli?!

Faktet e tjera që e argumentojnë origjinën Hyjnore të Kur’anit, janë edhe profecitë (parashikimet) e Kur’anit, të cilat u përmbushën me saktësi. Në Kur’an, në surën El-Feth, ajeti 27, besimtarët përgëzohen se do të hyjnë në Meke. Kur’ani kishte shkruar për këtë ngjarje, disa vite para se të ndodhte

kjo. Në atë kohë Meka ishte nën sundimin e paganëve, po megjithatë ndodhi pikërisht ashtu siç kishte paralajmëruar Allahu xh.sh. në Kur'anin Famëlartë .

“Allahu ëndrrën e të dërguarit të Vet e vërtetoi me realitet: se me vullnetin e Allahut do të hyni në xhaminë e shenjtë (në Qabe) të siguruar, të rruani flokët e kokave tuaja, t’i shkurtoni, e nuk do të keni frikë! Pra Ai ka ditur atë që ju nuk e dinit, para kësaj ju dha një fitore të shpejtë (Hajberin)”. (El Fet-h, 27.)⁷⁹

Profecia tjetër e cila gjithashtu u përmbush, ishte paralajmërimi për fitoren e Bizantit, e bërë në kohën kur nuk kishte asnjë shenjë të vockël se do të ndodhte, pasi që në atë kohë Bizanti sapo kishte pësuar humbje të thellë. Kështu, rreth vitit 620 pas Isait a.s., u shpallën këto ajete Kur’anore:

“Bizantinët (rumët) u mundën, në tokën më afër (tokës arabe), po pas disfatës së tyre, ata do të ngadhënjëjnë, brenda pak viteve. Çështja është vendim i Allahut, fillim e mbarim (për disfatë dhe për fitore). E atë ditë (kur do të fitojnë bizantinët) besimtarët do të gëzohen, për ndihmën e Allahut. Ai ndihmon atë që do dhe Ai është i Gjithëfuqishëm, Mëshirues. Premtimi i Allahut është (ky), Allahu nuk e thyen premtimin e Vet, por shumica e njerëzve nuk e dinë”. (Er Rrum, 2-6.)

Gjithçka tregonte për një shkatërrim të përrjetshëm të Bizantit dhe të përmendje një fitore për të, ishte diçka shumë e palogjikshme në atë kohë, por Zoti, i cili është njohës i së

⁷⁹ Halil Ibrahim, *Vep. e cit.*, fq. 51; “Lëkundjet që solli shekulli”, fq. 94.

tashmës dhe i së ardhmes, e dinte më së miri. Shtat vite pas kësaj profecie (paralajmërimi) Perandoria Bizantine njëmend fitoi pas një beteje të përgjakshme me Persët. Fjala e Allahut xh.sh. edhe një herë u bë realitet.⁸⁰

Gjithashtu Kur'ani flet për historinë e Pejgamberëve të mëparshëm, duke filluar nga Ademi a.s. e deri te i dërguari i parafundit, Isau a.s. E tërë kjo histori nuk mund të njihej nga një njëri që nuk dinte shkrim e lexim; që nuk ishte ulur para ndonjë mësuesi dhe që nuk kishte lexuar e shfletuar asnjë libër. Vendi ku kishte jetuar ai, nuk ishte ambient i diturisë e as i qytetërimit, prandaj, duke jetuar në një ambient të tillë, nuk kishte nga kush të mësonte dhe të dëgjonte për historitë e popujve të mëparshëm. Lajmet që solli i dërguari, tregonin se burim i vetëm i këtyre paralajmërimeve ishte Allahu xh.sh.⁸¹

Në suren 111, El-Mesed, e cila i kushtohet xhaxhait të Pejgamberit, Ebu Lehebit dhe gruas së tij, në mënyrë të qartë thuhet se Ebu Lehebi do të digjet në zjarrin e xhehenemit sepse ai nuk do ta pranojë islamin. Ky paralajmërim ishte bërë 10 vite para se Ebu Lehebi të vdiste. Ai mund ta pranonte islamin sa për sy e faqe vetëm që ta diskreditonte Pejgamberin s.a.v.s., por kjo nuk ndodhi. Kjo është një deshmi e qartë se vetëm Krijuesi i botërave i di të gjitha dhe se Kur'ani është fjalë e Tij.⁸²

⁸⁰ Halil Ibrahim, *Vep. e cit.*, fq. 51-52; *"Lëkundjet që solli shekulli"*, fq. 94; Taxhedin Bislimi, *"Hyrye në shkencën e Usulî Fikhut"*, fq. 50-51.

⁸¹ Taxhedin Bislimi, *Vep. e cit.*, fq. 51.

⁸² Halil Ibrahim, *Vep. e cit.*, fq. 52.

Allahu xh.sh. në Kur'an thotë:

“A nuk e di ti se ç'bëri Zoti yt me fisin Ad? Me banorët e Iremit me ndërtesa të larta?” (El Fexhr, 6-7.)

Në këtë ajet përmendet një popull dhe një qytet për të cilin nuk dihej asgjë para viteve të 70-ta të shekullit XX-të. Në këtë vit gjatë gërmimeve në Siri u zbulua një qytet me emrin Elba. Qyteti besohet të jetë nja 43 shekuj i vjetër dhe gjëja më e mrekullueshme është se në disa pllaka të gjetura në rrënojat e këtij qyteti, përmenden emrat e qyteteve më të cilat Elba kishte patur kontakte tregtie. Edhe Iremi është një ndër qytetet e përmendura. Në shekullin e VII-të, kur po shpallej Kur'ani dhe kur nuk dihej asgjë rreth këtij qyteti të vdekur, përmendet me emër Iremi. A nuk është kjo një mrekulli?⁸³

Se Kur'ani është një mrekulli e Zotit, tregon edhe fatki se një numër i konsiderueshëm i të arriturave shkencore, të cilat njeriu mundi t'i zbulonte vetëm me ndihmën e teknologjisë së shekullit XX-të, qenë shpallur në Kur'an 1400 vjet më parë. Sigurisht që nuk mund të pretendojmë që Kur'ani është një libër shkencor, por është një udhëzim i njerëzve drejt së vërtetës. Megjithatë, në Kur'an gjejmë shumë fakte shkencore, të cilat janë zbuluar në mënyrë të plotë vetëm në saje të fjalës së fundit të teknologjisë bashkëkohore. Këto fakte shkencore as që mund të përceptoheshin apo imagjinoheshin në kohën e

⁸³ Po aty, fq. 50-51, më gjërësisht shiko tek Hamza Mustafa Nijazi, “Burimet e Kur'anit”, fq. 46.

shpalljes së tij, gjë që vërteton akoma më tepër prejardhjen e tij hyjnore.⁸⁴ Allahu xh.sh. thotë:

“Ne do t’u tregojmë atyre shenjat Tona në hapësirat tokësore e qiellore, si dhe në vetvete, derisa t’u bëhet plotësisht e qartë se ai (Kurani) është e vërteta. Vallë, a nuk të mjafton ty që, Zoti yt është Dëshmues i çdo gjëje?!” (Fussilet, 53.)

Një autor jep më shumë vepra në fushën e vet. Secili dijetar është i specializuar në një fushë të caktuar. Kurse Kur’ani parashtron parime në sociologji, ekonomi, drejtësi, psikologji, politikë, ushtri, mjekësi, fizikë, biologji, pra në çdo fushë; flet për të vërtetat themelore të asaj fushe dhe diskuton për të shkuarën e për të ardhmen. Cila mendje e pranon se një libër të tillë e ka shkruar një person që nuk dinte shkrimin dhe leximin dhe nuk kishte asnjërin prej mundësive të sotme teknike e shkencore? Askush me mendje në kokë nuk mund të përdorë në emër të Allahut shprehjet që kanë të bëjnë me krijimin, me dhënien e jetës dhe të vdekjes, akte këto që i përkasin Pozitës Hyjnore. Askush nuk mund të flasë kurrë për krijimin e qiejve, tokës, yjeve, maleve, pemëve, kafshëve dhe njerëzve, si dhe për jetën e cila ende qëndron si një enigmë më vete para shkencëtarëve. Edhe nëse flet, nuk mund të mbledhë asnjë përkrahës dhe fjalët kurrë nuk mund t’i kenë jetë të gjatë. Secili autor në veprën e vet përgjithësisht mbetet në ndikimin e kushteve dhe të mjedisit ku jeton si dhe të

⁸⁴ Për më tepër rreth këtyre zbulimeve shkencore lexo librat: *“Mrekullitë e Kur’anit”*, Harun Jahja, Stamboll 2002, dhe *“Mrekullia e Kur’anit”*, Muhamed Muteveli Esh-Sharavi, Prishtinë 1996.

ngjarjeve të përjetuara pa pasur mundësi të dalë jashtë një periudhe të ngushtë kohore. Kurse, kur e lexojmë Kur'anin, vëmë re se ai përdor shprehje kategorike për fillimin dhe fundin e gjithësisë, për krijimin e njeriut dhe jetën e tij të ardhshme dhe, duam apo s'duam, jemi të detyruar të themi se "kjo s'mund të jetë fjalë njeriu"!⁸⁵

Merreni Kur'anin dhe lexoni ndodhitë që janë përshkruar aty dhe kenë për të parë se me çfarë stili të lartë janë treguar ato. Asnjë mënyrë e bukur e të treguarit nuk mund t'i afrohet asaj të Kur'anit, qoftë ky libër historie, morali, letërsie, i shkruar në çfarëdo gjuhe, në arabisht, turqisht, frëngjisht etj. Aq bukur përshkruhet e vërteta, saqë njeriu arrin ta përfytyrojë si diçka të prekshme, konkrete, atë që i tregohet. Kjo i ngjall njeriut besimin se Kur'ani është fjala e mrekullueshme e Zotit të Vërtetë.⁸⁶

Shkencëtari dhe profesori i Universitetit të Parisit dhe anëtar i Akademisë së Shkencave të Francës, Dr. Maurice Bucaille rreth kësaj teme shkruan: *"Vështirimi i mësipërm e bën të paqëndrueshme hipotezën e parashtruar nga ata që e shohin Muhamedin si autor i Kur'anit. Si kishte mundur një njeri, nga të qenit analfabet, të bëhej autori më i rëndësishëm sa i përket meritave letrare në gjithë literaturën arabe? Si kishte mundur të shpallte të vërteta të natyrës shkencore që asnjë qenie tjetër njerëzore nuk kishte mundur t'i zhbvillonte*

⁸⁵ "Nën hijen e Besimit- 2", fq. 137,139.

⁸⁶ Një pyetje drejtuar dijetarëve musliman dhe përgjigja e A. Guliamit, Tiranë 2005, fq. 23.

FENOMENI I SHPIFJEVE
NDAJ KUR'ANIT FAMËLARTË

në atë kohë dhe gjithë këtë pa bërë qoftë edhe gabimin më të vogël në deklarimin e tij rreth kësaj çështjeje".⁸⁷

Profesori Alfred Kroner⁸⁸, i cili është njëri nga gjeologët më të njohur botërorë, ka thënë: *"Duke menduar për shumë nga këto pyetje dhe duke menduar nga erdhi Mubamedi, mendoj se është gati e pamundur që ai të kishte patur njohuri për gjëra si zanafilla e përbashkët e gjithësisë, sepse shkencëtarët këtë e zbuluan vetëm para disa vitesh me metoda teknologjike shumë të ndërlikuara dhe të përparuara*".⁸⁹

E ftojmë lexuesin e sinqertë të persiasë dhe të logjikoje rreth këtyre fakteve.

⁸⁷ Mauricie Bucaille, *"The Bible, The Qur'an and Science"*, 1978, fq. 125, sipas Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *"Kush e shkroi Kur'anin"*, fq. 37-38; shiko dhe Ahmed Deedat, *vep. e cit.*, fq. 25.

⁸⁸ **Profesori Alfred Kröner** (lindur më 8 shtator 1939 në Kassel, vdiq 22 maj 2019 në Freiburg) ishte Profesor Gjerman i Gjeologjisë në Universitetin Johannes Gutenberg në Mainz, të Gjermanisë.

⁸⁹ Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *vep. e cit.*, fq. 38, shiko edhe: Abdul Mexhid Ez-Zendani, *"Mrekullitë shkencore të Kur'anit"*, Prishtinë, 2002, fq. 15.

KUR'ANI ËSHTË PADYSHIM FJALA E ALLAHU XH.SH.

Kur'ani është libri me i lexuar në botë. Vargjet e tij janë recituar me dashuri e respek dhe janë memorizuar e zbatuar në praktikë nga besimtarët myslimanë në mbarë botën që prej shekullit të shtatë kur Kur'ani iu shpall Muhamedit s.a.v.s., prej Zotit si shpallja e fundit hyjnore dhe si dëshmi deri në Ditën e gjykimit. Besimtarët frymëzohen, gjejnë ngushëllim dhe shpesh impresionohen nga stili letrar, harmonia dhe imagjinata poetike e Kur'anit Famëlartë, sidomos kur e lexojnë atë me zë.

Ndryshe nga shpalljet e tjera, Kur'ani është unik për vërtetësinë dhe saktësinë e përmbajtjes së tij. Në të nuk gjendet asnjë informacion shkencor i cili nuk është vërtetuar nga shkencëtarët. E njëjta gjë është provuar edhe me kontekstin historik të tij. Megjithatë, ajo ç'farë e bën Kur'anin të qëndrojë bindshëm në krye të shpalljeve hyjnore, është fakti që fjalët e tij janë ruajtur të pa ndryshuara dhe janë përcjellë në mbarë botën Islame në gjuhën origjinale, ashtu siç zbriti (në Arabisht).

Kur'ani mbetet i vetmi libër i cili mund të memorizohet i tëri prej njerzëve të të gjitha moshave, niveleve intelektuale, por edhe prej kombeve që nuk janë arabë. Ky fakt e bën atë të quhet me të vërtetë një nga mrekullitë që shoqëruan Muhamedin s.a.v.s. në pejgamberinë e tij.

Ky libër i mahnitshëm, me përsosmërinë e tij të lartë gjuhësore e letrare si dhe me precizitetin shkencor, arrin të depërtojë thellë në zemrat e atyre që e lexojnë dhe të memorizohet prej tyre pavarësisht nga niveli intelektual apo gjuha të cilën ata flasin.

A është shkruar gjerë më sot, vallë, një libër i cili t'i përshtatet njeriut të çdo shtrese, moshe e niveli, qoftë ai me shkollë a njeri i thjeshtë, mendimtarë a akademik, fizikant a kimist, madje edhe çoban, nga i cili të kuptojë e përfitojë kushdo?

Kur'ani është libri i vetëm që shfaqet në çdo vend, që shpërndan dritë si dielli, dhe tek i cili, duke e lexuar, gjejnë parime e zgjidhje për rrugën dhe profesionin, shërim për hallet dhe shkëlqim për idetë e tyre, poeti, oratori, sociologu, ekonomisti, juristi, administratori, politikani, edukatori, nxënësi, lutësi etj. etj.⁹⁰

Nuk ka libër tjetër, përveç Kur'anit, që mund të lexohet disa herë pa u mërzitur. Sa e sa vepra të zgjedhura, shkrime ideore dhe poezi e humbin origjinalitetin dhe vlerën, sa e sa vepra aktuale durojnë a s'durojnë vetëm disa vite, madje disa muaj. Ato e humbin edhe vlefshmërinë, edhe vlerën aktuale dhe hidhen e grisen si një gazetë, kurse Kur'ani, jo vetëm që nuk zbehet e vjetrohët as si fjalë, as si lexim, as si përmbajtje e kuptim, as si origjinalitet e aktualitet dhe as si drejtësi e vleshmëri, por çdo ditë që kalon, shpirtërave, ndërgjegjeve, mendjeve dhe zemrave u jep frymëzime të reja, u ofron ide

⁹⁰ "Nen hijen e Besimit- 2", fq 133.

dhe njohuri të një niveli më të përparuar dhe e ruan rininë e freskinë duke u bërë çdo ditë më i ri e më i freskët.⁹¹

Rrallë ka ndonjë libër në histori që është sulmuar me aq vrazhdësi dhe është mbrojtur me aq zell dhe dëshirë të zjarrtë sa Kur'ani. Tani do t'i paraqiten lexuesit disa nga mendimet e dijetarëve të shquar botërorë, të cilët, pas studimeve të thella që i bënë Kur'anit të Madhërisëm, deklaruan:

Laura Vaglieri⁹² (studiuse Italiane) - *“Kur’ani deri te brezi ynë është përcjell me një transmetim të përpiktë përmes një zinxhiri të pasbkëputur dhe teksti i tij ka mbetur i pastër dhe i pandryshuar gjatë shekujve dhe i tillë do të mbetet derisa të ekzistojë jeta në sipërfaqen e tokës”.*

Philip Hitti⁹³, për metodën e ligjërimit të Kur'anit thotë: *“Ajo është aq e lartë, saqë nuk mund të krabasobet me të tjera, nuk mund të kopjohet, të emitohet etj.”.*

Carls Mills⁹⁴, nisur nga pasuria e stilit të Kur'anit, shpreh se *“ai zotëron një aparençë të tillë të lartë, të papërkthyeshme e të papërsëritshme”.*

⁹¹ Po aty, fq. 133, 134.

⁹²**Laura Veccia Vaglieri** (1893 - 1989) ishte një orientaliste italiane, studiuese e studimeve arabe dhe islame në Itali, Veccia Vaglieri shërbeu si profesor në Universitetin Lindor të Napolit dhe ishte autor i librave për analizën historike dhe institucionale të botës arabe dhe muslimane.

⁹³ **Philip Khuri Hitti** (22 qershor 1886 – 24 dhjetor 1978) Me origjinë libaneze, ka doktoruar në Universitetin Kolumbia. Ka ligjëruar në Universitetin amerikan në Bejrut dhe Pernston. Është zgjedhur anëtar i shumë shoqatave dhe akademive shkencore.

Clement Huart⁹⁵ - *“Kur’ani si fjalë e Allahut iu komunikua Muhamedit nëpërmjet revelacionit”.*

Artur Belegri - *“Kur’ani i Madhërueshëm është mrekullia më e fuqishme e Pejgamberit tonë, dërguar me anë të ëngjëllit”.*

Mr. Roduell - *“Njeriu gjatë leximit të Kur’anit mbetet mes mahnitjes”.*

Di Kastro (studiuues francez) - *“Injorimi ynë kurrsesi nuk do të thotë se Kur’ani nuk ishte dhe nuk vazhdon të jetë libër hyjnor, me ndikim të madh në psikologjinë e njeriut”.*

L. Weiss⁹⁶ (studiuues i Kur’anit) - *“Nga Kur’ani mua më del një zë më madhështor se sa zëri i Muhamedit s.a.v.s... Kur’ani që u ligjërohej arabëve në shekullin VII dhe tundte thellësitë e tyre shpirtërore, edhe sot ka të njëjten fuqi si për lexuesin e shekullit të XX-të, ashtu edhe për lexuesin e shekullit të XXV-të”.*

⁹⁴ **Carls Mills**, (Charles Wade Mills është një filozof nga Xhamajka, i lindur në vitin 1951. Ai është i njohur për punën e tij në filozofinë shoqërore dhe politike, veçanërisht në teorinë politike opozitare si në qendër të klasës, gjinisë dhe racës. Mills është Profesor i nderuar i Filozofisë në Qendrën e Diplomimit, Universiteti i Qytetit të New York, në New York City.

⁹⁵ **Clément Huart** (16 shkurt 1854 - 30 dhjetor 1926) ishte një orientalist, botues dhe përkthyes francez i shkrimeve persiane, turke dhe arabe.

⁹⁶ **Muhamed Asad (Leopold Weiss)** - 2 korrik 1900 - 20 shkurt 1992, ishte një gazetar, udhëtar, shkrimtar, gjuhëtar musliman me origjinë austro-hungareze, diplomat dhe studiuues islam. Asad ishte një nga muslimanët më me ndikim evropian të shekullit të 20-të.

Hamilton A. R. Gibb⁹⁷ - *“Kështu, pra, po të ishte Kur’ani vepër e tij (Muhamedit), atëherë njerëzit tjerë do të kishin mundur të bënin gara me të. Le t’i krijojnë vetëm dhjetë vargje, të cilat do të ishin të ngjashme, por, nëse këtë nuk mund ta bëjnë, (e këtë me siguri nuk janë në gjendje) atëherë Kur’anin dubet ta pranojnë si mrekulli jashtëzakonisht të qartë”*.⁹⁸

⁹⁷ **Sir Hamilton A. R. Gibbi.** Ka jetuar nga viti 1895 deri më 1967. Konsiderohet prijës i orientalistëve anglezë. Ka qenë profesor i gjuhës arabe, në Universitetin e Londrës, më 1930 dhe profesor në Universitetin e Oksfordit, që nga viti 1937.

⁹⁸ Këto thënie gjinden tek: Zgjimi Islam, viti IX, nr. 5/ Qershorë 2004, Prishtinë, “Thëniet e mendimtarëve me famë botërore rreth: Islamit, Kur’anit dhe Muhamedit a.s.”, Senad Makoviç; dhe te, “Lëkundjet që solli shekulli”, fq. 106.

PËRFUNDIM

Argumentet që cekëm deri më tani, tregojnë qartazi se Kur'ani është libër, fjalë e Allahut xh.sh., dhe jo vepër e Muhamedit s.a.v.s., as e arabëve, as e xhinnëve, dhe as kopje e burimeve çifuto-krishtere.

Disa nga karakteristikat kryesore të Kur'anit Famëlartë janë:

- a) Pastërtia në të shprehur.
- b) Transmetimi i lajmeve të padëgjuaara më parë, të ndodhura e të pandodhura.
- c) Mos ekzistenca e gabimeve në të.
- d) Kuptimplotë.
- e) Vërtetësia e lajmeve.
- f) Ligj i përsosur, i përshtatshëm për çdo kohë e çdo vend.
- g) I pajisur me një kod matematikor të admirueshëm e të mrekullueshëm.
- h) Burim i shkencave dhe dijeve.
- i) Sfidë ndaj dijes dhe dijetarëve, etj.etj.⁹⁹

⁹⁹ Muhamed Sytari, Hap pas hapi me “Udhën Islame”, fq. 53-54

Atyre që akoma vazhdojnë të besojnë se Kur'ani është vepër e dikujt tjetër, përveç Allahut xh.sh., u këshilloj të lexojnë ajetin Kur'anorë:

“A nuk përsiatin ata për Kuranin! Sikur ai të mos ishte prej Allahut, do të gjenin në të shumë kundërthënie”. (En Nisa, 82.)

E, nëse akoma vazhdojnë të jetojnë në botën e ankthit dhe të dyshimit, Zoti i udhëzoftë!

Këtë kapitull po e përfundoj me fjalët e Allahut xh.sh. në Kur'anin e Madhërishëm:

“Nuk ka dyshim se ky (Kur'an) është shpallje (zëbritje) e Zotit të botëve”. (Esh Shuara, 192.)

“E ju gjithsesi do ta kuptoni pas pak kohe vërtetësinë e tij”. (Sad, 88.)

KAPITULLI
I DYTË

FENOMENI I SHPIFJEVE NDAJ MUHAMEDIT S.A.V.S.

HYRJE

Shumë njerëz të pandershëm thurin shpifje ndaj Muhamedit s.a.v.s., krijesës më të dashur dhe më të përsosur të gjithësisë. Këta armiq të së vërtetës Hyjnore janë përpjekur që të shpifin lloj-lloj të pavërtetash për njeriun më fisnik të mbarë gjinisë njerëzore. Njerëz të pajisur me vese dhe cilësi të ulta, argatë të iblisit e satanait, mundohen që të hedhin baltë mbi njeriun që është shembulli më i mirë dhe më i përkryer i njerëzimit.

Njëra prej çështjeve kryesore për të cilën kundërshtarët e islamit e akuzojnë dhe etiketojnë Muhamedin s.a.v.s., është martesë e tij me shumë gra.

Shumë libra dhe revista e paraqesin Muhamedin s.a.v.s., si një njeri i dhënë pas epsheve dhe e etiketojnë në forma të ndryshme, si: “Muhamedi pedofil”, “Seksualiteti i Muhamedit”, etj.. Dua të theksoj se ata që flasin pa menduar për këtë çështje, janë ndër të tillët që nuk lexojnë e as vrasin mendjen për asgjë. Këta njerëz, po që se do të merrnin pakëz

mundimin dhe t'u hidhnin një sy librave rreth historisë apo jetës së pejgamberit Muhamed s.a.v.s., nuk do ta ulnin veten kaq posht duke bërë kësi shpifjesh. Ka prej tyre që e njohin të vërtetën, por, nga urrejtja dhe mllefi i tyre ndaj Muhamedit s.a.v.s., dhe Islamit në përgjithësi, shpifin gjëra të paqena, vetëm e vetëm të mbjellin farën e dyshimit ndër njerëz të thjeshtë e të pafajshëm nën maskën e punimeve shkencore.

A ISHTE MUHAMEDI S.A.V.S. I DHËNË PAS EPSHEVE?

Si në të kaluarën, ashtu edhe sot armiqtë e islamit nuk pushojnë së shpifuri për njeriun më të dashur të Allahut xh.sh., duke bërë përpjekje që ndër njerëz të mbjellin farën e urrejtjes, të gënjeshtrove e të mashtrimeve për njeriun më fisnik të të gjitha kohërave, vetëm e vetëm që t'i bëjnë të dyshojnë në Pejgamberinë e Muhamedit s.a.v.s. dhe t'i largojnë nga besimi i vërtetë. Është për të të ardhur keq se si disa muslimanë përvetësojnë mendimet e këtyre dhe bien viktima të akuzave të tyre të rrejshme.

Një nga shpifjet është edhe kjo:

“Muhamedi ishte i dhënë pas epsbit, shkante pas dëshirave dhe kënaqësive të tij dhe vepronte nën ndikimin e epsbit të tij. Nuk i mjaftoi

një grua, as katra si çdo pasuesi të tij, por u martua më shumë se dhjetë herë, siç ia donte epshi dhe dësbira".¹⁰⁰

Në librin "A është Muhamedi profet?" të autorit Joseph Smith, botuar nga shtëpia botuese "Tenda" në Prishtinë, thuhet shumë gënjeshtër për Muhamedin s.a.v.s. Në faqen 67-68 të këtij libri do të gjëni një shkrim të titulluar "Seksualiteti i Muhamedit" ku thuhet: "*Apostulli i Allahut, që Allahu ta bekojë atë, tha: Gabrielli sollti një kazan nga i cili hëngura dhe fitova fuqinë për marrëdhënie seksuale, të barabartë me 40 burra*".

Për gënjeshtarët si këta Allahu xh.sh. në Kur'anin Famëlartë thotë:

"Ata nuk kanë kurrfarë dijenie për këtë, as etërit e tyre. Sa fjalë e rëndë është ajo që del nga goja e tyre! Ata flasin vetëm gënjeshtër". (El-Kehf, 5.)

"Ata dëshirojnë të fikin dritën e Allahut me gojën e tyre, por Allahu e përsos dritën e Vet, edhe nëse (këtë gjë) e urrejnë jobsimtarët. Allahu është Ai që e ka çuar të Dërguarin e Vet me udhërrëfimin dhe fenë e së Vërtetës, për ta ngritur atë më lart se të gjitha fetë, edhe nëse nuk e pëlqejnë idhujtarët". (Es Saff, 8-9.)

Vërtet, ata janë urrejtës dhe gënjeshtarë, sepse Muhamedi s.a.v.s., nuk ishte i dhënë pas epshit, por i dërguar nga mesi njerëzorë. U martua si çdo njeri që të jetë shembull i mirë për pasuesit e tij. Muhamedi s.a.v.s., ishte njeri sikur ata, por të cilin Allahu xh.sh. e veçoi duke e shpallur Pejgamber.

¹⁰⁰ Muhamed Ali Sabuni, "Dyshimet dhe të pavërtetat rreth shumësisë së grave të Pejgamberit a.s.", Tiranë 2000, fq. 7-8.

“Thuaj (O Muhamed): Unë jam vetëm njeri sikurse edhe ju, mua më shpallet (më është dërguar shpallja)...”. (*El Kehf*, 110.)

Pejgamberi s.a.v.s., nuk ishte i veçuar nga pejgamberët e tjerë, ai nuk kundërshtoi rrugën e tyre, siç thonë të krishterët: *“Ekziston një dallim i madh ndërmjet Isait dhe Muhamedit, dallim mes atij që zotëronte dhe luftonte epsbin e vet si Isai, i biri i Merjemes, dhe mes atij që shkante sipas dëshirës dhe epsbit të tij, si Muhamedi”.*¹⁰¹

Këto pohime hipokrite ndaj Muhamedit s.a.v.s., mund t’i joshin disa jomuslimanë shkurtpamës, madje disa prej tyre mund t’i pranojnë edhe si të vërteta, duke menduar se po veprojnë drejt.

Një poet ka thënë:

“Nuk është çudi i verbëri ta mobojë dritën e diellit.

Nuk është çudi i sëmuari ta mobojë shijen e ujit”.

Në lidhje me këtë Allahu xh.sh. thotë:

“..Në të vërtetë, atyre nuk u janë verbuar sytë (në këto gjëra), por u janë verbuar zemrat e veta në kraharor”. (*El Haxh*, 46.)

Mendimtari dhe shkrimtari britanez, Tomas Karlil (1795-1881), i lindur në Skoci, duke folur rreth kësaj çështjeje, ka thënë (*The Heroes*, fq. 83): *“Muhamedi kurrë nuk ishte njeri i epsbeve, pavarësisht nga akuzat e rreme e të padrejta ndaj tij. Ne kemi bërë një gabim të tmerrshëm, kur e kemi konsideruar si një beduin i cili*

¹⁰¹ Muhamed Ali Sabuni, *rep. e cit.*, fq. 8

nuk ka brenjë tjetër, përveç arritjes së kënaqësive të tij. Pa dyshim, ai ishte njeriu më i largët prej kënaqësive të jetës”.¹⁰²

Nëse poligamia ishte një gjë e zakonshme në shoqërinë arabe dhe joarabe qysh para Islamit, atëherë pse e trajtojnë të Dërguarin s.a.v.s., si rast të veçantë dhe nuk i kushtojnë vëmendje poligamisë në jetët e profetëve izraelitë gjatë gjithë historisë?

Dr. Mustafa Sibai në librin e tij “Gruaja mes fikhut dhe ligjit” thotë: *“Kur isha në Dablin (Kryeqyteti i Irlandës) në vitin 1956, vizitova institutin e Jezuitëve atje dhe mbajta një diskutim të gjatë me drejtorin e Institutit. E pyeta, “Pse e sulmoni Islamit dhe të dërguarin e Tij, veçanërisht në librat tuaj shkollorë? Kjo nuk më duket gjë e dhur për këtë kohë, për kohën e kuptimit në mes njerëzve e kulturave të ndryshme”? Ai u përgjigj, “Ne, perëndimorët nuk mund të rrespektojmë njeriun që është martuar me nëntë gra!” Iu përgjigja: “A i rrespektoni profetët e Allahut, Davudin dhe Sulejmanin a.s.?” U përgjigj, “Po të dy janë prej profetëve të Tërratit”.*

I tregova se Davudi a.s. kishte një mijë gra, siç e dimë të gjithë. Ndërsa, siç është cekur në Tëvrat, profeti i Zotit, Sulejmani a.s., kishte shtatëqind gra të lira dhe treqind robëresha, të cilat ishin prej më të bukurave të kohës. “Atëherë, pse duhet të kenë respekt ndaj këtyre profetëve, ndërsa sulmoni të Dërguarin s.a.v.s., i cili u martua vetëm me nëntë gra?- e pyeta unë. Heshti për një kohë dhe pastaj më tha: *“Më vjen keq që u shpreha keq. Kisha qëllim të thosha që perëndimorët nuk e rekomandojnë martesën me më shumë se një grua. Neve na duket që*

¹⁰² Edukata Islame, nr. 78, fq. 51-52.

personi i cili praktikon poligaminë, është jo normal apo ka pasion të jashtëzakonshëm". Pastaj e pyeta: "Ç'mendoni për Davudin e Sulejmanin dhe profetët e tjerë të cilët praktikuan poligaminë, duke filluar me gjyshin e tyre, Ibrahimin a.s.?" Kështu, heshti dhe nuk më dha përgjigje".¹⁰³ Rreth poligamisë në Bibël do te flasim më vonë .

William Montgomery Watt¹⁰⁴ në lidhje me Muhamedin s.a.v.s., thotë: *"Pak kush nga njerëzit e mëdhenj të historisë, është vlerësuar aq gabimisht në perëndim sa Muhamedi. Jemi të obliguar t'i përmirësojmë këto shtrembërime, duke iu referuar karakterit virtuoze dhe të lartë të jetës së Muhamedit dhe këmbëngultësisë në thirrjen të cilën Zoti ia besoi atij".¹⁰⁵*

Poashtu prof. Bevan dhe W. Montgomery, kur flasin në lidhje për Muhamedin s.a.v.s. thojnë: *"Në Perëndim, asnjë figurë e madhe, gjatë gjithë historisë, nuk është vlerësuar me aq tendenca dashakeqe sa është vepruar me Muhamedin".¹⁰⁶*

¹⁰³ Po aty, fq. 52-53.

¹⁰⁴ **William Montgomery Watt** (14 Mars 1909 - 24 Tetor 2006) ishte një historian skocez, orientalist, prift anglikan si dhe akademik. Nga viti 1964 deri më 1979, ai ishte profesor i studimeve arabe dhe islame në Universitetin e Edinburgut. Watt ishte një nga interpretuesit kryesorë jo-muslimanë të Islamit në Perëndim, sa që sipas Carole Hillenbrand e vlerësoi si "një studiues jashtëzakonisht me ndikim në fushën e studimeve islamike dhe një emër shumë i nderuar për shumë muslimanë në të gjithë botën".

¹⁰⁵ Ajni Sinani, *"Të tjerët për Islam"*, fq. 148.

¹⁰⁶ Po aty, fq. 152-153.

URTËSITË DHE QËLLIMET E MARTESAVE

Në vijim do të lexoni urtësitë dhe qëllimet e martesave të Pejgamberit Muhamed s.a.v.s., me disa gra. Shpresojmë se do të japim argumente të mjaftueshme dhe në këtë mënyrë t'i hedhim posht gënjeshttrat dhe trillimet që janë thënë për Muhamedin s.a.v.s., rreth kësaj çështjeje. Gjithashtu shpresojmë se rinia jonë do ta kuptojë se Islami është fe e fuqisë, e dinjitetit dhe se në të nuk ka kurrfarë lloj dyshimi e pavërtetësie.

Për të hequr çdo dyshim që bie ndesh me personalitetin e Muhamedit s.a.v.s., do t'i shtrojmë për diskutim dy çështje shumë të rëndësishme që kanë të bëjnë me martesat e tij.

1. *Pejgamberi- nuk e shtoi numrin e grave, përveç kur ai hyri në moshën e pleqërisë, pra, pas të pesëdhjetave.*
2. *Të gjitha gratë e tij të pastra ishin të veja, përveç Ajshes r.a. e cila ishte beqare.*¹⁰⁷

Dihet se Pejgamberi s.a.v.s., nuk u martua deri në moshën 25 vjeçare. Po të kemi parasysh klimën posaçërisht të nxehtë të atij vendi dhe jetën e virtytshme gjer në këtë moshë, kuptojmë se ai kishte një vullnet të jashtzakonshëm për t'i

¹⁰⁷ Muhamed Ali Sabuni, *Vep. e cit.*, fq. 9.

zotëruar dëshirat trupore. Po të shmangej qoftë edhe për një çast të vetëm nga rruga e drejtë, atëherë armiqtë e tij, të djeshëm e të sotëm, nuk do të ngurronin aspak që për këtë ta njoftonin gjithë botën.¹⁰⁸

Ai jetoi në një klimë jashtëzakonisht të nxehtë, ku dëshirat fizike bëjnë presion të fortë mbi njeriun; kur tek njerëzit zhvillohet shumë herët pjekuria fizike dhe kur një kënaqje e lehtë, ishte gjë e zakonshme në mesin e njerëzve të të gjitha klasave. Megjithatë, Muhamedi s.a.v.s., asnjëherë nuk iu afrua grave derisa nuk i pat mbushur njëzet e pesë vjet. Në këtë moshë ai u martua për herë të parë.

Në mbarë Arabinë ai qe i njohur për karakterin e tij të padyshimtë dhe e quanin “El-Emin” (Besnik), një titull që ishte simbol për standardin më të lartë të jetës morale.¹⁰⁹

Pejgamberi ynë martesën e parë e bëri në moshën 25 vjeçare. Kjo martesë zgjati 25 vjet. Pas vdekjes së bashkëshortës së parë, Pejgamberi s.a.v.s., jetoi si beqar derisa nuk iu afrua të pesëdhjetave. Ja, pra, të gjitha martesat për të cilat akuzohet (Muhamedi s.a.v.s.), fillojnë pas kësaj moshe.¹¹⁰

Praktika dëshmon se mosha 25-50 vjeçare është periudhë kur epshet e njeriut janë në kulminacion; moshë kur njeriu më së shumti anon kah gjinia femërore. Muhamedi s.a.v.s., tejkalon këtë fazë të jetës së tij duke mos lënë epshet të

¹⁰⁸ „Nën hijen e Besimit-2“, fq. 108-109.

¹⁰⁹ Hamude Abdulati, “Islami në Fokus”, Shkup 2000, fq. 338.

¹¹⁰ Shih, Saffijurrahman El-Mubarekkfuri, *Vep. e cit.*, fq. 136, dhe “Lëkundjet që sollë shekulli”, fq. 50.

dominojnë mbi të. Ai gjatë kësaj kohe nuk i bëri ortake zonjës Hatixhe.¹¹¹

Po të ishte qëllimi i martesave të tij lëshimi pas epshit apo plotësimi i dëshirave seksuale, ai do të martohej në moshën rinore e jo në pleqëri dhe, natyrisht, do të martohej me beqare dhe jo me gra të veja e të moshuara.

Transmetohet se kur i biri i Abdullahut, Xhabiri, shkoi tek Pejgamberi s.a.v.s., i qeshur në fytyrë, Pejgamberi s.a.v.s., i tha: “A u martove?” Tha: “Po”. I tha: “Beqare apo të vejë?” I tha: “Të vejë”. Atëherë Pejgamberi s.a.v.s. i tha: “Po të martoheshe me një beqare, do të luaje me të, e ajo do të luante me ty, do të qeshje me të, e ajo do të qeshje me ty”.

Pejgamberi s.a.v.s. me këtë rast i propozoi martesën me beqareshë, meqë ai e dinte mirë mënyrën e kënaqjes dhe rrugën e dëshirës dhe a është e logjikshme që dikush të martohet me gra të veja e ti lë beqareshat, të martohet në moshë të shtyer e ta lë moshën e re, nëse ka për qëllim kënaqjen e epshit?

Shtrohet pyetja: Pse Pejgamberi s.a.v.s. nuk u martua me shumë gra në moshën e re? Pse nuk u martua me beqare, por me gra të veja? Pa dyshim se ky qëndrim hedh poshtë çdo thashetheme dhe shpifje nga njerëz të cilët dëshirojnë t’ia njollosin Muhamedit s.a.v.s. autoritetin e tij të pastër.¹¹²

¹¹¹ Irfan Abazi, Taxhedin Bislimi, Faredin Ebibi, Jusuf Zimeri, “*E drejta Familjare në Islam*”, Shkup 1996, fq. 157.

¹¹² Muhamed Ali Sabuni, *Vep. e cit.*, fq. 10.

Kur mushrikët Kurejshë ia ofruan Muhamedit s.a.v.s. vajzën më të bukur vetëm e vetëm që ta braktiste misionin e tij Islam, ai iu përgjigj negativisht kësaj oferte. Kjo dëshmon se Pejgamberi s.a.v.s. nuk ishte i dhënë pas epsheve, siç e akuzojnë disa.¹¹³

Martesat e Muhamedit s.a.v.s. nuk bëheshin për shkak të epshit apo dëshirës, por për qëllime fisnike. Këtë do ta pranonin edhe armiqtë e Islamit, sikur ta ndrydhnin fanatizmin dhe xhelozinë që kanë brenda në shpirt dhe të gjykonin me arsye.

Abdullah Nasih Ulvan, kur flet për “Martesat e Muhamedit s.a.v.s. me më shumë se një grua, cek disa nga arsyet dhe rrethanat që e shtynë Muhamedin s.a.v.s. të martohej me më shumë se një grua. Disa nga këto arsye janë: 1. Përhapja e edukimit, 2. Arritja e përkrahjes së Islamit, 3. Perfeksioni i legjislacionit, 4. Solidariteti shoqërorë, 5. Forcimi i lidhjeve shoqërore, 6. Forcimi i një shembulli përfekt për muslimanët.¹¹⁴

Dijetarët Islam, duke analizuar thellë këtë çështje kaq të ndjeshme, na bëjnë me dije se urtësitë dhe motivet e martesave të Muhamedit s.a.v.s. bëheshin kryesisht për katër arsye:

1. *Urtësia e martesës për motive të dijës.*
2. *Urtësia e martesës për motive ligjsjellëse (ligjvënës).*

¹¹³ E drejta Familjare në Islam, fq. 156-157.

¹¹⁴ Edukata Islame, nr. 78, fq. 55.

3. *Urtësia e martesës për motive politike.*

4. *Urtësia e martesës për motive shoqërore.*

URTËSIA E MARTESËS PËR MOTIVE TË DIJES.

Duke u martuar me shumë gra, Muhamedi s.a.v.s., kishte për qëllim kualifikimin e një grupi të grave të cilat do tua mësonin grave të tjera rregullat themelore të sheriatit. Gratë përbënin gjysmën e shoqërisë, dhe kjo ishte e rëndësishme. Ajo që ishte bërë obligim për burrat, ishte bërë obligim edhe për gratë. Shumë prej tyre kishin turp ta pyesnin Muhamedin s.a.v.s., për disa nga rregullat islame, sidomos për çështjet që i përkisnin natyrës së tyre.

Transmetohet nga Ajshja r.a. se një grua e Ensarëve e kishte pyetur Pejgamberin s.a.v.s., se si duhej t'i pastronte të përmuajshmet (menstruacionet). Pejgamberi s.a.v.s., i tha: *“Merre një copë pambuk të parfymosur dhe pastrobu me të”*. Ajo i tha: *“Si të pastrohem me të, O i dërguar i Zotit”*. I tha: *“Pastrobu me të”*. Ajo përsëri e pyeti: *“Si të pastrohem me të, O i dërguar i Zotit”*. Ai i tha asaj: *“Subhanallah pastrobu me të”*. Ajshja thotë: *“Ja morra asaj pambukun prej dore dhe i thashë: “Vendose në këtë vend dhe ki vëmendjen ndaj njollave të gjakut”, dhe ia shpjegova asaj vendin se ku duhej ta vendoste atë. Me siguri se Pejgamberi s.a.v.s. kishte turp të shprehej haptazi, por, meqë kishte edhe gra të cilave u vinte turp të shpreheshin lirshëm, atëherë Pejgamberi s.a.v.s. u*

kërkonte atyre më shumë sqarime lidhur me atë që u interesonte.¹¹⁵

Transmetohet nga Buhariu dhe Muslimi se njëherë kishte shkuar Ummi Sulejme, gruaja e Ebu Talhas, te Pejgamberi s.a.v.s. dhe i kishte thënë: *“O i dërguari i Zotit, Allahu xh.sh. nuk turpërohet nga e vërteta. A dubet të pastrohet gruaja nëse në ëndërr përjeton orgazëm?”* Pejgamberi tha: *“Po, nëse sheh lagështi”*. Ummi Selemeja tha: *“Janë çmendur gratë. A thua edhe gruaja përjetuaka orgazëm në ëndërr?”* Pejgamberi s.a.v.s iu përgjigj: *“Posi, me çka do t’i përngjajë fëmija asaj?”*.

Pejgamberi s.a.v.s., kishte për qëllim t’i tregonte se foshnja krijohet nga sperma e burrit dhe vezoreja e gruas, prandaj i përngjan nënës.¹¹⁶

Përgjigjet për këto pyetje komplekse dhe të ndjeshme, morën përsipër gratë e tij të pastra. Andaj edhe Ajshja r.a. tha: *“Allahu i mëshiroftë gratë e Ensarëve, ngaqë nuk turpërohen të pasurohen me dituri fetare”*.

Shumë gra shkonin natën tek Ajshja r.a. për ta pyetur për gjëra që kishin të bënin me menstruacionin, lehoninë, pastërtinë etj.

Pejgamberi s.a.v.s., u martua me shumë gra me qëllim që t’i mësonte dhe edukonte për Islamin dhe dispozitat e tij; t’i mësonte dhe edukonte Beduinët dhe qytetarët e tij, qofshin të

¹¹⁵ Muhamed Ali Sabuni, fq. 13, shih edhe tek Edukata Islame, nr. 78, fq. 55 dhe Muhamed Rashid Rida, *“Të drejtat e gruas në Islam”*, Tiranë 2006, fq. 68-69.

¹¹⁶ Muhamed Ali Sabuni, fq. 13-14.

rinj apo të moshuar. Në këtë mënyrë gratë e Pejgamberit s.a.v.s. u bënë mësueset dhe udhëzueset më të dobishme të fesë Islame pas vdekjes së tij. Ato, në mënyrën më të mirë, perhapën Islamit tek bota femërore. Ky edhe ishte qëllimi i tij. Që ato t'ua transmetonin njerëzve gjërat më specifike të jetës shtëpiake të Pejgamberit s.a.v.s., nga fakti se në jetën e Pejgamberit s.a.v.s. nuk kishte gjëra të fshehura për njerëzit. Nuk ka njeri në histori të cilit i është treguar i gjithë jetëshkrimi pa iu pas fshehur diç nga jetëshkrimi i tij, me përjashtim të Pejgamberit s.a.v.s.. Pejgamberi s.a.v.s. ka thënë: *“Tregoni, transmetoni nga unë...”*, në shenjë arsimimi të ummetit dhe udhëzimi të tij.¹¹⁷

URTËSIA E MARTESËS PËR MOTIVE LIGJSJELLËSE (LIGJVËNËS)

Urtësia apo qëllimi i dytë ishte martesë për motive ligjvënëse, që është pjesë e qëllimeve të martesës së Pejgamberit s.a.v.s., me shumë gra. Ky qëllim erdhi për largimin e disa traditave paraislame dhe të papëlqyera si p.sh.: çështja e bijësimit të cilët arabët e aplikonin para ardhjes së Islamit. Një veprim i tillë kishte marrë formën e zakonit fetarë që trashëgohej brez pas brezi. E merrte ndokush një fëmijë që nuk ishte nga loza e tij dhe e konsideronte si të ishte fëmija i tij. E konsideronte djalë të vet, sikur djalin nga gjaku në çdo

¹¹⁷ Dr. Jusuf Kardavi, *“Fetva Bashkohore II”*, Prishtinë 2002, fq. 198.

pikëpamje në trashigimi, kurorëzim, martesë, në martesë të ndaluara miqësisht, e shumë zakone të tjera që ishin bërë zakon fetar në xhahilijet, para islamit.

Kur ndokush e bijesonte fëmijën e tjetrit i thoshte: *“Ti je biri im, të trashëgoj dhe të më trashëgoj”*.

Vetë Allahu me madhërinë e Tij e kishte frymëzuar Muhamedin s.a.v.s., para se të bëhej Pejgamber dhe t’i zbriste shpallja, që të birësonte një djalë që e zotëronte Hatixheja r.a., dhe ajo ia dhuroi. Pejgamberi s.a.v.s., e donte shumë atë. Veprimi i Muhamedit s.a.v.s., duhej bërë që të pasohej nga një veprim i mëvonshëm, nga i cili do të merrnin shembull të tjerët, për të shfuqizuar sistemin e birësimit.¹¹⁸

Me ardhjen e Islamit e ndaloj këtë gjë që ishte në kundërshtim me natyrën njerëzore dhe nuk i la njerëzit të hutuar në errësirën e injorancës. Pejgamberi s.a.v.s., para shpalljes e bijësoi Zejd ibën Harithin, ashtu siç vepronin arabët. Kështu pra, Muhamedi s.a.v.s., e bijësoi Zejd ibën Harithin dhe njerëzit filluan ta thirrnin *“Zejd ibën Muhamed”* (Zejdi i biri i Muhamedit).

Transmetojnë Buhariu dhe Muslimi se Abdullah bin Omeri kishte thënë: *“Me të vërtetë Zejdin, të birin e Harithit, nuk e thirrnin ndryshe veçse Zejd ibën Muhamed (Zejdi i biri i Muhamedit) derisa nuk zbriti ajeti Kur’anorë: **“Ju thirrni ata sipas etërve të***

¹¹⁸ Muhamed Rashid Rida, *Veç. e cit.*, fq. 75.

tyre. Kjo është më e drejtë te Allahu". Atëher Muhamedi s.a.v.s. i tha: "Ti je Zejdi, i biri i Harithit".¹¹⁹

Pejgamberi s.a.v.s. e martojë Zejdin me të bijën e Xhahsh-ul Esedijes. Urtësia e Allahut xh.sh. ishte që Zejdi ta shkurojë Zejneben dhe urdhëroi Muhamedin s.a.v.s., që ta martojë atë, për ta asgjësuar çështjen e bijësimit, t'i vendosë bazat e shëndosha të Islamit dhe të çrrënjosë xhahilijetin.

Pejgamberi s.a.v.s., frikësohej se hipokritët dhe të këqinjët do të flasin dhe do të thonë: "*Muhamedi e martoi gruan e birit të vet*", andaj edhe zvarriti, e mbajti të fshehtë një kohë, derisa erdhi urdhëri i Allahut xh.sh. në formë qortuese:

"...Në të vërtetë, ti po fsheh në vetvete atë që Allahu do ta nxjerrë në shesh¹²⁰ dhe ti po u frikësohesh njerëzve, kur më e drejtë është t'i frikësohesh Allahut. E, pasi Zejdi bashkëjetoj me gruan e vet dhe u nda prej saj, Ne ta dhamë ty për bashkëshorte, në mënyrë që besimtarët të mos ngurrojnë, që të martohen me gratë e të birësuarve të tyre, pasi ata ta kenë plotësuar dëshirën e tyre dhe të jenë ndarë. Urdhri i Allahut do të përmbushet detyrimisht". (*El-Abzab, 37.*)¹²¹

¹¹⁹ Muhamed Ali Sabuni, *Vep. e cit.*, fq. 15-16.

¹²⁰ D.m.th. urdhrin që mori nga Zoti për t'u martuar me gruan e Zejdit, pasi ky ta ndante atë, në mënyrë që myslimanët ta dinë se është e lejuar martesja me gruan e divorcuar të bijve të adoptuar.

¹²¹ Muhamed Ali Sabuni, *Vep. e cit.*, fq. 16, poashtu shih *Nektari i vulosur i xhennetit*, fq. 557-558.

Ashtu siç thoshte Aishja r.a., sikur t'i lejohej Pejgamberit s.a.v.s., të fshihte diçka nga Revelacioni (shpallja hyjnore), do të mbante të fshehur ajetet që urdhëronin martesën e tij me Zejneben. Këtë gjë Pejgamberi e kishte përjetuar shumë rënd.¹²²

Kështu, pra, mori fund birësimi dhe u flakën shumë nga zakonet e mëhershme ndër arabët.. Allahu xh.sh. e futi në mesin e muslimanëve këtë rregull të ri, kur tha:

“Muhamedi nuk është babai i askujt prej burrave tuaj”¹²³, por është i Dërguari i Allahut dhe vula e pejgamberëve; Allahu është i Gjithë-dijshëm për çdo gjë”. (El Abzab, 40.)

Martesa e Pejgamberit s.a.v.s., me Zejneben u sherbeu si pretekst qëllimkëqinjve për të shpifur e trilluar për të gjëra nga më të këqijat. Ata akuzuan Muhamedin s.a.v.s., se kishte marrë për grua nusen e djalit të tij, që të kënaqte ephsin e vet, por kjo qëndron për faktin se Muhamedi s.a.v.s., e njihte Zejneben që nga vogjësia. Vetë Allahu xh.sh. e kishte urdhëruar Muhamedin s.a.v.s., të martohej me Zejneben.

Buhariu transmeton se Zejnebja r.a. shpeshherë krenohej para grave të tjera të Pejgamberit s.a.v.s. duke thënë: *“Juve ju martuan prindërit (familjet) tuaj, ndërsa mua më martoi Allahu xh.sh.”.*

¹²² “Lëkundjet që solli shekulli”, fq. 58-59.

¹²³ Pejgamberi s.a.v.s., nuk ka lënë asnjë trashëgimtar mashkull.

Pra, siç shihet kjo martesë u bë për shkaqe legislative, ligjvënese dhe me urdhërin e të Urtit e të Gjithëdijshtit.

Allahu xh.sh. në Kur'anin famëlartë thotë:

“... E juve ju është dhënë vetëm pak dije”. (El-Isra: 85)

URTËSIA E MARTESËS PËR MOTIVE POLITIKE

Duke u martuar me shumë gra, Muhamedi s.a.v.s., kishte për qëllim t'i pajtonte dhe t'i bashkonte fiset rreth tij. Ai u martua me Xhujejrijen, të bijën e Harithit, i cili ishte kryetar i fisit Beni Mustalak. Xhujejrija bashkë me popullin e saj ishin zënë rob prej muslimanëve. Ajo i kërkoi Muhamedit s.a.v.s., lirimin e saj, duke i ofruar pasuri, por Pejgamberi i kërkoi asaj të martohej me të, ofertë të cilën ajo e pranoi.

Pas martesës së Muhamedit s.a.v.s., me Xhujejrijen, muslimanët thanë: *“A miqtë e Resulullahut i kemi robëruar”?* - dhe i liruan të gjithë robërit. Kur panë pjesëtarët e fisit Beni Mustalak, se sa human ishte Muhamedi s.a.v.s., e pranuan Islamin dhe u bënë prej muslimanëve të mirë.

Martesa e Pejgamberit s.a.v.s., me Xhujejrijën pati ndikim të madh në fisin Beni Mustalak. Rreth njëqind familje të këtij fisi e pranuan Islamin. E gjithë kjo ngjarje, e transmetuar nga Aishja r.a., është përshkruar në saihun e Buhariut.¹²⁴

¹²⁴ Muhamed Ali Sabuni, fq. 20, shih edhe tek Edukata Islame, nr. 78, fq. 56-57.

Muhamedi s.a.v.s., gjithashtu u martua edhe me Safijen, të bijën e Hujej bin Ahtabit. Ajo që zënë rob pas vrasjes së burrit të saj në luftën e Hajberit. Duke qenë se ajo ishte e bija e parisë së fisit Beni Kurejdha, e dërguan te Muhamedi s.a.v.s., Muhamedi s.a.v.s., ia ofroi dy zgjidhje:

1. Ta lirojë dhe ta martojë atë për vetë; ose
2. Ta lirojë dhe të kthehet te familja.

Ajo u martua me Muhamedin s.a.v.s., Kjo martesë ndikoi që Islamin ta pranojnë edhe shumë njerëz të fisit të saj.

Edhe një martesë tjetër Muhamedi s.a.v.s., e bëri për qëllime politike. Ai u martua me Habiben (Remle bint Ebu Sufjan). Në atë kohë Ebu Sufjani ishte bartësi i flamurit të shirkut dhe armiku më i përbetuar i Muhamedit s.a.v.s.. Vajza e tij e pranoi Islamin qysh në Meke. Më vonë, ajo bashkë me burrin e saj bëri hixhret në Abisini për ta ruajtur fenë e vet. Atje asaj i vdiq burri dhe mbeti e vetme, pa shoqërues dhe ndihmës. Kur mori vesh Pejgamberi s.a.v.s., për këtë, i kërkoi mbretit të Abisinisë, Nexhashiut, që t'ia jepte për grua Umi Habiben. Kur Nexhashiu e njoftoi atë për këtë, ajo u gëzua, sepse, po të kthehej te familja e vet, ata do ta detyronin ta braktiste islamin e të kthehej në kufër, ose do ta dënonin rreptë. Për të Pejgamberi s.a.v.s., dha 400 dinarë sadakë (mehër) duke ia bashkangjitur edhe disa dhurata tjera. Kur u khye ajo në Medinë, u martua me Pejgamberin s.a.v.s.

Kur i shkoi lajmi Ebu Sufjanit ati sikur i pëlqeu një gjë e tillë dhe tha: *“S’është punë të mashtrohet ky djalë”*. Bile ai u krenua

me Pejgamberin s.a.v.s., dhe nuk e mohoi një gjë të tillë derisa Allahu xh.sh. e udhëzoi në islam.

Martesa e Muhamedit s.a.v.s., me të bijën e Ebu Sufjanit, i cili ishte armiku më i përbetuar i tij, ndikoi shumë në përmirësimin e marrëdhënieve ndërmjet këtyre dy fiseve, aq shumë të armiqësuar deri atëherë. Braktisja e shtëpisë dhe martesa e saj me Muhamedin s.a.v.s., për hir të fesë Islame ishte një nga veprimet e saj shumë të vlerësuara.¹²⁵

URTËSIA E MARTESËS PËR MOTIVE SHOQËRORE

Duke u martuar me të bijën e Ebu Bekrit r.a. dhe me të bijën e Omerit r.a., Pejgamberi s.a.v.s., pati për qëllim të forconte lidhjet e tij shoqërore me miqtë e tij më të mirë. Po për këto qëllime ai u martua edhe me disa nga vajzat e fisit Kurejsh. Në këtë mënyrë Muhamedi s.a.v.s., arriti t'i bashkonte njërezit rreth Islamit.

Ebu Bekri r.a., një nga miqtë më të mirë të Muhamedit s.a.v.s. i pari e përqafoi islamin dhe me shpirt, trup e pasuri luftoi për ngritjen e fesë Islame dhe mbrojtjen e Pejgamberit s.a.v.s.

Tirmidhiu transmeton se si Muhamedi s.a.v.s., duke folur për vlerën njerëzore të Ebu Bekrit kishte thënë: *“Kushdo që*

¹²⁵ Po aty, fq. 22-23.

ndihmon, atë ndihmë do t'ia kompenzojë Allahu xh.sh. ditën e Kijametit". Asnjë pasuri nuk më ka sjellë dobi, sa ndihma e Ebu Bekrit. Nuk ka njeri të cilit ia kam paraqitur Islamit e të mos këtë pasur dyshime, përveq Ebu Bekrit, i cili, pa u hamendur fare, e pranoi atë. Po ta kishte marrë si të dashur ndokënd, do ta merrja Ebu Bekritin. Djeni se ky shok juaji është i dashuri i Zotit".¹²⁶

Martesa e Muhamedit s.a.v.s. me Ajshen r.a. qe nderi më i madhë që ai i bëri mikut të tij të ngusht, Ebu Bekrit r.a.

Po ashtu Pejgamberi s.a.v.s., e nderoi edhe Omerin r.a., duke u martuar me të bijën e tij, Hafsen. Kjo martesë qe një qetësim shpirtëror për Omerin r.a. Omeri ishte hero i Islamit, nëpërmjet të cilit Allahu forcoi dhe ngriti lart flamurin Islam.

Gjithashtu Pejgamberi s.a.v.s., i martoi të bijat e veta me Uthmanin r.a. dhe Aliun r.a., duke i nderuar në këtë mënyrë dy nga miqtë e tij të ngushtë.

Këta janë katër shokët më të ngushtë të Pejgamberit s.a.v.s., që ndikuan shumë në përhapjen e fesë Islame. Sa urtësi e mirë dhe qëllim fisnik.¹²⁷

¹²⁶ Po aty, fq. 18.

¹²⁷ Po aty, fq. 19.

FALSIFIKIMET E VITEVE TË MOSHËS SË PEJGAMBERIT S.A.V.S.

Hatixhe bint Huvejlid ishte gruaja e parë e Muhamedit s.a.v.s., me të cilën u martua para se të shpallej Pejgamber. Kur u martua Muhamedi s.a.v.s., ishte 25 vjeç, kurse Hatixheja r.a. 40 vjeç. Ajo që e para që inicoi marrëveshjen e martesës, ndërsa Pejgamberi s.a.v.s. e pranoi propozimin e martesës.¹²⁸

Hatixhja kishte qenë e martuar dy herë, para se të martohej me Pejgamberin s.a.v.s. Herën e parë me Ebu Hale ibën Zeraren, e herën tjetër me Atik ibën Aidhin.¹²⁹

Muhamedi s.a.v.s., kishte 25 vjet martesë me gruan e tij të parë Hatixhen, e jo 5 vjet siç shkruan në librin “Muhamedi - A është profet?”, të autorit Josef Smith. Citoj: “*Muhamedi kishte 5 vjetë martesë me gruan e tij të parë Hatixhen*”.¹³⁰

Në këtë libër po ashtu do të gjeni shumë shpifje të tjera rreth Muhamedit s.a.v.s., dhe grave të tij. Hatixhja me Pejgamberin jetoi 25 vjet, 15 para shpalljes dhe 10 pas saj. Pejgamberi s.a.v.s., nuk u martua me ndonjë grua tjetër derisa e kishte Hatixhen r.a.

¹²⁸ Hamude Abdulati, “*Islami në Fokus*”, fq. 339, dhe *Nektari i vulosur i Xhennetit*, fq. 68.

¹²⁹ Muhamed Ali Sabuni, fq. 25, dhe shih *Nektari i vulosur i Xhennetit*.

¹³⁰ Joseph Smith, “*Muhamedi- A është Profet?*”, fq. 65.

Kur Pejgamberi s.a.v.s., u martua me Zejneb bint Huzejme, ajo i kishte kaluar të gjashtëdhjetat. Nuk jetoi me Muhamedin s.a.v.s., më tepër se dy vjet.¹³¹

Në periudhën e poligamisë martesat me shumë gra bëheshin edhe për faktin se ato kishin humbur burrat e tyre dhe kishin nevojë për përkujdesje.

Muhamedi s.a.v.s., u martua me Ummi Seleme Hind el Mahzumije, sepse burri i saj ra shehid në luftën e Uhudit dhe ajo kishte mbetur me katër jetima, pa kujdestar dhe pa mbrojtës. Pejgamberi s.a.v.s., nuk gjeti rrugëdalje tjetër për të dhe fëmijët e saj, pos të martohej me të. Kur Pejgamberi s.a.v.s., kërkoi të fejohej me të, ajo pak u shqetësua dhe i tha: *“Unë jam shumë e moshuar, jam nënë e katër jetimave dhe jam shumë xhelozë”*. Pejgamberi s.a.v.s., iu përgjigj: *“Sa u përket jetimave, m’i lër mua dhe lus Allahun xh.sh. që ta largojë nga zemra jote xhelozinë”*, dhe fare nuk i përmendi vjetët. Pas pëlqimit të saj, Pejgamberi s.a.v.s., u martua me të dhe mori nën përkujdesjen e tij fëmijët e saj, ua hapi zemrën e tij të madhe dhe u tregua edhe më i mëshirshëm ndaj tyre nga ç’ishte treguar babai i tyre i vërtetë.¹³²

A thua ka vend për të thënë diçka shpifësit? A mund të ketë këtu vend epshi dhe dëshira? Apo mos vallë edhe këtu nuk gjejnë bujarinë, butësinë, krenarinë, mëshirën, vlerën dhe

¹³¹ Muhamed Ali Sabuni, fq. 31.

¹³² Po aty, fq. 35.

bamirësinë e Pejgamberit të madh të njerëzimit i cili erdhi si mëshirë për botët¹³³.

A ISHTE MUHAMEDI “PEDOFIL” ?

Muhamedin s.a.v.s., e akuzuan për pedofili kur u martua me Ajshen, derisa ajo ishte e re .

Pikë së pari traditat që thonë se Muhamedi e martoi Aishen kur ajo ishte në moshën nëntë vjeçare nuk janë traditat e vetme në historinë e hadithit apo narracioneve. Tradita të tjera lënë të kuptojnë se kjo martesë ndodhi kur Ajshja r.a. i kishte 14, 17, 18 apo më shumë vite. Sido që të jetë, nga cilido këndvështrim i burimeve që të shikohet nuk ka asnjë bazë të vetme që Muhamedi s.a.v.s., të akuzohet për diçka.

Kur i bëjnë akuzat e sipërpërmendura gjithmonë i shmangen transmetimeve të tjera sipas të cilave martesja e Muhamedit s.a.v.s. me Ajshen r.a. u bë në moshë shumë më të shtyrë se mosha 9 vjeçare për Ajshen.

Nëse marrim mendimin tjetër të studiuesve të historisë dhe ju referohemi analizave, fakteve historike, dhe përllogaritje të ndryshme si dhe duke i shikuar me sy kritik hadithet që flasin për këtë temë, pohojnë se mosha reale e

¹³³ *“Dhe Ne nuk të kemi dërguar ty (o Muhamed), veçse si mëshirë për botët”.*
(Kuran: Enbija, 107.)

Ajshes r.a. kur u martua ishte 14, 17,18 apo më shumë vite. Si p.sh.:

- a) Sipas traditës Ajshja r.a. kishte lindur tetë vite para Hixhretit, mirëpo Buhariu në një vend raporton për Ajshen r.a. të ketë thënë se ajo ishte një çupë e vogël kur u shpall surja 54 e Kur'anit, ndërsa dihet se kjo sure u shpall nëntë vite para Hixhretit. Pra sipas këtij transmetimi Ajshja jo vetëm që kishte lindur para shpalljes së sures por kur kjo kaptinë u shpall ajo ishte vajzë e re (jariah) e jo fëmijë (sibyah).
- b) Sipas gati të gjitha transmetimeve dhe historianëve Esmat motra e Ajshes ishte dhjetë vite më e vjetër se Ajshja. Është raportuar¹³⁴ se Esmat vdiq në vitin 73 të hixhrit në moshën 100 vjeçare. Tash është e qartë se nëse Esmat në vitin 73 të hixhrit i kishte 100 vjetë, ajo do të ketë pasur 27 apo 28 vite në kohën e hixhrit (rreth së cilës datë sillet martesat e Muhamedit me Ajshen). E nëse Esmat ishte atëbotë 27 apo 28 vjetë e vjetër, Ajshja e cila i kishte 10 vite më pak duhej të ishte 17 apo 18 vjeçare. Kështu që nëse Ajshja u martua me Muhamedin në vitin 1 ose 2 pas hixhrit siç thonë të gjitha traditat ajo do të ketë qenë të paktën 18 –19 vjeçare në atë kohë.
- c) Tabariu në trajtimin e tij të historisë Islame përmendë se Ebu Bekri r.a. i ati i Ajshes r.a. i kishte katër fëmijë

¹³⁴ në *Taqri'bu'l-tehzi'b* sikur edhe në *Al-bidayah wa'l-nihayah*.

dhe që të gjithë i kishin lindur në kohën e Xhahilijetit (para shpalljes së Muhamedit për pejgamber) dhe nëse Ajshja kishte lindur në periudhën e Xhahilijetit-Injorancës ajo kurrsesi nuk mund të ketë pasur më pak se 14 vite në vitin 1 të hixhrit kur sipas të gjitha gjasave ajo u martua me Pejgamberin s.a.v.s.

- d) Sipas ibn Hishamit Ajshja e pranoi islamin shumë kohë para se këtë ta bënte Omer ibn Hatabi r.a.. Duke pasur parasysh kohën kur ai e pranoi Islamit del se Ajsha r.a. e kishte bërë pranimin në vitin e parë të Islamit. Kështu që nëse transmetimet për martesën e Ajshes në moshën shtatë apo nëntë vjeqare janë të sakta Ajshja në vitin e parë të Islamit as që ishte e lindur.
- e) Sipas Ibn Haxharit Fatimeja ishte pesë vite më e vjetër se Ajshja. Dihet se Fatimeja r.a. lindi në vitin e 35 të jetës së Pejgamberit s.a.v.s. Dhe tash kur i bëjmë llogaritjet e thjeshta del sërish se Ajshja në asnjë mënyrë nuk ka mundur të ketë më pak se 14 vite në kohën e hixhretit dhe më pak se 15 a 16 në kohën e Martesës së saj.¹³⁵
- f) Kur Pejgamberi Muhammed s.a.v.s. e fejoj Ajshen r.a., ajo ishte në moshën e martesës. Këtë e dëshmon fakti se ai nuk ishte i pari që kishte kërkuar dorën e saj. Para

¹³⁵ Për më shumë të dhëna referoju artikullit: *“Martesa e hershme e Muhamedit me Ajshen - sqarim i akuzave”*, Përgatitur nga: Halil Ibrahim, postuar në: <http://www.islamidhekrishterimi/ajshe.htm>

tij, dorën e Ajshes e kishte kërkuar edhe Xhubejr b. Mut'im b. Adij. Ky fakt tregon se Ajsheja r.a edhe para se te fejohej me Muhamedin s.a.v.s ishte e rritur dhe kishte arritur moshën e pjekurisë respektivisht moshën e fejesës/martesës.¹³⁶

- g) Traditë e këtyre martesave kanë qenë të njohura ndër arabë¹³⁷. Nëse lexojmë historinë, themi se Ajsheja nuk

¹³⁶ Mos të harrojmë se, martesë me Ajshen r.a. që bëre me propozimin e Haule bint Hakim, në mënyrë që Pejgamberi të përforconte lidhjet me njeriun më të dashur për të, Ebu Bekrin. Andaj kjo paraqet dëshmi shtesë se zonja Ajshe ka qenë në moshën e martesës.

¹³⁷ Madje, kjo ishte e pranueshme jo vetëm tek arabët, por edhe tek hebrenjtë. Lideri i hebrenjve, Hujej ibnul Ahtab, kur martoi vajzën e tij, Safijen, me një hebre tjetër, ajo ishte vetëm njëmbëdhjetë vjeçe. Pra, martesë të këtij lloji, ishin të lidhura ngushtë me vendin, traditat dhe zakonet.

Kulturat fetare e lejojnë martesën nëse personat kanë arritur pjekurinë seksuale. Në vendet e ndryshme të botës është e rregulluar me ligj koha kur të rinjve u lejohej të kenë lidhje seksuale. Edhe këtu ka dallime të shumta. Në Japoni, p.sh., janë të lejuara marrëdhëniet seksuale nga mosha 13 vjeçare, kurse në Spanjë nga mosha 12 vjeçare. Kjo gjithmonë varet nga pjekuria seksuale dhe relacioni i dyanshëm.

Femrat e arrijnë pubertetin në moshë të ndryshme, prej 8 deri 12 vjeç, varësisht nga aspektet gjenetike, raca dhe mjedisi. Femrat në mjedise më të nxehta e arrijnë pubertetin në moshë shumë më të re se ato në mjedise të ftohta. Këto fakte janë të njohura mirë në shkencë. Martesë në vitet e hershme të pubertetit ishte e pranueshme në Arabinë e shekullit VII siç ishte normë në shoqëritë

ka qenë vajza e parë që është martuar me dikë në moshë të babait të saj. P.sh. ditën kur u martua gjyshi i Pejgamberit s.a.v.s., Abdul Muttalibi, me Haleh-n, kushërirën e Aminës, nënës së Pejgamberit, po atë ditë që martua edhe i ati i Pejgamberit a.s., Abdullahu, me Eminën, e cila ishte në moshën e Haleh-s. Pastaj, Omeri që martuar me vajzën e Aliut, edhe pse diferenca në moshë ndërmjet tyre ishte si diferenca ndërmjet Pejgamberit dhe Aishes. Kështu veproi edhe Talha bin Ubejdullah me Ummu Kulthumin, vajzën e Ebu Bekrit. Në fakt, shembuj të kësaj natyre janë shumë.^{138 139}

dhe kulturat semitike, duke filluar nga Izraelitët, Arabët dhe të të gjitha kombet tjera midis tyre.

Talmudi, i cili nga Hebrenjtë konsiderohet si ‘Tora gojore’, Sanhedrin 76 b, thotë: *“Është e preferueshme për femrat që të martohen kur të kenë menstruacionet e para”*. (Shih tek:

<http://www.islamidhekrishterimi.com/ajshe.htm>, tema: “Martesa e hershme e Muhamedit me Aishen- sqarim i akuzave” nga Halil Ibrahim, poashtu shih sajtet në gjuhën angleze më gjërësisht tek:

<http://www.bismikaallahuma.org/> ("The Young Marriage of `Aishah" nga Mohd E. N. Juferi) dhe [http://www.understanding-](http://www.understanding-islam.org/related/text.asp?type=question&qid=375&sscatid=362)

[islam.org/related/text.asp?type=question&qid=375&sscatid=362](http://www.understanding-islam.org/related/text.asp?type=question&qid=375&sscatid=362)

(What was *Aysha's* (ra) Age at the Time of Her Marriage to the Prophet (pbuh)?, bazuar në “Tehqiq e umar e Siddiqah e Ka’inat” nga Habib ur Rahman Kandhalvi, Anjuman Uswa e hasanah, Karachi, Pakistan.)

¹³⁸ Para se të gjykojmë për këtë rast, duhet të kemi parasysh se koncepti për fëmijërinë atëbotë ndryshon rrënjësisht nga koncepti

- h) Sipas Imam Nedevijut në “Biografia e Aishes” fq.111 ai thotë: “Hazreti Ajsha ishte vejushë dhe ashtu qëndroi për 40 vjet”. Në fq.153 ai thotë: “Ditët e fundit të Kalifatit të Amir Muavijes ishin edhe ditët e fundit të jetës së hazreti Ajshes r.a. dhe mosha e saj në atë kohë ishte 67 vjeçare”. Nëse ne bëjme një përllogaritje duke hequr nga 67 atë 40 vjet të perudhës së vejushës dalim në përfundimin se hazreti Aishe i ka patur 27 vjet kur Pejgamberi Muhamed ndërroi jetë në vitin 11 të hixhretit (emigrimit). Keshtu, duke ditur periudhën e shpalljes prej 23 vitesh dalim në përfundimin se hazreti Ajshe ka lindur 4 vjet para shpalljes së Kuranit. Rrjedhimisht, mosha e hazreti Ajshes r.a. kur ka bërë Nikahun (martesën) në vitin e 10-të të revelatës duhet të ketë qenë 14-15 vjeçare. Sipas kësaj përllogaritjeje, konsumimi i

ynë, tani. Në kohët e mëhershme fëmijëve iu ngarkoheshin detyra me përgjegjësi. P.sh. Usame b. Zejdi, edhe pse ishte 17 vjeçar, qe emëruar komandant i një ushtrie të madhe, ushtarë të së cilës ishin edhe emra të mëdhenj sahabesh. Zejd b. Thabiti, edhe pse 13 vjeçar, ishte prej atyre që qenë angazhuar për ta shkruar Kur’anin. Kështu ka vazhduar edhe në kohët në vijim, si p.sh. me Muhammed b. Kasimin, Muhammed çliruesin (Sulltan Mehmet Fatihun), etj, gjëra këto që na ftojnë të rishikojmë botëkuptimin për fëmijërinë në të kaluarën.

¹³⁹ Për më shumë të dhëna referoju artikullit: *“Dëshira e tepruar sensuale e Profetit Muhammed dhe ushtrimi i poligamisë nga ana e tij”*, Adil Shiddi dhe Ahmed bin Uthman Mezjed, postuar në: <http://sedatislami.com/?faqja=artikulli&id=1084>

Nikahut të hazreti Ajshes r.a. në vitin e 2-të të Hixhretit (emigrimit) duhet të ketë qenë kur ajo i ka patur 19-20 vjet.

- i) Autori i koleksionit të haditheve të titulluara “Mishkat El-Mesabijh”, Shk. Uahidudin, në librin e tij të famshëm “Ahmal fi Esmâi Er-Rixhal” thotë: “Në kohën e konsumimit të martesës, hazreti Ajsha, ka qenë jo më e vogël se 18-19 vjeç”.¹⁴⁰
- j) Një ngjarje tjetër e cila vërteton se Ajsha r.a. ka qenë moshe e rritur dhe e pjekur kur është martuar me Muhamedin s.a.v.s., është fakti se vet ajo kishte marrë pjesë në luftën e Bedrit dhe në luftën e Uhudit, me lejen e Muhamedit s.a.v.s. si ndihmëse për ushtarët musliman të plagosur, ku (si mjeke që ishte) tua kuroj plaget. Pastaj dihet fare mirë se Muhamedi s.a.v.s. kurrë nuk i kishte lejuar femijët (të miturit) të marrin pjesë në luftëra, bile as si ndihmësa apo bartësa. *Transmeton Buhariu në koleksionin e tij, se kishin ardhur dy djelmosha që të kërkojnë nga Muhamedi s.a.v.s. leje që të shkojnë në luftë, e ai i kishte pyetur se sa vjeçarë ishin. Njëri tha 14, e tjetri tha se i kam 15 vjet. Muhamedi s.a.v.s. të parin nuk e lejoi, ndërsa e lejoi të dytin sepse kishte vërejtur tek ai sbejat e pjekurisë. Krejt kjo vërteton edhe një herë, se*

¹⁴⁰ Për më shumë të dhëna referoju artikullit: “Mosha e Nënës së Besimtarëve, Aishes kur u martua me Profetin Muhamed s.a.v.s”, Alban Çuli, postuar në:

<http://www.zeriislam.com/artikulli.php?id=3128&h=aishes>

Ajshja në atë kohë ka qenë moshërritur, e jo fëmijë, duke ditur se lufta e Bedrit ka ndodhur në vitin e dytë të hixhretit, ndërsa Muhamedi a.s. u martua me Ajshen në vitin e parë të hixhretit.

- k) Një fakt tjetër që e tregon se martesë të tilla ishin normale në atë kohë, është se kur Haule bintu Hakim vajti dhe kërkoi dorën e Ajshes, as nëna e saj dhe as babai, Ebu Bekri, nuk shfaqën habi ose të shpreheshin se është e vogël. Vetë kurejshët dhe armiqtë e Pejgamberit s.a.v.s, nuk e akuzuan se është martuar me një fëmijë. Ata e akuzonin si të çmendur edhe pse nuk ishte i tillë, e akuzonin si magjistar, edhe pse e dinin se nuk ishte i tillë, e akuzonin si përçarës, edhe pse e dinin se nuk ishte i tillë, e akuzonin për fallxhor edhe pse e dinin se nuk ishte i tillë. Nëse martesë e Pejgamberit s.a.v.s me Ajshen r.a. do të ishte diçka e papranueshme për shoqërinë e asaj kohe, do e kishin akuzuar mekasit për këtë.
- l) Veç kësaj, vetë Ajsheja ndihej mirë me këtë martesë dhe kurrë nuk ka shfaqur shenja pakënaqësie.

Akuza të tillë për martesën e Pejgamberit s.a.v.s., me Ajshen r.a., janë dëgjuar vetëm para gjashtëdhjetë viteve.¹⁴¹

¹⁴¹ Nëse akuza e tilla për pedofilizëm i atribuohet Muhamedit s.a.v.s., me Ajshen r.a., çka mund të themi për Marinë dhe Jozefin, lexo se çka thotë Enciklopedia Katolike, na thotë se Maria ishte përkatësisht 12-14 vjeçare dhe Jozefi kishte 90 vjeç kur ishin martuar së bashku. (Catholic Encyclopedia/J/ **St. Joseph**,

Vetëm në shekullin e njëzetë është folur mbi këtë martesë të Pejgamberit s.a.v.s. Asnjë nga librat e mëparshëm nuk e kanë kritikuar Pejgamberin s.a.v.s., për martesën me Ajshen e re.

Veç sa përmendëm, duhet të mos harrojmë se traditat dhe zakonet ndryshojnë. Para njëzet vitesh, vajzat në Egjypt martoheshin në moshën 18-20 vjeçare. Vetëm pas njëzet vitesh, moshja e martesës është rritur në 25-30. Nëse ky

http://www.newadvent.org/cathen/08504a.htm?fbclid=IwAR3FmWp9CDAPV_i8myzN8-1yRpfywFaXIAnncKZnzDBe1KY8CgZAd_wiIJ4

Të shikojmë se çka kanë bërë krishterët e më hershëm lidhur me këtë çështje:

1. Shën Augustin (354-439) i ka pasur 31 vjet kur u fejuar me një vajze 10 vjeçare.
2. Shën Agnesa i kanë ardhur shkues kur i ka pasur 12 vjet.
3. Shën Hedviga e ka martuar Henrin –I- në moshën 12 vjeçare.
4. Margareta-Maria e ka martuar Isakun II në moshën 9 vjeçare.
5. Mbreti Richard 31vjeçar ka martuar Princeshën Isabella dhe ajo i ka pasur vetëm 7 vjet.
6. Mbreti Haakon VI ka martuar 10 vjeçaren Mbretëreshën Margareta.
7. Princi Eduard u martua me Princeshën Isabella dhe ajo në moshën 7 vjeçare.
8. Maria Stevart është martuar 6 vjet me Henrin VIII

(Këto janë vetëm disa shembuj të përmendur në artikullin e shkruajtur nga Prof. Linda Garland, profesoreshë në University of New England, sipas: “*Pedofilia në krishterizëm*”, Përktheu: Ajshe z. Imeri, postuar në:

<http://www.radioislame.com/new/artikulli.php?id=4715>)

ndryshim është vetëm brenda njëzet vitesh, ç'mund të themi pas një mijë e katërqind vitesh?¹⁴²

Përfundimisht mund të themi se akuzat e bëra kundrejt Muhamedit dhe martesës së tij me Ajshen u mungojnë dëshmitë themelore. *Po të ishte martesë e tij me Ajshen diçka e pazakontë dhe e dyshimtë, do të kishte mospajtime si nga ithtarët e tij e aq më tepër nga kundërshtarët e tij.*

Po të ishte kjo martesë diçka e jashtëligjshme dhe abuzive siç duan ta paraqesin disa të krishterë, atëherë kundërshtarët e tij do ta përdornin këtë me gjithë qejf në luftën e tyre propaganduese kundër tij. Por diçka e tillë nuk është regjistruar asnjëherë.

SHKATHËTËSIA DHE ZGJUARSIA E AJSHES R.A.

Ajshja r.a. ishte më e reja prej grave fisnike të Pejgamberit s.a.v.s., dhe padyshim më e zgjuara prej tyre. Me zgjuarsinë dhe dijen e saj ajo ua kishte kaluar edhe shumë burrave. Shumë prej sahabëve të Pejgamberit s.a.v.s., shkonin dhe kërkonin prej Ajshes t'ua shpjegonte dispozitat fetare.

Urvete bin Zubejri thotë: *"Nuk kam parë grua më të dijshme nga lëmia e fkehut, mjekësisë dhe poezisë se sa Ajshja r.a."* Kjo nuk

¹⁴² Për më shumë të dhëna referoju artikullit: *"Aishe bintu Ebu Bekr"*, Amer Halid, postuar në:
<http://ardhmeriaonline.com/artikull/article/amer-halid/#.XmU-uahKiUk>

është aspak e çuditshme, ngase të gjitha koleksionet e Hadithit dëshmojnë për një gjë të tillë. Vetëm dy prej sahabëve kanë transmetuar hadithe më shumë se Ajshja r.a., Abdullah ibën Amri dhe Ebu Hurejra r.a..

Transmetuesit kanë përmendur që numri i haditheve të transmetuara nga gratë e Muhamedit s.a.v.s. është më shumë se dy mijë. Nga gratë e Muhamedit s.a.v.s., Ajshja r.a. është transmetuesja me numrin më të madh të hadithëve të Muhamedit s.a.v.s. Ajo transmetoi afërsisht 2210 hadithe. Pastaj Umu Seleme r.a., e cila transmetoi rreth 378 hadithe, ndërsa të tjerat transmetuan rreth 11 hadithe. Ky ndryshim në transmetimin e hadithëve ndodhi ose për shkak të vigjilencës, zgjatjes së jetës familjare apo gjatësisë së jetës pas vdekjes së Muhamedit s.a.v.s. Të gjitha këto arsye kanë qenë privilegje të Aishes r.a., pasi ajo ishte më e talentuara prej tyre. Për të përmbledhur, një prej arsyeve të poligamisë së Muhamedit s.a.v.s. mund të jetë bashkpunimi i vërtetë në transmetimin e hadithëve, pra pjesmarrja në ndërtimin dhe ruajtjen e sheriatit e sunetit.¹⁴³

Roli i Ajshes r.a. nuk kufizohej vetëm në transmetimin e hadithëve. Ajo u mor edhe me jurisprudencë. Dituria e saj për jurisprudencën ishte e tillë, saqë imam Zerkeshiu thotë: *”Çereku i rregullave juridike janë transmetuar nga Ajshja. Në të vërtetë, Ajsheja ishte një juriste e madhe. Ajo jepte mendimet e saj për çështjet fetare gjatë halifatit të Ebu Bekrit, Omerit dhe Othmanit r.a. Njerëzit e pyesnin për shumë gjëra derisa*

¹⁴³ Edukata Islame, nr. 78, fq. 61

vdiq, kurse gjykatësit shkonin të zgjidhnin disa nga problemet e tyre.¹⁴⁴

Pra, gratë me të cilat qe martuar Pejgamberi s.a.v.s., që të gjitha ishin vejusha ose të ndara nga burrat e tyre, me përjashtim të Ajshes. Asnjëra nga gratë e ndara dhe vejushat nuk ishte e njohur për bukurinë dhe sharmin e tyre. Disa nga këto gra ishin shumë të moshuara.¹⁴⁵

Ai u martua me një femër kopte nga Egjipti, me një hebreje të religjionit dhe të racës tjetër, me një vajzë zezake nga Abisinia. Ai nuk kënaqej vetëm kur i mësonte njerëzit për vëllazërin dhe barazinë, por atë që ua mësonte, edhe e mendonte, edhe e zbatonte në praktikë njëkohësisht.¹⁴⁶

POLIGAMIA NË BIBËL

Allahu xh.sh. në Kur'an thotë:

“Ne dërguam edhe para teje të dërguar dhe atyre u mundësuar të kenë gra dhe fëmijë”. (Err-Rrad, 38.)

¹⁴⁴ Po aty, fq. 71

¹⁴⁵ Hamude Abdulati, *Vep. e cit.*, fq. 341

¹⁴⁶ Po aty, fq. 345

Citati Kur'anor tregon qartazi se edhe Pejgamberët tjerë para Muhamedit s.a.v.s., kishin patur gra dhe fëmijë. Këtë e dëshmon edhe Bibla¹⁴⁷, e cila gjithashtu flet për poligaminë:

- a) *“Por Saraj, gruaja e Abramit, nuk i kishte dhënë asnjë fëmijë. Ajo kishte një shërbyese egjiptase, që quhej Agar. Kështu Saraj i tha Abramit: “Ja, Zoti më ka ndaluar të kem fëmijë; oh, futu te shërbyesja ime, ndoshta mund të kem fëmijë prej saj”. Dhe Abrami dëgjoi zërin e Sarajt... mori shërbyesën e saj Agarin, egjiptasën, dhe ia dha për grua burrit të saj Abramit. Dhe ai u fut tek Agari, që mbeti me barrë...”.* (Zanafilla 16:1-5)
- b) *“Dhe Jakobi hyri gjithashtu te Rakela dhe e dashuroi atë më tepër se Lean”.* (Zanafilla 29:30)
- c) *“Atëherë Jakobi u ngrit dhe i vuri bijtë e tij dhe gratë e tij mbi devetë”.* (Zanafilla 31:17)
- d) *“Por mbreti Salomon, veç bijës së Faraonit, dashuroi shumë gra të huaja, moabite, amonite, idumeje, sidonie dhe biteje.... Ai pati si bashkëshorte shtatëqind princesha dhe treqind konkubina”.* (1 Mbretërve 11:1,3)

¹⁴⁷ Librat e shenjtë të hebraizmit janë të përmbledhur bashkë me librat e shenjtë të krishterizmit dhe së bashku e përbëjnë një përmbledhje të quajtur Bibël. Ky emër vjen nga greqishtja “He biblos” (apo biblion) që do të thotë “Libri”, kurse në trajtën diminutive “ta biblia” (apo bibla) d.m.th. libërthat, përmbledhje të librave. (Shiko: *Bibla*, përktheu dhe shtjelloi Dom Simon Filipaj, Ferizaj, 1994, fq. 11; dhe Ekrem Murtezai, “*Fjalori i feve*”, fq. 62.) Përbëhet nga dy pjesë kryesore: Dhiata e Vjetër dhe Dhiata e Re. Dhiata e Vjetër, libri i shenjtë i hebrenjve dhe nga Dhiata e Re, libri i shenjtë i të krishterëve.

e) *“Ata që do të mbijetojnë pas tij do të varrosen nga vdekja dhe të vejat e tyre nuk do të qajnë”*. (Jobi 27:15)¹⁴⁸

Ligjet e mëparshme lejonin martesat me shumë gra. Ibrahim i a.s. u martua me Sarën e pastaj me Haxherën. Jakubi u martua me katër gra: Zelhën, Belhin, Rakelën dhe Lean, kurse Gedeoni, i biri i Joashit, u martua me shumë gra. Në librin “Gjykatësit” 8:30 thuhet: *“Ai kishte 70 meshkuj që kishin dalë prej kurrizit të tij, sepse ai kishte shumë gra”*.¹⁴⁹

Në Dhjatën e Vjetër thuhet se Davudi a.s. ishte martuar me shumë gra (shih: 2 Samuelit 12:8. Emrat e grave të Davudit a.s. përmenden në librin 2 Samueli 3:2-5).¹⁵⁰ Gjithashtu, duke folur për rregullat e ndarjes së pasurisë së babait midis djemve, flitet për dy gra si diçka normale, pa pas turp (shih: Ligji i Përtërirë 21: 15-17). Për pasojë, tek feja çifute përfshihet martesa me shumë gra.¹⁵¹ Për më tepër shih citatat që flasin për Poligaminë tek: Zanafilla 4;19/ 25:6/ 26:34/; 1 Samuelit 1:1-2; 2 Samueli 12:7-8; 1 Kronikave 4:5; 2 Kronikave 11:21/ 13:21/ 24:3; Mateu 25:1, etj.

Gjatë kohës së shpalljeve biblike, poligamia u pranua nga pikëpamje religjioze, sociale dhe morale, pa kurrfarë vërejtje. Në atë kohë Poligamia ishte gjë e zakonshme. Ndoshta kjo

¹⁴⁸ Për më tepër rreth Poligamisë në Bibël, shih tek: Tahir Kukaj, *“Besueshmëria e citateve Kur’anore dhe atyre Biblike”*, Prishtinë 2005, fq. 147-150, dhe, Mohamed Ghonem, *“200+ ways the Quran corrects the Bible”*, Brooklyn NY, fq. 76-77.

¹⁴⁹ Rahmetullah El-Hindi, *“Triumfi i të vërtetës”*, fq. 154.

¹⁵⁰ Po aty, fq. 154.

¹⁵¹ Dr. Beqir Topalliogllu, *“Gruaja në Islam”*, Stamboll 2000, fq. 102.

është edhe arsyeja pse vet Bibla nuk merret me këtë çështje. Bibla këtë as nuk e ndalon, as nuk e rregullon, e madje as nuk e kufizon.¹⁵²

Në besimin hebrej një njeri mund të kishte qindra gra. Teverati e lejon haptazi poligaminë. Deri kah gjysma e shekullit tetë dhe koha e Charlemagneit poligamia ishte fenomen i zakonshëm në Evropë dhe kisha këtë nuk e gjykonte.¹⁵³ Të gjithë profetët e përmendur në Teverat, pa përjashtim, patën shumë gra.

Mendimtari egjiptian, Abas Mahmud el-Akadi thotë: *“Nuk ka poligami të kufizuar në Teverat ose në Bibël; ajo është e lejuar dhe u atribuohet vetë profetëve, duke filluar nga profeti Ibrahim e deri tek lindja e Isait”*.¹⁵⁴

Sa i përket Krishterimit, nuk ka ndonjë tekst që në mënyrë të qartë e ndalon poligaminë. Ungjilli nuk sjell asnjë dispozitë lidhur me këtë çështje. Por, në disa nga Letrat e Palit, ka dëshmi që tregojnë se poligamia është e lejuar. Ai thotë: *“... është e obligueshme për peshkopin të ketë vetëm një grua”*.

Historia ka vërtetuar se disa të krishterë të hershëm janë martuar me më shumë se një grua dhe se në mesin e themeluesve të hershëm të kishës kishte prej atyre që kishin disa gra.¹⁵⁵

¹⁵² Islami në Fokus, fq. 320.

¹⁵³ Sejjid Muxhteba Musavi Llari, *“Islami dhe civilizimi perëndimor”*, fq. 172.

¹⁵⁴ Edukata Islame, nr. 77, fq. 142.

¹⁵⁵ Po aty, fq. 142.

Askush nuk ka të drejtë të thotë se krishterizmi është ai që e detyron qytetarin e botës perëndimore të ketë vetëm një grua. Krishterizmi si religjion nuk e ka ndaluar haptas martesën me shumë gra. Këtë e kundërshtonin vetëm peshkopët dhe dhjakët. (shih: 1 Timoteut 3:2,12)... Asnjëri nga Koncilët e shekujve të parë të krishterimit nuk e kishte kundërshtuar martesën me shumë gra.

Në mjaft raste, vetë Luteri (themelues i Protestantizmit), flet për martesën me shumë gra: “kjo gjë (martesa me shumë gra) nuk është e ndaluar nga Zoti.. Pa dyshim, krahasuar me divorcin, martesa me shumë gra parapëlqehet më shumë. (Koestlin, Martin Luther, I, fq.347, dhe II, fq. 693)”¹⁵⁶

Pra, nëse qenka kështu, atëherë përse gojëkëqinj të çojnë kaq pluhur për Muhamedin s.a.v.s., dhe për numrin e bashkëshorteve të tij dhe flasin fjalë të ndyta kundër tij?!

Allahu xh.sh. në suren El-Haxh, ajeti 46, i konsideron këta si njerëz që nuk shohin, edhe pse kanë sy, sepse zemrat e tyre janë të vdekura:

“Në të vërtetë, atyre nuk u janë verbuar sytë (në këto gjëra), por u janë verbuar zemrat e veta në kraharor”.

¹⁵⁶ Dr. Beqir Topallioğlu, “Gruaja në Islam”, fq. 107-108.

PËRFUNDIM

Nga sa u tha më lart, kuptojmë se Pejgamberi s.a.v.s., nuk u martua me shumë gra për shkak të epshit, kënaqësisë, ose për shkak të të mirave të kësaj bote, por filozofia e martesës së tij me to ishte bashkimi i njerëzve rreth fesë Islame.

Pra, duke u martuar me shumë gra, Pejgamberi s.a.v.s. kishte për qëllim bashkimin e njerëzve, nxitjen e tyre në Islam, si dhe zgjidhjen e problemeve të shumta shoqërore. Ai ishte shembull për muslimanët në të gjitha fushat e jetës.

Qoftë kur u martua me grua të re a të moshuar, arabe ose jo arabe, të bukur a të shëmtuar; qoftë kur u martua me të bijën e mikut a të armikut, Muhamedi s.a.v.s., mbetet shembulli më i mirë për çdo musliman.¹⁵⁷

Kushdo që dyshon në integritetin moral apo në delirësinë shpirtërore të Muhamedit s.a.v.s., duhet t'u gjej përgjigje adekuate pyetjeve që vijnë: Pse zgjodhi një grua që ishte dy herë vejuhë dhe pesëmbëdhjetë vjet më e moshuar se ai? Pse gjithmonë martohej me vejuha? Pse bëri një jetë të tillë, të vrazhdë dhe të rëndë, kur pati mundësi të jetonte një jetë të lehtë dhe të begatë? Pse e bëri shumicën e martesave në pesë vitet më të zëna të jetës së tij, kur misioni dhe kariera e tij ishin në rrezik? Po ta kishte kapluar jeta e kënaqësive dhe e epsheve, si ia arriti të ishte ai që ishte? Kjo çështje nuk është

¹⁵⁷ Dr. Jusuf Kardavi, *"Fetva Bashkohore II"*, fq. 199.

aq e thjeshtë, sa të mund të interpretohet vetëm me anë të dashurisë mashkullore dhe dëshirës për gra. Kjo është një thirrje për mendim dhe për analizë më të thellë.¹⁵⁸

Të gjitha bashkëshortet e Pejgamberit s.a.v.s., ishin të veja, përveç Ajshes r.a. Po të mbizotëronte epshi në zemrën e tij, ai do të martohej me beqare në rini.

Urrejta e thellë që i ka kapluar zemrat e kundërshtarëve të Muhamedit s.a.v.s., ua ka vërbuar sytë dhe nuk e shohin të vërtetën e ndritshme.

Po e përfundoj me fjalët e Allahut xh.sh., i cili thotë:

“Por Ne e godasim të pavërtetën, me të vërtetën, e cila e shkatërron atë dhe ajo zhduket”. (El Enbija, 18.)

“Ata dëshirojnë të fikin dritën e Allahut me gojën e tyre, por Allahu e përsos dritën e Vet, edhe nëse (këtë gjë) e urrejnë jobsimtarët. Allahu është Ai që e ka çuar të Dërguarin e Vet me udhërrëfimin dhe fenë e së Vërtetës, për ta ngritur atë më lart se të gjitha fetë, edhe nëse nuk e pëlqejnë idhujtarët”. (Es Saff, 8-9.)

Prandaj, lutja jonë e fundit është: *“Gjithë falënderimet dhe lavdërimet qofshin për Allahun, Zotin e botëve!”.*

¹⁵⁸ Islami në Fokus, fq. 341-342.

KAPITULLI
I TRETË

MENDIME OBJEKTIVE TË DIJETARËVE ME FAMË BOTËRORE

THËNIE RRETH FESË ISLAME

Në këtë kapitull do të përmbledhim fjalët dhe mendimet e disa mendimtarëve të shquar botëror, të cilët, pas studimeve të thella, kanë dhënë deklaratat e tyre për fenë Islame, Kur'anin e Madhërishëm dhe për Muhamedin s.a.v.s. Feja Islame, e cila iu shpall Muhamedit s.a.v.s., ishte dhe mbetet vazhdimi dhe kulminacioni i të gjitha religjioneve të shpallura të të gjitha kohëve. Pra, këtë herë nuk do t'i gjurmojmë thëniet e dijetarëve islamë, por do të paraqesim pohimet e jo-ithtarëve të Islamit, një pjesë e të cilëve u konvertuan në muslimanë.¹⁵⁹

¹⁵⁹ Të gjitha këto citate që do të cekën më poshtë i gjeni në këto burime:

Dituria Islame: Nr. 1, viti 1986; Nr. 20, viti 1990; Nr. 22-23, viti 1991; Nr. 24, viti 1991; Nr. 25, viti 1991; Nr. 30-31, viti 1991; Nr. 36 viti 1992; Nr. 51, viti 1993; Nr. 71, viti 1995; Nr. 98, viti 1998; Nr. 99, viti 1998

THOMAS W. ARNOLD¹⁶⁰ “Thirrja në Islam” - *“Ne asnjëherë nuk kemi dëgjuar për ndonjë përpjekje për të detyruar jo-muslimanët për të pranuar Islamin apo për ndonjë persekutim të organizuar që ka për qëllim zhdukjen e Krishterimit. Në qoftë se halifët do të kishin zgjedhur një nga këto plane, ata do ta kishin fsahirë Krishterimin nga faqa e dheut po aq lehtë siç u bë me Islamin gjatë kohës së Ferdinandit dhe Isabelës në Spanjë; me të njëjtën metodë që ndoqi Luigji XIV për ta bërë Protestantizmin një besim ndjekësit e të cilit dënobeshin me vdekje; apo me të njëjtën lehtësi që u mbajtën hebretë larg Britanisë për më tepër se 350 vjet...”*

DE LACY O’LEARY¹⁶¹ “Islam at the Crossroads”, London, 1923, pp. 8 - *“Historia, ndërkaq, na mëson se legjenda mbi muslimanët fanatikë që kaluan botën me furi dhe që i detyruan racat e pushtuara ta përqafojnë Islamin nën majat e shpatave të tyre, është njëra ndër mitet më absurde fantastike, të cilën historianët ndonjëherë e kanë përsëritur.”*

M. L. STODDARD¹⁶² “The Religion of All Prophets”, Pakistan, pp. 56 - *“Ngritja e Islamit është mbase ngjarja më e çuditshme në historinë e njerëzimit. Duke buruar nga një vend dhe*

¹⁶⁰ **Sir Thomas Walker Arnold** (19 prill 1864 – 9 qershor 1930) ishte një orientalist britanik dhe historian i Artit Islam që dha mësim në Kolegjin Anglo-Oriental të Muhamedanit, Aligarh.

¹⁶¹ **De Lacy Evans O’Leary** (1872–1957) ishte një orientalist britanik që ligjëroi në Universitetin e Bristolit dhe shkroi një numër librash mbi historinë e hershme të arabëve dhe kopteve.

¹⁶² **A. M. Lothrob Stoddard** - Autor amerikan, libri i tij *“E sotmja e botës islame”*, konsiderohet ndër veprat më të njohura, që ka trajtuar çështjet e botës islame, gjatë gjysmës së parë të shekullit të njëzetë.

nga një popull i papërfillur më parë, Islami brenda një shekulli u përhap në më shumë se gjysmën e rruzullit tokësor duke zhdukur perandori të mëdha, duke përmbysur religjione më të vjetra, duke reformuar shpirtërat e forcave dhe duke ndërtuar një botë të re, botën e Islamit”.

WILLIAM MONTGOMERY¹⁶³ “Watt, Islam and Christianity Today”, London, 1983, pp. IX.- *“Mendoj se shprehjet e ngulitura në Kur’an dhe shprehjet e tjera të vizionit islamik janë një thesar i madh i së vërtetës hyjnore, nga të cilat unë dhe oksidentalistët e tjerë mund të mësojmë akoma shumë. Islami është një luftëtar i fuqishëm për të na dhënë skeletin themelor të një religjioni të së ardhmes.”*

HAMILTON A. R. GIBB¹⁶⁴ “Wither Islam”, London, 1932, pp. 379.- *“Mirëpo, Islami ka për t’i ofruar kauzës së njerëzimit edhe një shërbim. Fundja, ai qëndron më afër Lindjes së njëmendtë sesa Evropa dhe posedon një traditë të shkëlqyer të mirëkuptimit dhe të bashkëpunimit ndërmjet racave. Asnjë shoqëri tjetër nuk ka arritur*

¹⁶³ **William Montgomery Watt** (14 Mars 1909 - 24 Tetor 2006) ishte një historian skocez, orientalist, prift anglikan dhe akademik. Nga viti 1964 deri më 1979, ai ishte profesor i studimeve arabe dhe islame në Universitetin e Edinburgut. Watt ishte një nga interpretuesit kryesorë jo-muslimanë të Islamit në Perëndim, sa që sipas Carole Hillenbrand e vlerësoi si "një studiues jashtëzakonisht me ndikim në fushën e studimeve islamike dhe një emër shumë i nderuar për shumë muslimanë në të gjithë botën".

¹⁶⁴ **Sir Hamilton A. R. Gibbi**. Ka jetuar nga viti 1895 deri më 1967. Konsiderohet prijës i orientalistëve anglezë. Ka qenë profesor i gjuhës arabe, në Universitetin e Londrës, më 1930 dhe profesor në Universitetin e Oksfordit, që nga viti 1937.

*sukses më të madh në bashkimin e më shumë racave të ndryshme
njerëzore... Islami e ka ende fuqinë e pajtimit të elementeve, në dukeje
të papajtueshme, racore dhe të traditës.”*

Gjithashtu për Islamit flasin edhe CANNON TAYLOR,
SAROJINI NADIU, G.B. SHAW, A.J. TOYNBEE,
EDWARD MONTET, e shumë të tjerë.

THËNIE RRETH KUR’ANIT FAMËLARTË

Ne dimë se ç’ndjenja ngjall ky libër për ata që e lexojnë në
gjuhën e pastër dhe të qartë arabe, si i zëvendëson idetë dhe
mendimet, si ndryshon ndjenjat shpirtërore duke shkaktuar
dridhje në emocionet e njeriut dhe sikur i thotë lexuesit dhe
dëgjuesit me zë të heshtur se *”unë nuk jam libër si librat e tjerë,
nuk jam vepër si veprat e tjera, nuk jam....”*

Pjesa dërmuese e orientalistëve janë të një mendimi se
teksti i Kur’anit dallon nga të gjitha tekstet e librave të shpallur
fetar. Kur’ani është i ruajtur nga çdo e metë, i pandryshuar; atë
nuk e ka prekur dorë e huaj, nuk është shtuar as hequr asgjë
nga teksti origjinal i tij. Mbeti i njëjtë gjatë gjithë historisë, siç i
ishte shpallur Muhamedit s.a.v.s., i shkruar në letër, i ruajtur
në zemrat e njerëzve fjalë për fjalë, verset për verset dhe
kaptinë për kaptinë. Që nga momentet e para të zbritjes së
Kur’anit, Muhamedi s.a.v.s., bashkë me shokët e tij e lexonin
atë, e mësonin përmendësh dhe e shkruanin me pendë. Pra,

qysh në fillim Kur'ani dallohet për dy elemente të shëndosha që nuk i kanë librat e tjerë. Këto elemente bënë që ai përfundimisht të tubohej me një saktësi dhe besnikëri të lartë dhe të mbetet i saktë, gjeneratë pas gjenerate deri në ditët e sotme.

SUSEH (orientalist hebre) - Kur bën dallimin në mes tekstit kur'anor dhe librave të tjerë qiellorë, vërteton faktin për zëvendësimet dhe ndryshimet që pësuan librat e shenjtë të çifutët dhe të krishterët. Kjo është një e vërtetë për të cilën të gjithë mendimtarët e mirëfillt të religjioneve pajtohen. *“Kur'anin muslimanët e ruajtën me besnikëri dhe emanet të lartë. Ai është libri i vetëm i shenjtë, i ruajtur dhe i shpëtuar nga devijimet dhe ndryshimet eventuale. Studiuësit e huaj të Kur'anit shpeshherë gjuajnë shigjeta helmuese kundër Islamit, mirëpo realiteti dhe argumentet historike janë më se të qarta, ato nuk lënë vend për dyshim, sepse Kur'ani në të vërtetë nuk pësoi ndryshime dhe modifikime. Është më se e vërtetë se ai që nuk e njeh gjuhën arabe, sintaksën, gramatikën dhe retorikën e saj, asnjëherë nuk mund të kuptojë rëndësinë dhe ajkën e Kur'anit”.*

R. LANDO¹⁶⁵ - *“Osmani r.a. bëri një punë të madhe rreth Kur'anit. Ai kishte ngarkuar Zejd ibën Thabitin që të bënte tubimin e ajeteve në formë të librit, dhe që nga ajo kohë Kur'ani mori formën e tij zyrtare për të arritur tek ne, i shëndoshë, pa ndonjë ndryshim, sado i vogël qoftë ai.”*

¹⁶⁵ Kritik artistik anglez. Ka ligjëruar në shumë universitete amerikane, nga viti 1952-1957. Profesor i studimeve islame, ka shkruar disa libra, që kanë të bëjnë me Islamën dhe muslimanët.

LAURA VECCIA VAGLIERI¹⁶⁶ - *“Deri te brezi ynë, Kur’ani është përjellë me një transmetim të përpiktë përmes një zinxhiri të pashkëputur dhe teksti i tij mbeti i pastër, i pandryshuar gjatë shekujve, dhe i tillë do të mbetet derisa të ekzistojë jeta në sipërfaqen e tokës.”*

R. L. BLACHERE¹⁶⁷ - *“Merita më e madhe për ruajtjen e Kur’anit, pas Pejgamberit, i takon halifit Osman r.a. në vitin 655 h. i cili me kohë kishte vërejtur rrezikun që filloi t’i kanosej Kur’anit me lindjen e përçarjeve rreth leximit të drejtë të tij. Ai kishte formuar komisionin për verifikimin e shkrimit origjinal të Kur’anit, ashtu siç kishte zbritur në kohën e Muhamedit, duke mos lejuar futjen e asnjë elementi të huaj në të ose largimin e ndonjë pjese prej tij.”*

DI KASTRO (studiuues francez) - *“Neve, evropianëve, deri tani nuk na është dhënë rasti të kuptojmë domethënien e saktë të Kur’anit, ndoshta pse nuk arritëm të kuptojmë metodën e ligjërimit të tij, apo pse doktrina e tij ishte kundër disa parimeve tona dhe nuk përputhej me mentalitetin tonë, mirëpo injorimi ynë kurrsesi nuk do të thotë se*

¹⁶⁶ **Laura Veccia Vaglieri** (1893 - 1989) ishte një orientaliste italiane, studiuese e studimeve arabe dhe islame në Itali, Veccia Vaglieri shërbeu si profesor në Universitetin Lindor të Napolit dhe ishte autor i librave për analizën historike dhe institucionale të botës arabe dhe muslimane.

¹⁶⁷ **Dr. R. L. Blachere.** Ka lindur afër Parisit, ka mbaruar Fakultetin e gjuhës arabe, në vitin 1936 ka doktoruar. Ka qenë ligjërues në Universitetin e Sorbonës. Ka shkruar shumë për letërsinë arabe. Ka bërë edhe përkthimin e Kur’anit në gjuhën franceze.

Kur'ani nuk ishte dhe nuk vazhdon të jetë libër hyjnor me ndikim të madh në psikologjinë e njeriut.”

PHILIP HITTI¹⁶⁸ për metodën e ligjërimit të Kur'anit thotë:
“Ajo është aq e lartë, saqë nuk mund të krahasohet me të tjera, nuk mund të kopjohet, të emitohet etj.”

GEORGE SARTON¹⁶⁹ - *“Gjuba e Kur'anit konsiderohet si gjubë e Zotit, ajo është e plotë në një definim dhe përcaktim të tillë; kjo ka bërë që gjuba arabe të ngrihet më lart se çdo gjubë tjetër e botës.”*

NASRIJ SELEHEB¹⁷⁰ - *“Gjuba e tij është aq e lartë dhe superiore, saqë është e pamundur për joarabin ta kuptojë dhe të ndiejë kënaqësinë dhe bukurinë e saj. Është gjubë që e zgjodhi Zoti dhe e bëri më të vlefshme se çdo gjubë tjetër, kurse Kur'ani është vlera më e çmuar e saj, sepse është Fjala e Allahut.”*

Gjithashtu, Nasrij Seleheb tregon *“se si sababët i çmonin citatet e Kur'anit më të shtrenjta nga çdo thesar i tokës”*. Ai gjithashtu pohon faktin se *“asnjë nga librat e tjerë hyjnorë nuk pati kujdesin që pati Kur'ani, asnjë nga librat e tjerë nuk arriti t'i shpëtonte ndërhyrjes së dorës së njeriut, siç arriti Kur'ani.”*

¹⁶⁸ **Philip Khuri Hitti** (22 qershor 1886 – 24 dhjetor 1978) Me origjinë libaneze, ka doktoruar në Universitetin Kolumbia. Ka ligjëruar në Universitetin amerikan në Bejrut dhe Pernston. Është zgjedhur anëtar i shumë shoqatave dhe akademive shkencore.

¹⁶⁹ **George Sarton** (1884-1956) Ka lindur në Belgjikë. Ka doktoruar në shkencat natyrore dhe matematikore. Ka ligjëruar në Universitetin e Uashingtonit dhe të Harvardit. Ka qenë anëtar nderi i dhjetë akademive shkencore, në shumë universitete botërore.

¹⁷⁰ Ishte diplomat Libanez. Lindi më 1921, dhe vdiq në vitin 2007.

ZHAK VISLER (studiues francez) - *“Çdo përkthim i Kur’anit, qoftë ai edhe i shkollës më të lartë, nuk mund të jetë zëvendësim i tij. Që të kuptohet drejt, ai duhet të lexohet me gjuhën e tij, e nuk ka gjuhë në botë që mund ta zëvendësojë atë. Përkthimi i Kur’anit është i ngjashëm me shkëputjen e lules nga rrënjët e saj.”*

J.S. RESTLER (Studiues bashkëkohor, francez) - *“Kur’ani, përveç që është libër fetar, në vete përmban edhe esencën e të gjitha njohurive. Aty njeriu gjen zgjidhje për të gjitha çështjet.”*

MARSIL (orientalist francez) - *“Kur’ani është fjalë e gjallë në zemrat e shumë njerëzve-hafëzëve, është ndërmjetësues në mes njeriut dhe Allahut, udhëzues shpirtëror, sistem moral dhe ligji i botës. Ai nuk është libër që i dedikohet vetëm një shoqërie ose një periudhe të caktuar kohore. Kur’ani është libër me një ligj të përyetshëm, të plotë dhe të përsosur. Është Fjala e fundit e Zotit, e cila nuk shtrembërohet dhe nuk zëvendësohet; libër i cili njeriut i ligjëron përmes ndjenjave të tij të brendshme, mendjes dhe natyrës së tij krijuese.”*

L. WEISS¹⁷¹ - *“Tani e kuptova se libri të cilin e mbaja në dorë ishte libër i shpallur nga Zoti, libër të cilit, edhe pse kaloi në duart e njerëzve më tepër se 13 shekuj, studiuesit nuk arritën t’ia zbulojnë fshehtësitë filozofike. Nga Kur’ani mua më del një zë më madhështor sesa zëri i Muhamedit a.s.. Kur’ani, që u ligjërohej arabëve në shekullin VII dhe tundte thellësitë e tyre shpirtërore, ka edhe sot të njëjtën fuqi, si për lexuesin e shekullit të XX-të, ashtu edhe për atë të shekullit të XXV-të”.*

¹⁷¹ **Muhamed Asad (Leopold Weiss)** - 2 korrik 1900 - 20 shkurt 1992, ishte një gazetar, udhëtar, shkrimtar, gjuhëtar musliman me origjinë austro-hungareze, diplomat dhe studiues islam. Asad ishte një nga muslimanët më me ndikim evropian të shekullit të 20-të.

Gjithashtu si DERMINGEMI (orientalist francez), SIDJU (orientalist francez), JOGEL (orientalist anglez), ZHAN ZHAK RUSOI, GOETHE, DR. STEINGASS, MAURICE BUCAILLE, ARTHUR J. ARBERRY etj. etj., tregojnë se Kur'ani është libër i Zotit dhe jo vepër e Muhamedit s.a.v.s..

THËNIE RRETH MUHAMEDIT S.A.V.S.

Të gjithë dijetarët botëror, të cilët e kanë studiuar biografinë e Pejgamberit të Islamit s.a.v.s., në mënyrë objektive, në fund kanë dëshmuar për madhësitinë e personalitetit të tij. Po përmendim disa nga ta:

NAPOLEONI - Napoleoni i parë (1769-1821), imperator i Francës, në histori njihet si një burrë shteti dhe luftëtar i madh. Në vitin 1812, kur hyri në Egjipt, u mahnit pas drejtësisë dhe madhësisë së besimit Islam. Rreshtat e poshtëshënuar janë marrë nga vepra “Bonaparte et Islam” të Cherfilsit. Napoleoni thoshte:

“Musai (a.s.) popullin e vet, Isai (a.s.) ithtarët e vet, kurse Muhamedi (a.s.) tërë botën e ka lajmëruar se ekziston Allahu i Madhërishtëm dhe është vetëm Një. Në Gadishullin Ballkanik dominonte paganiizmi. Gjashtë shekuj pas Isait, Muhamedi (a.s.) ua predikoi arabëve Allahun e Madhërishtëm, për të cilën u munduan edhe Ibrahimit (a.s.), Isai (a.s.), Musai (a.s.). Arianëve (të krishterët që i takojnë Ariusit), që in bashkëngjitën arabëve dhe atyre që dëshironin të përhapnin një besim të ri me tre zota (Allahu, i biri i

Allabut, Shpirti i Shenjtë) me qëllim që të prishnin kreytësisht rehatinë dhe paqen në lindje, Muhamedi a.s. ua tregoi rrugën e drejtë. U tha arabëve se Allahu (xh.sh.) është Një dhe Ai as nuk ka baba, e as bir. Besimi në shumë zota është një zëkon i pakuptimtë, që ka mbetur nga pagанизmi”.

Në një pjesë tjetër të librit gjenden këto fjalë të Napoleonit: “Mendoj se së shpejti do të kem mundësi të formoj një shtet ku do t’i tuboj të gjithë personat e dalluar e të mençur të botës dhe ta udhëbeq këtë shtet sipas parimeve të shkruara në Kur’an. Besoj vetëm në drejtësinë e këtyre parimeve islame, dhe në sajë të këtyre parimeve njerëzit do ta arrijnë lumturinë.”

ANNIE BESANT¹⁷² - “The life and Teachings of Muhammad”, Madras, 1932, p.p. 4. - “Kushdo që studion jetën dhe karakterin e Pejgamberit të madh të Arabisë dhe që e di se si mësoi dhe jetoi ai, do të ndiejë diçka tjetër, përveç respektit të thellë ndaj tij. Shumë nga këto që po i them, më janë të njohura që më parë, po megjithatë, sa herë që i rilexoj, më kaplon një ndjenjë e re admirimi dhe respekti ndaj mësuesit të madh arab”.

WILLIAM MONTGOMERY “Mohammad at Mecca”, Oxford, 1953, p.p. 52. - “Gatishmëria e tij për të përjetuar persekutime për shkak të besimit, morali i lartë i njerëzve që i besonin dhe që e konsideronin udhëbeqës, si dhe madhështia e arritjeve të

¹⁷² **Annie Besant** – (1 tetor 1847 – 20 shtator 1933) Ishte nga Britania. Aktiviste për të drejtat e grave, shkrimtare, profesoresh. Konsiderohet si kampione për të drejtat dhe liritë njerëzore. Ishte një mbështetëse e flaktë e vetëqeverisjes Irlandeze dhe Indiane. Autore e mbi 300 librave, dhe themeluese e Universitetit Banaras – Hindu.

përnjëhershme, dëshmojnë për integritetin e tij. Ta konsiderosh Muhamedin mashtrues, më shumë shkakton probleme sesa i zgjidh ato”.

DR. MICHAEL H. HART¹⁷³ - Në librin e tij të famshëm “Klasifikimi i 100 personaliteteve me ndikim më të madh në histori” thotë: *“Vënia e Muhamedit a.s. në krye të listës së personaliteteve më me influencë në histori, mund t’i befasojë lexuesit, por e vërteta është se ai ishte njeriu më i suksesshëm në aspektin fetar e jetësor. Ai ishte i vetmi që e komplettoi misionin e tij fetar, i përsosi ligjet e fesë dhe në të besuan popuj të tërë gjatë jetës së tij. Përveç përsosjes së fesë, ai themeloi edhe shtetin e ri, duke i bashkuar fiset në popull dhe popujt në umet. Dhe për umetin e vet vuri bazat e jetës së tij fetare. Ai, pra, e filloi misionin e tij fetar dhe jetësor dhe e përfundoi atë”.*

ENCIKLOPEDIA BRITANICA - *“Muhamedi ishte Profeti më i suksesshëm i të gjithë Profetëve dhe personaliteteve religjioze.”*

¹⁷³ **Michael H. Hart** (lindur më 27 prill 1932) është një astrofizikolog Amerikan. Libri i parë i Hart ishte “Klasifikimi i 100 personaliteteve me ndikim më të madh në histori” (1978), i cili ka shitur më shumë se 500,000 kopje dhe është përkthyer në shumë gjuhë të botës. Personi i parë në listën e Hart ishte Muhamedi, i zgjedhur mbi Jezusin dhe Moisiun. Hart ia atribuon kësaj faktit se Muhamedi ishte "jashtëzakonisht i suksesshëm" si në sferat fetare dhe laike. Ai gjithashtu akrediton Muhamedin për rolin e tij në zhvillimin e Islamit, shumë më me ndikim se kontributi i Jezusit në zhvillimin e krishterimit. Bile, Hart pretendon se Shën Pali ishte më i rëndësishëm se Jezusi për rritjen e krishterimit.

BERNARD SHOW¹⁷⁴ - *“Unë jam thellë i bindur se, sikur një personalitet i rangut të Muhamedit të sundonte botën e sotme, do të kishte sukses në zgjidhjen e problemeve botërore dhe do ta çonte botën kah paqja dhe shpëtimi.”*

“Në kohën e tashme, shumë nga të afërmit e mi evropianë kalojnë në fenë e Muhamedit dhe mund të thubet se konvertimi i Evropës në Islam tashmë ka filluar”.

EMILE DERMENGHEM¹⁷⁵ - *“Muhamedi është sigurisht një Profet nga radha biblike”.*

LA MARTINE¹⁷⁶ - Historian francez, në librin e tij “Historia e Turqve”, duke folur për Muhamedin s.a.v.s. thotë: *“Filozof, orator, profet, ligvënës, luftëtar, ngadhënjimtar idesh, rilindës i sërishtëm i fesë së logjikës dhe Zotit, pa idhuj dhe afreke; themelues i njëzet mbretërive të botës dhe i një mbretërie shpirtërore. Ai është Muhamedi”.*

“Muhamedi është më pak se një Zot- një Profet.”

¹⁷⁴ **George Bernard Shaw** (26 korrik 1856 - 2 nëntor 1950), ishte një dramaturg, kritik, polemist dhe aktivist politik irlandez. Ndikimi i tij në teatrin, kulturën dhe politikën perëndimore shtrihej që nga vitet 1880 deri në vdekjen e tij dhe më gjerë. Ai shkroi më shumë se gjashtëdhjetë shfaqje, Shaw u bë dramaturgu kryesor i brezit të tij, dhe në 1925 iu dha Nominimi Nobel në Letërsi.

¹⁷⁵ Orientalist francez, është njëri nga orientalistët më objektivë, që ka shkruar për Muhamedin s.a.v.s. Ka shkruar veprën “Biografia e Muhamedit“, “Muhamedi dhe Sunneti“, ka botuar një numër studimesh në disa revista të njohura.

¹⁷⁶ **Alphonse Marie Louis de Prat de Lamartine**, (21 tetor 1790 - 28 shkurt 1869) ishte një shkrimtar, poet, historian dhe politikan francez.

OTTO VON BIZMARK¹⁷⁷ - “O Muhamed, më vjen keq që nuk
isha bashkëkohësi yt!”

MAHATMA GANDHI¹⁷⁸ - “Feja Islame urdhëron që të
adhburohet Allahu dhe vepra e Tij. Ndërkohë që Perëndimi ishte në
një errësirë të tmerrshme, ylli Islam në Lindje kishte sjellë rebati, paqe
dhe dritë. Feja islame nuk është gënjeshtare... Unë i kam lexuar
veprat lidhur me jetën e Profetëve të besimit Islam dhe atyre që janë
pranë tij. Këto vepra ma kanë tërhequr shumë vëmendjen, saqë, kur i
përfundova, më erdhi keq që nuk kishte më. Unë nxora përfundimin
se përhapja kaq e shpejtë e fesë islame nuk është bërë për shkak të
dhunës... Njerëzit me dëshirë e kanë pranuar fenë islame. Në myslimi-
manizëm nuk ka ndërmjetësues ndërmjet Allahut dhe robit të tij.
Meqë krishtërimi kishte shumë mungesa, ishte e nevojshme të bëheshin
reforma të ndryshme. Kurse në myslimanizëm çdo gjë është ashtu siç
ka qenë në fillim. Nuk ka qenë nevoja për asnjë ndryshim.”

LEV NIKOLAYEVICH TOLSTOY¹⁷⁹ - “S’ka dyshim se
Profeti Muhamed është një ndër reformatoret më të mëdhenj të

¹⁷⁷ **Otto Eduard Leopold, Princi i Bismarck**, (1 Prill 1815 - 30 korrik 1898), i njohur si **Otto von Bismarck**, Politikan dhe burrështetas i madh, themeluesi i Gjermanisë, i cili njihet në popull si “Udhëheqësi i Hekurt”.

¹⁷⁸ **Mohandas Karamchand Gandhi** (2 Tetor 1869 - 30 Janar 1948) ishte një avokat indian, i cili përdori rezistencë jo të dhunshme për të udhëhequr fushatën e suksesshme për pavarësinë e Indisë, si dhe nga ana tjetër frymëzoi lëvizjen për të drejtat civile dhe lirinë në të gjithë botën.

¹⁷⁹ **Lev Nikolayevich Tolstoy** (1828 - 1910), i referuar zakonisht në anglisht si **Leo Tolstoy**, ishte një shkrimtar rus që vlerësohet si një nga autorët më të mëdhenj të të gjitha kohërave. Ai mori nominime të shumta për çmimin Nobel në Letërsi dhe për Paqe.

njerëzisë. Atij i takon lavdi më i madh, sepse njerëzisë e udhëzoi drejt dritës më të madhe, drejtësisë dhe paqes, e pengoi derdhjen e gjakut të pafajshëm njerëzor dhe kështu i hapi rrugën përparimit dhe civilizimit. Këtë vepër të madhe nuk do të mund ta zbatonte askush tjetër, përveç një njeriu me fuqi mbinatyrore”.

RAINER MARIA RILKE¹⁸⁰ - “Kurrë s’ka lexuar, kurse tanishiko! Një fjalë e tillë dhe për dijetarin është e paarritshme.”

EDWARD GIBBON DHE SIMON OCKLAY, “*History of the Saracen Empire*”, London, 1870, p.p. 54. – “Unë besoj në një Perëndi dhe në Muhamedin a.s., të Dërguarin e Perëndisë. Ky është predikim i thjeshtë dhe i pandryshuar i Islamit. Imazhi intelektual i Hyjnës asnjëherë nuk është degraduar me ndonjë idhull të dukshëm. Nderimet e Pejgamberit kurrë nuk e tejkaluan masën e virtytit njerëzor, kurse parimet jetësore të tij e mbajtën mirënjohjen e ithtarëve të vet brenda kufijve të arsyes dhe fesë”.

Po ashtu Gibboni, në librin e tij “*Ngritja dhe shkatërrimi i Perandorisë Romake*”, jep mendimin e tij për Kur’anin dhe fenë Islame: “Në fenë e Muhamedit nuk ka vend për dyshim, kurse Kur’ani është dritë e dëshmisë për njëshmërinë e Zotit”.

¹⁸⁰ **René Karl Wilhelm Johann Josef Maria Rilke** (4 dhjetor 1875 - 29 dhjetor 1926), e njohur më mirë si **Rainer Maria Rilke** (ishte një poet dhe romancier bohem-austriak. Ai është "njohur gjerësisht si një nga poetët më lirikë në gjuhën gjermane"). Disa kritikë e kanë përshkruar veprën e Rilke si "mistike". Shkrimet e tij përfshijnë një roman, disa koleksione poezish dhe disa vëllime të korrespondencës, në të cilat ai thërret imazhe që përqendrohen në vështirësinë e bashkimit me të paefektshëm në një epokë mosbesimi, vetmie dhe ankthi. Këto tema e pozicionojnë atë si një figurë kalimtare midis shkrimtarëve tradicionalë dhe modernistë.

TOMAS CARLYLE – *“Ka pasur edhe njerëz të tjerë që kanë predikuar monoteizmin, por asnjë s’ka qenë i barabartë me besimin e tij të fortë dhe të pastër në një Zot.”*

BOSWORTH SMITH¹⁸¹ – *“Muhamedi ishte krijues i umetit, themelues i perandorisë dhe rimëkëmbës i fesë në të njëjtën kohë. Atij, edhe pse analfabet, i është shpallur libri që përmban letërsi, jurisprudencë, norma morale të përgjithshme, si dhe libra të shenjtë, të përfshirë në një libër. Dhe ai e ka shenjtërinë e vet edhe sot e kësaj dite në një të gjashtën e njerëzimit”.*

Po ashtu, si JAMES H. HEART, JAMES A. MICHE-
NER, FERLONG, S. H. LEEDER, JOHN WILLIAM
DRAPER, CARL BRACKELMANN, D. V. BODLY, AND-
RIN SERVE, JULES MESERMAN, edhe shumë mendimtarë
të tjerë të shquar botëror kanë dhënë mendimet e tyre mbi
Islamit dhe Pejgamberin Muhamed s.a.v.s.

¹⁸¹ **Smith Bosworth** (20 qershor 1873 - 19 shkurt 1947), autor anglez.

MENDIME OBJEKTIVE TË DIJETARËVE ME FAMË
BOTËRORE

SHËNIME PËR AUTORIN:

Senad Maku, i lindur me 07 Prill 1982, në Ulqin, Mali i Zi. Shkollën fillore e përfundoj në vendlindje në Ulqin, ndërsa shkollën e mesme, në *Medresenë Alauddin* në Prishtinë.

Ndërsa studimet universitare i përfundoi në Prishtinë, në *Fakultetin e Studimeve Islame* dhe në *Fakultetin Juridik*.

Më pastaj vazhdoi studimet Postdiplomike Master, drejtimi *“Teologji Islame në kontekstin Evropian”*, në *Fakultetin Teologjik* në Prishtinë, si dhe studimet Postdiplomike Master, drejtimi *Civil, Fakulteti Juridik*, në Universitetin e Prishtinës *“Hasan Prishtina”*.

Ka një aktivitet të gjërë botues e shkencor në revista e gazeta, pjesmarrje aktive në konferenca, simpoziume dhe aktivitete të tjera fetare e shkencore, brenda dhe jashtë vendit.

Fusha e Specializimit:

1. Islamologji, Studime krahasimtare të feve, konkretisht, Islam – Krishterizëm (Studim i librave të shenjta)

2. Shkencave juridike – drejtësi, Studime krahasimtare mes drejtës së Sheriatit dhe drejtës Laike.

Veprat e tij të botuara:

1. *“Shpifjet ndaj të vërtetave Islame”*, botimi i parë, 2007, botimi i dytë, 2020. (në gj. shqipe)
2. *“TRINITETI – Misteri shekullor i krishterimit”*, botimi i parë, 2009, botimi i dytë, 2017. (në gj. shqipe)
3. *“Potvore o istinama islama” (Shpifjet ndaj të vërtetave Islame)*, botimi i parë, 2020. (në gj. boshnjake)
4. *“TROJSTVO – Vjekovna misterija brišćanstva” (TRINITETI – Misteri shekullor i krishterimit)*, botimi i parë, 2020. (në gj. boshnjake)

Veprat tjera ende të pabotuara:

1. *“Institucioni i martesës, nga këndvështrimi i drejtës Laike dhe i drejtës së Sheriatit”*.
2. *“Trashëgimia ligjore me vështrim krahasues në të drejtën Laike të vendeve të rajonit dhe të drejtën e Sheriatit”*.
3. *“Doktrina e kryqëzimit të Jezusit/Isaut nga këndvështrimi krishter dhe islam”*.

Webfaqja personale e autorit:

Studime krahasimtare e Librave të Shenjta.

www.bibladhekurani.com

LITERATURA E SHFRYTËZUAR

1. Kur'ani – Përkthim me komentim i H. Sherif Ahmetit.
2. Kurani i Madhërishëm – Kuptimet e tij në gjuhën shqipe, përktheu prof. Hasan I. Nahi, Tiranë, 2016.
3. Bibla – Diodati i Ri përkthim 1991-94.
4. Abdulati, Hamude, *“Islami në Fokus”*, Shkup 2000.
5. Bucaille, Dr. Maurice, *“Bibla, Kur’ani dhe Shkenca”*, Gjakovë (pa vit botimi).
6. Bislimi, Taxhedin, *“Hyrje në shkencën e Usuli Fikhut”*, Shkup 2003.
7. Cvitković, Dr. Ivan, *“Rječnik religijski pojmova”*, Sarajevo 2005.
8. Deedat, Ahmed, *“Kur’ani- Mrekullia e mrekullive”*, Podujevë (pa vit botimit).

9. El-Mubarekfuri, Saffijurrahman, *“Nektari i Vulosur i Xhennetit”*, Prishtinë 2001.
10. Esh-Sharavi, Muhamed Muteveli, *“Mrekullia e Kur’anit”*, Prishtinë 1996.
11. El-Hindi, Rahmetullah, *“Triumfi i të Vërtetës”*, Shkup 1998.
12. Ez-Zendani, Abdul Mexhid, *“Mrekullitë shkencore të Kur’anit”*, Prishtinë 2002.
13. *Fjalori i gjubës shqipe*, Tiranë 1980.
14. Findley, Paul, *“Mjaft me beshtje”*, Shqipëri 2004
15. G. F., *“Nen bijen e Besimit-2”*, Tiranë 2004.
16. G. F., *“Lëkundjet që solli shekulli”*, Tiranë 1998.
17. Ghonem, Mohamed, *“200+ ways the Quran corrects the Bible”*, Brooklyn NY.
18. Ibrahimimi, Halil, *“Islami dhe Krishterimi”*, botim i parë 2004
19. Ibrahimimi, Nexhat, *“Leksikoni Islam”*, Shkup, 2012
20. Imam Neveviu, *“Rijadus-Salibin”*, Prishtinë 1997
21. Irfan Abazi, Taxhedin Beslimi, Faredin Ebibi, Jusuf Zimeri, *“E drejta familjare në Islam”*, Shkup 1996
22. Jahja, Harun, *“Mrekullitë e Kur’anit”*, Stamboll 2002
23. Jahja, Harun, *“Popujt e zhdukur”*, Stamboll 2002
24. Kukaj, Tahir, *“Besueshmëria e citateve Kur’anore dhe atyre Biblike”*, Prishtinë 2005.
25. Kardavi, Dr. Jusuf, *“Fetva Bashkohore II”*, Prishtinë 2002.

26. Lings, Martin, *"MUHAMMAD, his life based on the earliest sources"*, Australia 1983.
27. Musavi Llari, Sejjid Muxhtebe, *"Islami dhe Civilizimi Perëndimorë"*, Gjilan 2004.
28. Murtezai, Ekrem, *"Fjalori i feve"*, Prishtinë 2000.
29. Mahmud, Mustafa, *"Rruga për njohjen e Zotit"*, Shkup 2011.
30. Nicholas, Mustafa Steven & Nelson, Tariq, *"Kush e shkroi Kur'anin"*, Prishtinë 2006.
31. Nijazi, Hamza Mustafa, *"Burimet e Kur'anit"*, Mitrovicë 1996.
32. Rida, Muhamed Rashid, *"Të drejtat e gruas në Islam"*, Tiranë 2006.
33. Sytari, Muhamed, *"Përpyekje të dështuara"*, Shkodër 2003.
34. Sytari, Muhamed, *"Hap pas hapi me Udhën Islame"*, Shkodër 2004
35. Sinani, Ajni, *"Të tjerët për Islamin"*, Prishtinë 2005
36. Sabuni, Muhamed Ali, *"Dyshimet dhe të pavërtetat rreth shumësisë së grave të Pejgamberit a.s."*, Tiranë 2000
37. Smith, Joseph, *"Muhamedi- A është Profet?"*, Prishtinë 2001
38. Topallioğlu, prof. Dr. Beqir, *"Gruaja në Islam"*, Stamboll 2000
39. Topbash, Osman Nuri, *"Frymera meshire nga Muhamedi"*, Stamboll 2004
40. Një pyetje drejtuar dijetarëve musliman dhe përgjigja e A. Guliamit, Tiranë 2005

41. Edukata Islame, nr. 24, Prishtinë 1979
42. Edukata Islame, viti XXXV, nr. 77, Prishtinë 2005
43. Edukata Islame, nr. 78, Prishtinë 2006
44. Takvim 1993, Prishtinë, *“Jomuslimanët për Kur’anin”*- Hajrullah Hoxha.
45. Dituria Islame, viti IX, nr.178, Maj 2005, Prishtinë, *“Koncepti i Zotit në Bibel dhe në Kur’an”* – Senad Makoviq
46. Dituria Islame, viti IX, nr.180-181, Korrik - Gusht 2005, Prishtinë, *“Koncepti Pejgamberik në Bibel dhe në Kur’an”* – Senad Makoviq
47. Dituria Islame: Nr. 1, viti 1986; Nr. 20, viti 1990; Nr. 22-23, viti 1991; Nr. 24, viti 1991; Nr. 25, viti 1991; Nr. 30-31, viti 1991; Nr. 36 viti 1992; Nr. 51, viti 1993; Nr. 71, viti 1995; Nr. 98, viti 1998; Nr. 99, viti 1998.
48. Zgjimi Islam, viti IX, nr. 5/ Qershorë 2004, Prishtinë, *“Thëniet e mendimtarëve me famë botërore rreth: Islamit, Kur’anit dhe Muhamedit a.s.”*- Senad Makoviq
49. www.islamidhekrishterimi.com
50. www.bibladhekurani.com
51. www.en.wikipedia.org
52. www.bismikaallahuma.org
53. www.sedatislami.com
54. www.zeriislam.com
55. www.radioislame.com
56. www.ardhmeriaonline.com
57. www.newadvent.org

PËRMBAJTJA

PARATHËNIE.....	5
FENOMENI I SHPIFJEVE NDAJ KUR'ANIT FAMËLARTË 13	
HYRJE.....	13
A ËSHTË MUHAMEDI AUTORË I KUR'ANIT.....	15
PASURIA SI MOTIV?.....	21
DËSHIRA PËR PUSHTET DHE LAVDI?.....	25
BASHKIMI DHE ÇLIRIMI I ARABËVE?.....	27
A JANË ARABËT AUTORË TË KUR'ANIT?.....	33
A JANË XHINËT AUTORË TË KUR'ANIT?.....	38
A ËSHTË KUR'ANI KOPJE E BURIMEVE HEBREO- KRISHTERE?.....	40
KUR'ANI – FJALA E PËRJETSHME E ZOTIT DREJTUAR NJERËZIMIT.....	47
KUR'ANI ËSHTË PADYSHIM FJALA E ALLAHU XH.SH.	61
PËRFUNDIM.....	66
FENOMENI I SHPIFJEVE NDAJ MUHAMEDIT S.A.V.S.	71
HYRJE.....	71
A ISHTE MUHAMEDI S.A.V.S. I DHËNË PAS EPSHEVE?	72
URTËSITË DHE QËLLIMET E MARTESAVE	77
URTËSIA E MARTESËS PËR MOTIVE TË DIJES.....	81
URTËSIA E MARTESËS PËR MOTIVE LIGSJJELLËSE (LIGJVËNËS).....	83

PËRMBAJTJA

URTËSIA E MARTESËS PËR MOTIVE POLITIKE	87
URTËSIA E MARTESËS PËR MOTIVE SHOQËRORE	89
FALSIFIKIMET E VITEVE TË MOSHËS SË PEJGAMBERIT S.A.V.S.	91
A ISHTE MUHAMEDI “PEDOFIL” ?.....	93
SHKATHTËSIA DHE ZGJUARSIA E AJSHES R.A.....	102
POLIGAMIA NË BIBËL	104
PËRFUNDIM.....	109
MENDIME OBJEKTIVE TË DIJETARËVE ME FAMË BOTËRORE.....	113
THËNIE RRETH FESË ISLAME	113
THËNIE RRETH KUR’ANIT FAMËLARTË	116
THËNIE RRETH MUHAMEDIT S.A.V.S.....	121
SHËNIME PËR AUTORIN:.....	129
LITERATURA E SHFRYTËZUAR	131
PËRMBAJTJA	135

Titulli:
Shpifjet ndaj të vërtetave Islame

Autori:
Ma.sci. Senad Maku

Recensent:
Prof.Dr. Zija Abdullahu
Ma.sci. Mirsad Asllani

Redaktor gjuhësorë:
Feriz Gashi

Botues:
Senad Maku

Botimi i dytë i plotësuar
Tirazhi: 3000

Ulqin, 2020

CIP - Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN 978-9940-9991-2-4
COBISS.CG-ID 12916996

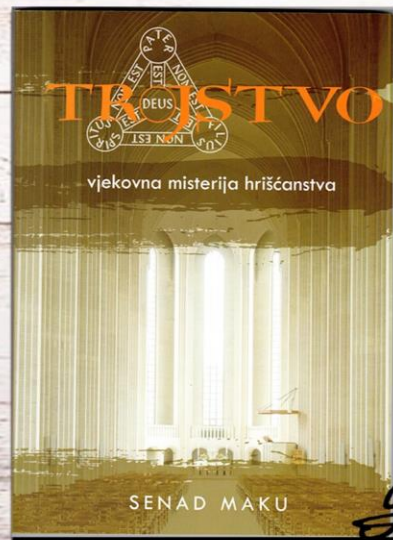
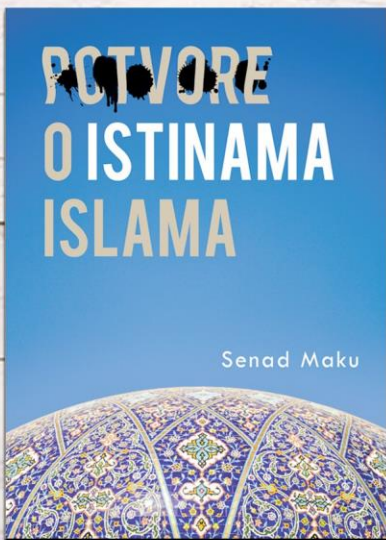
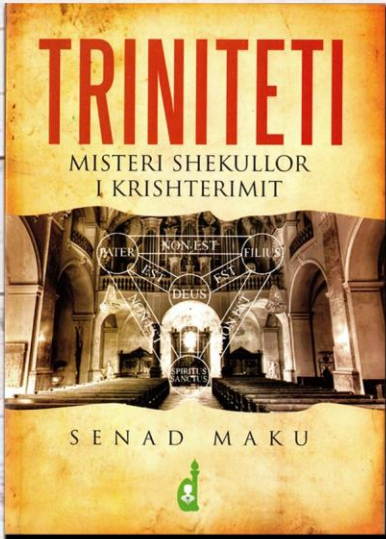
BIBLE and the KORAN

The Koran
TRANSLATION

In the name of God,
Most Gracious, Most Merciful,
I have given you the Book, which contains the truth, and the
guidance to the right way. It is a revelation from
your Lord, which confirms the truth of the
Scriptures which He has sent down before, and
He is most Gracious, Most Merciful.
This is the Book which we have revealed to you in
Arabic, that you may understand. He is the Lord of
the worlds.
The Holy Qur'an, 7:1-2

Ballina Autoriale Nga bashkëpunorët Në gjuhë të tjera Libraria Lidhje Rreth faqes Kontakti Senad Maku

 bibladhekurani.com
Comparative study of Holy Books

Porositi librat - Naručite knjige
+382 69 649 664

